

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ISSN 0353-8389

ГОДИНА I - БРОЈ 71

БЕОГРАД, 22. ДЕЦЕМБАР 1994.

Цена овог броја 2,10 дина. (7 табака)
Годишња претплата 104 дина. (аконтираја)
Рок за рекламирање 10 дана

2696

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О КУЛТУРНИМ ДОБРИМА

Проглашава се Закон о културним добрима, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 1994. години, одржаној 16. децембра 1994. године.

ПР број 54
У Београду, 16. децембра 1994. године

Председник Републике,
Слободан Милошевић, с.р.

ЗАКОН О КУЛТУРНИМ ДОБРИМА

I глава

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се систем заштите и коришћења културних добара и утврђују услови за обављање делатности заштите културних добара.

Члан 2.

Културна добра су ствари и творевине материјалне и духовне културе од општег интереса које уживају посебну заштиту утврђену овим законом.

Културна добра, у зависности од физичких, уметничких, културних и историјских својстава, јесу: споменици културе, просторне културно-историјске целине, археолошка налазишта и знаменита места - непокретна културна добра; уметничко-историјска дела, архивска грађа, филмска грађа и стара и ретка књига - покретна културна добра.

Културна добра, у зависности од свог значаја, разврставају се у категорије: културна добра, културна добра од великог значаја и културна добра од изузетног значаја.

Члан 3.

Културна добра се утврђују у складу с опредбама овог закона.

Културним добрима може се утврдити и збирка или фонд покретних културних добара, ако представљају целину.

Заштићена околина непокретног културног добра ужива заштиту као и културно добро.

Члан 4.

Ствари и творевине за које се претпоставља да имају својства од посебног значаја за културу, уметност и историју, уживају заштиту у складу с опредбама овог закона (у даљем тексту: добра која уживају претходну заштиту).

Члан 5.

Културно добро од изузетног значаја јесте оно културно добро које има једну од следећих карактеристика:

1) посебан значај за друштвени, историјски и културни развој народа у националној историји, односно за развој његовој природног окружења;

2) сведочи о пресудним историјским догађајима и личностима и њиховом деловању у националној историји;

3) представља јединствене (раритетне) примерке стваралаштва свог времена или јединствене примерке из историје природе;

4) велики утицај на развој друштва, културе, технике и науке;

5) изузетну уметничку или естетску вредност.

Културно добро од великог значаја јесте оно културно добро које има једну од следећих карактеристика:

1) значајно је за одређено подручје или раздобље;

2) сведочи о друштвеним или природним појавама, односно условима друштвено-економског и културно-историјског развоја у одређеним раздобљима;

3) сведочи о значајним догађајима и истакнутим личностима из националне историје.

Члан 6.

Културна добра уписују се у регистар културних добара према врстама.

Регистри културних добара су јавни.

Члан 7.

Културно добро и добро које ужива претходну заштиту не сме се оштетити, уништити, нити се без сагласности, у складу с опредбама овог закона, може мењати његов изглед, својство или намена.

Члан 8.

Заштита и коришћење културних добара остварују се обављањем делатности заштите културних добара, управнотравним мерама и другим мерама прописаним овим законом, као и мерама које се утврде на основу овог закона.

Заштита непокретних културних добара и њихове заштићене околине, односно добара која уживају претходну заштиту обезбеђује се и на основу прописа о планирању и уређењу простора, изградњи објекта и заштити животне средине.

Члан 9.

Средства за остваривање заштите и коришћења културних добара обезбеђују се у буџету, у складу са законом.

Члан 10.

Делатност заштите и коришћења културних добара обављају се то основане установе (у даљем тексту: установе заштите), у складу с опредбама овог закона.

Члан 11.

Земљиште, зграде, културна добра и друга средства која користе установе заштите чији је оснивач Република, аутономна покрајина, град и општина, користе и њима располажу установе заштите у складу са законом.

Члан 12.

Добро које ужива претходну заштиту, а налази се у земљи или води, или је извађено из земље или воде, у државној је својини.

Члан 13.

Културно добро у државној својини може се дати на чување и коришћење другом правном лицу.

Непокретно културно добро може се експропријати или се својина на њему може ограничити само у циљу његове потпуности.

односно ефикасније заштите, ако је то у општем интересу, у складу са законом.

Члан 14.

Културна добра у државној својини могу се отућити под условима утврђеним законом.

На културном добру у државној својини не може се одржавати стечни право својине.

Члан 15.

Културно добро и добро које ужива претходну заштиту не сме се износити нити извозити у иностранство, ако овим законом није другачије одређено.

Члан 16.

На поднеске, решења, жалбе, као и друга акта који се односе на заштиту културног добра не плаћају се административне и судске таксе установљене републичким прописима.

Члан 17.

Делатност археолошких ископавања и истраживања могу обављати установе заштите, у складу с одредбама овог закона.

Члан 18.

Одредбе овог закона о правима и обавезама сопственика културног добра односе се и на друга лица која по било којем правном основу држе културно добро.

II глава

ВРСТЕ КУЛТУРНИХ ДОБАРА И ДОБРА КОЈА УЖИВАЈУ ПРЕТХОДНУ ЗАШТИТУ

1. Непокретна културна добра

a) Споменик културе

Члан 19.

Споменик културе јесте грађевинско - архитектонски објекат од посебног културног или историјског значаја, као и његова грађитељска целина, објекат народног градитељства, други непокретни објекат, део објекта и целине са својствима везаним за одређену средину, дело монументалног и декоративног сликарства, вајарства, примењених уметности и техничке културе, као и друга покретна ствар у њима од посебног културног и историјског значаја.

b) Просторно културно-историјска целина

Члан 20.

Просторно културно-историјска целина јесте урбано или рурално насеље или њихови делови, односно простор с више непокретних културних добара од посебног културног и историјског значаја.

c) Археолошко налазиште

Члан 21.

Археолошко налазиште је део земљишта или површине под водом који садржи остатке грађевина и других непокретних објеката, гробних и других налаза, као и покретне предмете из ранијих историјских доба, а од посебног су културног и историјског значаја.

d) Знаменито место

Члан 22.

Знаменито место је простор везан за догађај од посебног значаја за историју, подручје с израженим елементима природних и радом створених вредности као јединствене целине, као и спомен гробови или гробља и друга спомен обележја која су подигнута ради трајног очувања усломене на значајне догађаје, личности и места из националне историје (меморијали), од посебног културног и историјског значаја.

2. Покретна културна добра

a) Уметничко-историјско дело

Члан 23.

Уметничко дело и историјски предмет (у даљем тексту: уметничко-историјско дело) јесте предмет, односно група предмета,

који самостално или заједнички имају посебан значај за упознавање историјског, културног, научног и техничког развијатка, као и природе и њеног развијатка без обзира на то кад и где су настали и да ли се налазе у установама заштите или изван њих, као и документациони материјал уз те предмете.

b) Архивска грађа

Члан 24.

Архивску грађу чине изворни и репродуктовани писани, иртани, компјутеризовани, штампани, фотографисани, филмовани, микрофилмовани, фонографисани или на други начин забележени документарни материјал од посебног значаја за науку и културу који је настао у раду државних органа и организација, органа јединице територијалне аутономије и локалне самоуправе, политичких организација и њихових органа, установа и других организација, верских заједница, као и појединачна, без обзира на то кад је и где настало и да ли се налази у установама заштите или ван њих.

c) Филмска грађа

Члан 25.

Филмску грађу чине изворни материјали филма (оригинал негатив слике и тон негатив) и копије филма, оригинал и копија видеотраке и други носачи записа регистроване слике у покрету без обзира на технику снимања и на то кад су и где настали, као и пратећи филмски материјал (сценарио, книга снимања, дијалог листа, филмски плакат, филмске фотографије, скице декора и костима, нотни записи филмске музике, реклами публикације и други документи настали пре, за време и после снимања филма).

d) Стара и ретка књиња

Члан 26.

Стару и ретку књињу сачињавају: рукописи, рукописне и штампане књиге, периодика и друга библиотечка грађа настала до краја 1867. године, ретке књиге, одређени примерци периодичних издања и друге ретке библиотечке грађе настале и после ове године, одређена библиотечка грађа која се на основу овог закона доставља овлашћеној библиотеци као обавезни примерак и документација о њој, као и посебне библиотечке целине које су због свог садржаја, уметничке, културне и историјске вредности значајне за науку и културу.

e) Добра која уживају претходну заштиту

Члан 27.

Претходну заштиту на основу овог закона уживају:

- 1) некрополе и локалитети с археолошким, историјским, етнолошким или природњачким садржајем; стара језгра градова и насеља, градитељски објекти, целине и делови градитељских објеката с историјским или архитектонским вредностима; споменици и спомен обележја посвећени значајним догађајима и личностима; куће у којима су рођене или су у њима радиле заслужне и истакнуте личности заједно са стварима које су им припадале; зграде и места у природи везани за значајне историјске догађаје;
- 2) списи, компјутерски, филмски или видео записи; слике у покрету, текстови и снимци телевизијских програма, фотографски и фонографски снимци и на други начин састављени записи и документи; књиге и картотеке о евидентији тих списа, записи и документи, текстови и снимци радио програма, као и микрофилмови о њима, примљени и настали у раду државних органа и организација, органа јединице територијалне аутономије и локалне самоуправе, установа, других организација и верских заједница док су од значаја за њихов текући рад или док из тог материјала није извршено одабирање архивске грађе у складу с одредбама овог закона (даље: регистратурски материјал);
- 3) предмети ликовних и примењених уметности, археолошки предмети, етнографски и природњачки предмети, новац, поштанске марке, одликовања, уникатни, ретки или историјски значајни предмети техничке културе, музички инструменти и други слични предмети старији од 50 година; предмети, књиге, документи, писма, рукописи и други писани и репродуктовани, односно филмски или магнетски записи; слике у покрету, фотографисани и фонографисани материјал који се односи на историјске догађаје, као и на рад истакнутих и заслужних личности у свим областима друштвеног живота, без обзира на време и место настанка.

Влада Републике Србије може утврдити и друге непокретне и покретне ствари које уживају претходну заштиту.

Члан 28.

Ко ван организованог истраживања ископа из земље, односно изводи из воде добро које ужива претходну заштиту, дужан је да о томе одмах, а најкасније у року од 24 часа, обавести надлежну установу заштите културних добара и министарство надлежно за унутрашње послове.

Најазачу предмета из става 1. овог члана припада новчана награда ако у откривању ствари нису коришћена средства буџета.

Висину награде из става 2. овог члана утврђује установа заштите којој се предмет даје на чување.

Члан 29.

Установа заштите евидентира добра која уживају претходну заштиту.

Установа заштите дужна је да у року од 30 дана од дана евидентирања непокретности која ужива претходну заштиту о томе обавести сопственика или правно лице које користи и управља њоме, као и општину.

Мере заштите утврђене овим законом примењују се на непокретности које су евидентиране да уживају претходну заштиту.

Установа заштите дужна је да у року од две године утврди да ли евидентирана непокретност има споменичка својства и да у том року предложи утврђивање те непокретности за културно добро. Уколико евидентирана непокретност није утврђена за културно добро у року од три године од дана евидентирања, на ту непокретност неће се примењивати мере заштите утврђене овим законом.

III глава**ПРАВА, ОБАВЕЗЕ И ОДГОВОРНОСТИ СОПСТВЕНИКА И ПРАВНИХ ЛИЦА КОЈА КОРИСТЕ И УПРАВЉАЈУ КУЛТУРНИМ ДОБРИМА, ОДНОСНО ДОБРИМА КОЈА УЖИВАЈУ ПРЕТХОДНУ ЗАШТИТУ****1. Права сопственика****Члан 30.**

Сопственик, односно правно лице које користи и управља културним добром (у даљем тексту: сопственик) има право:

1) да користи културно добро на начин који је у складу с одредбама овог закона и мерама утврђеним на основу њега;

2) на правничну накнаду у случају забране коришћења или ограничења коришћења културног добра и

3) на накнаду штете коју трпи услед мере којом је обезбеђена доступност културног добра јавности.

Висина штете из става 1. тачка 3) овог члана утврђује се споразumno, сходно правилима имовинског права, а у случају спора, висину штете утврђује надлежни суд у ванпарничном поступку.

Сопственик има право на накнаду штете коју трпи за време извођења мера техничке заштите на културном добру.

2. Обавезе и одговорности сопственика**Члан 31.**

Сопственик је дужан да:

1) чува и одржава културно добро и спроводи утврђене мере заштите,

2) неодложно обавештава установу заштите о свим правним и физичким променама насталим у вези с културним добром,

3) дозволи научна и стручна истраживања, техничка и друга снимања, као и извођење мера техничке заштите на културном добру у складу с одредбама овог закона и

4) обезбеди доступност културног добра јавности.

Сопственик је дужан да сноси трошкове за извршавање обавеза из става 1. тачка 1) овог члана, до висине прихода остварених од културног добра.

Члан 32.

Сопственик не сме да:

1) користи културно добро у сврхе које нису у складу с његовом природом, наменом и значајем или на начин који може довести до оштећења културног добра;

2) раскопава, руши, преправља, презиђује, прерадује или врши било какве радове који могу нарушити својства културног добра без утврђених услова и сагласности надлежног органа и

3) распарчује збирке, колекције и фондове културних добара без утврђених услова и сагласности надлежне установе заштите.

Члан 33.

Кад сопственик не извршава мере заштите, или их не извршава с пажњом доброг домаћина, односно кад привремено или трајно напусти културно добро тако да постоји опасност да оно буде оштећено или уништено, министарство надлежно за послове културе може одредити да се културно добро преда физичком или правном лицу као стараоцу за спровођење мера заштите културног добра, уз његову сагласност.

Актом из става 1. овог члана одређују се права и обавезе стараоца.

Стараоцу за спровођење мера заштите културног добра, на његових захтев, припада накнада за рад и трошкове спровођења утврђених мера заштите на културном добру.

Члан 34.

У случају продаје културног добра у приватној својини за чије су одржавање, поправку и друге мере техничке заштите уложена средства буџета сопственик је дужан надокнадити износ за који се, услед улагања тих средстава, повећала вредност културног добра.

На непокретно културно добро из става 1. овог члана до извршења обавезе ставља се хипотека.

3. Друга ограничења права својине и коришћења културног добра**Члан 35.**

Сопственик је дужан да уступи културно добро ради излагања на изложбама организованим на основу уговора о међународној културној сарадњи, односно другим значајним повременим изложбама, ако законом није друкчије одређено.

Културно добро уступљено на основу става 1. овог члана, мора се вратити сопственику најкасније у року од шест месеци од дана преузимања културног добра ради излагања, ако друкчије није договорено.

Кад сопственик културног добра одбије да преда културно добро ради излагања, у складу с одредбом става 1. овог члана, организатор изложбе може у ванпарничном поступку остварити уступање културног добра у те сврхе.

Ако установа заштите одбије да уступи културно добро које чува у спрхе одређене у ставу 1. овог члана, о уступању ће одлучити министарство надлежно за послове културе.

4. Обавезе сопственика добра која уживају претходну заштиту**Члан 36.**

Сопственик је дужан да:

- 1) пријави добра надлежној установи заштите и достави јој податке које тражи;
- 2) чува, одржава и употребљава добра у складу с њиховом природом и наменом;
- 3) допусти установи заштите преглед добра и узимање потребних података за документацију о њима и
- 4) прибави услове за предузимање мера техничке заштите и прибави сагласност надлежне установе заштите за предузимање мера и радова на добру којима се могу проузроковати промене изгледа, облика или намене добра или повредити његова својства.

5. Обавезе органа, установе, предузећа и других правних лица у то-
ку чијег рада настаје регистратурски материјал и архивска грађа**Члан 37.**

Државни органи и организације, органи јединице територијалне аутономије и локалне самоуправе, установе, предузећа и друга правна лица у току чијег рада настаје регистратурски материјал, дужни су да:

- 1) означавају и датирају регистратурски материјал и воде основну спиденцију о њему;
- 2) чувају регистратурски материјал у срећеном и безбедном стању;
- 3) класификују и архивирају регистратурски материјал и
- 4) одабирају архивску грађу и излучују безвредни регистратурски материјал у року од године дана од дана истека утврђеног рока чувања.

Излучени безвредни регистратурски материјал може се унишити само на основу писменог одобрења надлежног архива.

Члан 38.

Државни органи и организације, органи јединице територијалне аутономије и локалне самоуправе, установе, предузећа и друга правна лица утврђују:

1) начин евидентирања регистратурског материјала, његовог чувања, класификације и архивирања, ако за поједине органе и организације законом није друкчије одређено;

2) листе категорија регистратурског материјала с роковима чувања и

3) начин заштите и коришћења података и докумената насталих у процесу автоматске обраде података.

Листе категорија регистратурског материјала с роковима чувања утврђују се у сагласности с належним архивом.

Члан 39.

Срећена и пописана архивска грађа предаје се на чување належном архиву после 30 година, рачунајући од дана настанка грађе.

Установа заштите може одлучити да се архивска грађа предаје после 30 година, сваке пете године.

Установа заштите може на захтев заинтересованих органа, организација и установа продужити рок из става 1. овог члана.

Архивска грађа предаје се на месту које одреди установа заштите.

Ко предаје архивску грађу даје мишљење о условима њеног коришћења.

Изузетно, када то захтевају потребе имаоца архивске грађе, рок из става 1. овог члана може да се скрати споразумом између имаоца архивске грађе и належног архива.

Члан 40.

Орган управе надлежан за унутрашње послове стара се о чувању архивске грађе настале у његовом раду у за то посебно образованом архивском одељењу, а може је под условима које сам одреди предати у целини одговарајућој установи заштите, сходно одредбама члана 39. овог закона.

Члан 41.

Одабрана, срећена и пописана архивска грађа као и регистратурски материјал, настали у раду органа, установа, предузећа и других правних лица који су укинути или су престали с радом, сматрају се доступним за преузимање, ако нико није преузео њихова права и обавезе.

6. Обавеза достављања публикација, односно филмова за јавно приказивање

a) Достављање публикација

Члан 42.

Предузеће које је штампало, односно завршило штампање публикације дужно је да Народној библиотеци Србије достави 10 примерака сваке публикације одмах по завршеном штампању.

Народна библиотека Србије доставља по један примерак сваке примљене публикације Библиотеци Матице српске у Новом Саду и Народној и универзитетској библиотеци Косова и Метохије у Приштини.

Обавезу достављања публикације из става 1. овог члана дужан је да изврши издавач публикације уколико је публикација штампана изван Републике Србије.

Обавезу достављања публикације из става 1. овог члана штампар, односно издавач публикације из покрајине извршава преко Библиотеке Матице српске у Новом Саду и Народне и универзитетске библиотеке Косова и Метохије у Приштини.

Од обавезног достављања из става 1. овог члана изузимају се публикације које садрже податке који у складу са законом и актом издавача тих публикација представљају тајну.

Органи и организације који су издали публикације из става 5. овог члана, дужни су да трајно чувају по два примерка сваке издате публикације.

Члан 43.

Публикацијом у смислу члана 42. овог закона сматрају се књиге, као и књиге с грамофонском плочом, аудио или видео касетом, географском картом и сличним пријољима (комбинована публикација), брошуре, сепарати, часописи, новине, уметничке репродукције, музикалије, географске карте, атласи, глобуси свих врста, планови насељених места, плакати, каталоги, програми, разгледнице и штампане фотографије, дијапозитиви и слично, као и донацији уз њих умножени графичким путем, као и грамофонске плоче и компакт дискови, аудио и видео касете, снимљене компјутерске дискете и друга дела која се умножавају штампањем или на сличан начин.

Обавеза штампара, односно издавача из члана 42. овог закона односи се и на публикације штампане на више језика (за сваки језик) или на оба писма (за свако писмо), на свако издавање публикације, као и на поновљења, измене и допуњења издања.

Члан 44.

Издавач публикације дужан је да сваког последњег дана у месецу доставља извештај о свим штампаним стварима у току тог месеца Народној библиотеци Србије.

Члан 45.

Начин чувања и коришћења публикација које се као обавезни примерак чувају у одређеним библиотекама уређује Народна библиотека Србије.

б) Достављање филмова

Члан 46.

Произвођачи филмова намењених за јавно приказивање без обзира у којој су технички снимљени, дужни су да Југословенској кинотеци у Београду у првој години приказивања филма, предају по једну некоришћену копију сваког произведеног филма, с одговарајућом документацијом.

Обавезу из става 1. овог члана има и производијач који снима филм у сарадњи с производијачем чије седиште, односно пребавишице није на територији Републике.

Предузећа која увозе филмове дужна су, одмах по истеку лиценце филма, да предају Југословенској кинотеци у Београду најбољу копију сваког увезеног филма за јавно приказивање.

Филмови који су предати Југословенској кинотеци на основу ст. 1. до 3. овог члана могу да се користе само на начин утврђен овим законом.

IV глава

УТВРЂИВАЊЕ КУЛТУРНИХ ДОБАРА

1. Утврђивање непокретних културних добара

Члан 47.

Влада Републике Србије утврђује непокретна културна добра, ако овим законом није друкчије одређено.

Акт о утврђивању непокретног културног добра садржи: назив и опис културног добра, границе заштићене околине, као и мере заштите везане за чување, одржавање и коришћење културног добра и његове заштићене околине (катастарске и земљишно-књижне податке).

Саставни део акта из става 2. овог члана чини и списак покретних добара од посебног културног и историјског значаја која се налазе у непокретном културном добру.

Акт из става 1. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Члан 48.

У поступку утврђивања непокретних културних добара Републички завод за заштиту споменика културе дужан је да обrazloži разлоге који указују на то да су својства одређене непокретности од посебног културног и историјског значаја и приложи мишљења сопственика непокретности, односно доказ да је извршено јавно оглашавање ради давања тог мишљења и да је протекао рок од 30 дана од јавног оглашавања, као и мишљења заинтересованих органа и установа.

Републички завод за заштиту споменика културе дужан је да у поступку утврђивања непокретних културних добара достави: назив, опис културног добра, границе заштићене околине (катастарске и земљишно-књижне податке), мере заштите везане за чување, одржавање и коришћење тог културног добра и његове околине.

Уколико се непокретност која се предлаже за културно добро налази изван насељених места, Републички завод за заштиту споменика културе прилаже мишљење установе која врши делатност заштите природе о посебним мерама заштите и границама заштићене околине, у складу с прописом о заштити природе.

2. Утврђивање покретних културних добара

Члан 49.

Покретна културна добра утврђује музеј, архив, кинотека и библиотека, чији је оснивач Република, аутономна покрајина, град или општина, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 50.

Акт о утврђивању покретног културног добра садржи: опис и време настанка културног добра, врсту, место где се налази, мере заштите, име сопственика, као и правни основ према коме држи културно добро.

Акт из става 1. овог члана може се донети по скраћеном поступку, ако постоји основана претпоставка да ствар може да се уништи, оштети или нестане.

Члан 51.

Установе заштите дужне су да врше ревизију покретних културних добара најмање једанпут у десет година.

Члан 52.

У поступку утврђивања покретних културних добара примењују се одредбе Закона о општем управном поступку, ако овим законом није друкчије одређено.

По жалбама против решења донетих у управном поступку покренутом ради утврђивања покретних културних добара, у другом степену решава министарство надлежно за послове културе.

3. Културна добра на основу овог закона**Члан 53.**

Уметничко-историјска дела, архивска грађа, филмска грађа и стара и ретка књига, које чувају установе заштите, културна су добра на основу овог закона.

Архивска и филмска грађа настала у раду државних органа и организација, органа јединице територијалне аутономије и локалне самоуправе, установа, предузећа, других правних лица и појединачца, коју они чувају у складу с овим законом, културна су добра на основу овог закона.

4. Утврђивање мера заштите**Члан 54.**

Мере заштите које се утврђују актом о утврђивању културних добара обухватају:

1) ближе услове чувања, одржавања и коришћења културног добра;

2) техничко-заштитне мере ради обезбеђивања културног добра од оштећења, уништења и крађе;

3) начин обезбеђивања коришћења и доступности културног добра јавности;

4) ограничења и забране у погледу располагања културним добром и његове употребе, у складу са законом;

5) ограничења, односно забране извођења одређених грађевинских радова, промене облика терена и коришћења земљишта у оквиру заштићене околине културног добра, као и промене назена појединачних културних добара, и

6) уклањање грађевинског или другог објекта чије постојање угрожава заштиту или коришћење културног добра.

Мере заштите утврђују се и за заштићену околину непокретног културног добра.

Члан 55.

Уклањање грађевинског или другог објекта чије коришћење, односно постојање угрожава заштиту или коришћење културног добра обавља се у складу са законом којим се уређује експропријација.

5. Утврђивање културних добара од великог и од изузетног значаја**Члан 56.**

Народна скупштина Републике Србије утврђује културна добра од изузетног значаја.

Влада Републике Србије утврђује непокретна културна добра од великог значаја.

Покретна културна добра од великог значаја утврђују Народни музеј у Београду, Архив Србије, Народна библиотека Србије и Југословенска кинотека.

Члан 57.

Установе заштите своје предлоге за утврђивање културних добара од изузетног значаја достављају Републичком заводу за заштиту споменика културе, Народном музеју у Београду, Архиву Србије, Народној библиотеци Србије и Југословенској кинотеци.

Уз предлог из става 1. овог члана прилаже се мишљење сопственика, као и заинтересованих органа и установа.

Обједињене предлоге за утврђивање културних добара од изузетног значаја установе заштите из става 1. овог члана достав-

љају министарству надлежном за послове културе, ради упућивања Влади Републике Србије.

Установе заштите своје предлоге за утврђивање непокретних културних добара од великог значаја достављају Републичком заводу за заштиту споменика културе. Обједињене предлоге за утврђивање непокретних културних добара од великог значаја, Републички завод за заштиту споменика културе доставља министарству надлежном за послове културе, ради упућивања Влади Републике Србије.

Уместо мишљења сопственика може се прибавити доказ да је извршено јавно оглашавање ради давања тог мишљења и да је протекао рок од 30 дана од јавног оглашавања.

Члан 58.

Акт о утврђивању културног добра од изузетног значаја, односно акт о утврђивању непокретних културних добара од великог значаја, објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

V глава**УПИС У РЕГИСТАР КУЛТУРНИХ ДОБАРА****Члан 59.**

На основу акта о утврђивању, културно добро уписује се у регистар културних добара.

Уз акт, на основу кога је извршен упис у регистар културних добара, чува се и документација о културном добру.

Члан 60.

Регистар културних добара воде установе заштите по врстама културних добара, ако овим законом није друкчије одређено.

На културна добра уписане у регистар културних добара ставља се ознака да су под посебном заштитом.

Министар културе прописаје изглед, садржину и начин стављања ознаке из става 2. овог члана на културна добра, по њивим врстама.

Члан 61.

За сваку врсту културних добара воде се централни регистри.

Централне регистре културних добара воде: Републички завод за заштиту споменика културе, Народни музеј у Београду, Архив Србије, Народна библиотека Србије и Југословенска кинотека.

Установе заштите дужне су да податке о културним добрима за које воде регистар достављају установама заштите које воде централне регистре културних добара у року од 30 дана од дана уписа културног добра у регистар.

Члан 62.

Министар културе прописује који се подаци о културном добру уписују у регистар, на који начин се води регистар културних добара и централни регистри културних добара, која се документација о културним добрима образује и чува уз регистре, као и начин на који се културна добра уписују у регистре.

Министар културе прописаје начин вођења евидентије о добрима која уживају претходну заштиту, по њивим врстама.

Члан 63.

Културно добро које је уништено или нестало, односно које је изгубило својства од посебног културног и историјског значаја, или је трајно изнето или извезено у иностранство, брише се из регистра културних добара.

Акт о брисању културног добра из регистра доноси се на начин и у поступку, као и акт о утврђивању културног добра.

Члан 64.

У јавној књизи о евидентији непокретности и правима на њима извршиће се забележба уписа, односно брисање својства културног добра, на основу података из регистра културних добара које доставља установа заштите која је извршила упис у регистар културних добара и њивое заштићене околине.

VI глава**ДЕЛАТНОСТ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНИХ ДОБАРА И УСТАНОВЕ ЗАШТИТЕ****1. Делатност заштите културних добара****Члан 65.**

Делатност заштите културних добара чине:

- 1) истраживање и евидентирање добара која уживају претходну заштиту;
- 2) предлагање и утврђивање културних добара;
- 3) вођење регистра и документације о културним добрима;
- 4) пружање стручне помоћи на чувању и одржавању културних добара сопственицима и корисницима тих добара;
- 5) старање о коришћењу културних добара у сврхе одређене овим законом;
- 6) предлагање и праћење спровођења мера заштите културних добара;
- 7) прикупљање, сређивање, чување, одржавање и коришћење покретних културних добара;
- 8) спровођење мера техничке и физичке заштите културних добара;
- 9) издавање публикација о културним добрима и о резултатима рада на њиховој заштити;
- 10) излагanje културних добара, организовање предавања и других пригодних облика културно-образовне делатности и
- 11) други послови у области заштите културних добара утврђени овим законом и на основу њега.

Члан 66.

Послове у оквиру делатности заштите културних добара могу обављати лица с одговарајућом стручном спремом и положечим стручним испитом.

Послове утврђене чланом 65. тач. 1) до 7) и тач. 9) и 10) овог закона, могу обављати лица с високом стручном спремом, а послове из тач. 8) и 11) лица с најмање средњом стручном спремом у четврогодишњем трајању.

Члан 67.

Утврђивање стручне способности радника из члана 66. овог закона врши се полагањем стручног испита.

Програме за полагање стручних испита по струкама и начин полагања прописује министар културе.

Члан 68.

Зависно од послова на којима ради, приправници полажу стручни испит у Републичком заводу за заштиту споменика културе, Архиву Србије, Народном музеју у Београду, Југословенској кинотеци, а приправници који ради на заштити старе и ретке књиге полажу стручни испит у Народној библиотеци Србије.

Трошкове првог полагања стручног испита сноси установа заштите у којој ради лице које полаже стручни испит.

Члан 69.

Радник који је у току рада у установи заштите положио стручни испит а стекао је виши степен образовања, може да обавља послове заштите културних добара тог степена образовања, ако положи део стручног испита за тај степен образовања.

Радник који је положио стручни испит за вршење других послова и задатака, може да заснује радни однос у установи заштите и обавља послове заштите културних добара најдуже годину дана од дана заснивања радног односа, с тим да у том року положи део стручног испита за одговарајући степен, односно арсту образовања.

2. Оснивање и рад установа заштите

Члан 70.

Установе заштите су: завод за заштиту споменика културе, музеј, архив и кинотека.

Библиотека која обавља заштиту старе и ретке књиге има положај установе заштите утврђене овим законом.

Послове заштите културних добара из члана 65. тач. 5), 7), 9) и 10) овог закона могу да обављају и друга правна лица која испуњавају услове у складу с одредбама овог закона.

Члан 71.

Установа заштите може се основати и почети с радом и обављати делатност ако су испуњени и посебни услови у погледу просторија, техничке опреме и стручног кадра.

Министар културе прописује ближе услове из става 1. овог члана.

Министарство надлежно за послове културе утврђује испуњеност услова за почетак рада и обављање делатности установа заштите утврђених овим законом.

Члан 72.

Установе заштите имају право активне легитимације у погледу остваривања мера заштите и коришћења културних добара и покретања кривичног и прекршајног поступка.

Члан 73.

Назив, име и лик културног добра могу се користити у комерцијалне сврхе само по одобрењу установе заштите у чији делокруг спада заштита тог културног добра.

Министарство надлежно за послове културе даје одобрење из става 1. овог члана за културна добра од изузетног значаја.

3. Установе заштите по врстама културних добара

Члан 74.

Завод за заштиту споменика културе врши делатност заштите споменика културе, просторних културно-историјских целина, археолошких налазишта и знаменитих места.

Музеј врши делатност заштите уметничко-историјских лела.

Архив врши делатност заштите архивске грађе и регистратурског материјала.

Кинотека врши делатност заштите филмске грађе.

Послови заштите знаменитих места и заштите природних простора у заштићеној околини непокретног културног добра обавља установа која врши делатност заштите природе.

Делатност заштите старе и ретке књиге врше библиотеке које имају фондove старе и ретке књиге и раднике, с одговарајућом стручном спремом, оспособљене за вршење послова у делатности заштите културних добара.

Члан 75.

Завод за заштиту споменика културе, поред послова из члана 65. овог закона:

1) проучава непокретна културна добра и израђује стузије, елaborате и пројекте с одговарајућом документацијом ради најсличније заштите и коришћења одређеног непокретног културног добра;

2) учествује у поступку припремања просторних и урбанистичких планова путем достављања расположивих података и услова заштите непокретних културних добара и учествује у разматрању предлога просторних и урбанистичких планова;

3) објављује грађу о предузетим радовима на непокретним културним добрима;

4) израђује пројекте за извођење радова на непокретним културним добрима и изводи те радове у складу са законом;

5) оставарује увид у спровођење мера заштите и коришћења непокретних културних добара и

6) обавља и друге послове утврђене овим законом.

Члан 76.

Архив, поред послова из члана 65. овог закона:

1) врши стручни надзор над архивирањем, чувањем, стручним одржавањем и одабирањем архивске грађе, као и излучивањем безвредног регистратурског материјала, који се налази ван архива;

2) налаже предузимање мера за отклањање утврђених недостатаца у погледу заштите архивске грађе и регистратурског материјала;

3) преузима, чува и одржава архивску грађу;

4) сређује и обрађује архивску грађу;

5) објављује архивску грађу и

6) врши истраживања ради стварања целина архивске грађе (архивски фонди).

Архив може образовати одељења и у месту ван свог седишта.

Члан 77.

Музеј, поред послова из члана 65. овог закона:

1) чува и одржава уметничко-историјска дела која се код њега налазе;

2) обезбеђује коришћење уметничко-историјских дела у културне и друге сврхе путем њиховог излагања у оквиру сталних или повремених изложби и на други начин и

3) стара се о чувању и одржавању заштићених уметничко-историјских дела која се налазе ван музеја на територији на којој врши делатност заштите ових дела.

Музеј може образовати сталне збирке и одељења и у месту ван свог седишта.

Члан 78.

Кинотека, поред послова из члана 65. овог закона:

- 1) прикупља, сређује и чува филмску грађу и
- 2) обезбеђује коришћење филмске грађе у културне сарке, путем јавног приказивања у својим просторијама и на други начин.

Члан 79.

Централне установе заштите културних добара јесу: Републички завод за заштиту споменика културе, Архив Србије, Народни музеј у Београду, Народна библиотека Србије и Југословенска кинотека.

Централне установе заштите културних добара:

- 1) остварују увид у стање културних добара и предузимају мере у вези с њиховом заштитом и коришћењем;
- 2) пружају стручну помоћ и унапређују рад на заштити културних добара, нарочито у погледу савремених метода стручног рада;
- 3) старају се о стручном усавршавању радника који раде на пословима заштите културних добара;
- 4) воде централне регистре за културна добра по врстама, као и документацију о тим културним добрима и
- 5) образују и воде компјутерски информациони центар културних добара по врстама.

Члан 80.

Републички завод за заштиту споменика културе поред послова из чл. 75. и 79. овог закона:

- 1) стара се о заштити непокретних културних добара;
- 2) стара се о јединственој примени критеријума у погледу предлагаша за утврђивање непокретности за културна добра и утврђивање непокретних културних добара од великог и од изузетног значаја;
- 3) води свиденију и документацију о непокретностима од посебног значаја за историју и културу Републике које се налазе у земљи и у иностранству и стара се о њиховом отварању;
- 4) стара се о јединственој примени међународних конвенција и других међународних аката на територији Републике.

На захтев заинтересованих установа или грађана, Републички завод за заштиту споменика културе утврђује да ли одређене ствари, изузев публикација, које уживају претходну заштиту, односно за које се претпоставља да имају својства таквих ствари, могу да се привремено или трајно извезу у иностранство.

Члан 81.

Архив Србије обавља делатност заштите регистратурског материјала и архивске грађе, послове из чл. 76. и 79. овог закона у погледу заштите и коришћења регистратурског материјала и архивске грађе, као и послове око истраживања и копирања архивске грађе од посебног значаја за историју Републике Србије која се налази у иностранству.

Члан 82.

Народни музеј у Београду обавља послове заштите из чл. 77. и 79. овог закона у погледу уметничко-историјских дела, као и послове око старања о отварању уметничко-историјских дела од посебног значаја за историју и културу Републике Србије која се налази у иностранству.

Члан 83.

Народна библиотека Србије обавља делатност заштите старе и ретке књиге које чува у својим фондовима и библиотечке грађе која јој се доставља на основу овог закона и стара се о очувању старе и ретке књиге од посебног значаја за историју и културу Републике Србије која се налази у иностранству.

Народна библиотека Србије обавља и послове из члана 79. овог закона у погледу заштите и коришћења старе и ретке књиге.

Народна библиотека Србије, Библиотека Матице српске у Новом Саду и Народна и универзитетска библиотека у Приштини, на захтев заинтересованих установа или грађана утврђују да ли одређене публикације које уживају претходну заштиту, односно за које се претпоставља да имају својства таквих ствари, могу да се привремено или трајно извезу у иностранство.

Члан 84.

Југословенска кинотека у Београду обавља делатност заштите филмске грађе и обавља послове из члана 79. овог закона у погледу заштите и коришћења ове грађе.

Члан 85.

Министар културе утврђује који заводи за заштиту споменика културе, архиви, музеји и библиотеке и за коју територију

обављају послове заштите непокретних, односно покретних културних добара, као и надлежност музеја према врстама уметничко-историјских дела.

4. Чување и коришћење културних добара у музеју, архиву, кинотеки и библиотеки**Члан 86.**

Уметничко-историјска дела, архивску грађу, филмску грађу и стару и ретку књигу чувају музеји, архиви, кинотеке и одређене библиотеке.

Установе из става 1. овог члана дужне су да покретна културна добра прикупљају, преузимају, чувају, стручно обрађују и обезбеђују њихово коришћење у складу с овим законом.

Члан 87.

Музеј, архив, кинотека и одређена библиотека дужни су да обезбеде стални надзор покретних културних добара од стране за то оспособљених радника.

Установе заштите из става 1. овог члана могу излагати културна добра ако су та културна добра обезбеђена од пожара, физичко-хемијских и биолошких узрочника оштећења и неовлашћеног отуђења у просторијама где се стално чувају и излажу, као и месту привременог излагања.

Кад се у установи заштите из става 1. овог члана не могу обезбедити услови за одговарајуће чување одређеног културног добра, министар културе може одредити да се то добро преда на чување одређеној установи заштите која може обезбедити његову потпунију заштиту и доступност јавности.

Члан 88.

Установе заштите не могу излагати покретна културна добра која нису категорисана, обраћена и уписана у регистар културних добара.

Члан 89.

Министар културе утврђује покретна културна добра од изузетног значаја која се не могу излагати ван установа заштите којима су поверила на чување.

Акт о утврђивању културних добара из става 1. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Покретна културна добра из става 1. овог члана изузетно се могу изложити ван установе заштите, уз претходно прибављену сагласност министарства надлежног за послове културе.

Члан 90.

Установе заштите које обављају послове из члана 79. овог закона доносе стручна упутства о условима и начину чувања, коришћења и одржавања одговарајуће врсте покретних културних добара и старају се о њиховом спровођењу, као и о обезбеђењу културних добара од пожара, физичко-хемијске и биолошке разградње и неовлашћеног отуђења.

Члан 91.

Ради пропагирања културних добара, установе могу уступати, уз накнаду или без ње, копије, одливке и репродукције културних добара које чувају, ако је то у складу с природом и наменом ових добара, у смислу овог закона.

Члан 92.

Фотографско или филмско снимање непокретних културних добара које захтева монтажу скела, кулиса или друге техничке опреме, коришћење кранова, употребу расветних тела укупне снаге преко два киловата или посебне интервенције на културном добру, односно његовој заштитној окolini, може се вршити само на основу дозволе надлежног завода за заштиту споменика културе.

Члан 93.

Архивска грађа и регистратурски материјал, настали у раду државних органа и организација, органа јединице територијалне аутономије и локалне самоуправе, политичких организација, установа и предузећа и других организација, верских заједница и појединачна чувају се као целина - архивски фонд и не могу се распарчавати.

Члан 94.

Архивска и филмска грађа могу се користити само по одобрењу одговарајуће установе заштите.

Уверење о чињеницама које су садржане у архивској грађи, архиви издају у складу са Законом о општем управном поступку.

Архиви могу издати и преписе докумената које чувају као архивску грађу.

Члан 95.

Страни држављани могу да користе архивску, односно филмску грађу, само на основу посебне дозволе, у складу с одредбама овог закона које се односе на коришћење ове грађе.

Дозволу из става 1. овог члана даје министарство надлежно за послове културе, у складу с међународним уговорима, односно споразумима одређених организација о фактичком реципроцитetu коришћења архивске и филмске грађе а по претходно прибављеном мишљењу установе заштите чија се грађа користи.

5. Прикупљање, чување и излагање уметничко-историјских дела и архивске грађе (музеј у саставу и архивско одељење)

Члан 96.

Установе, предузећа и друге организације могу обављати послове чувања и излагања уметничко-историјских дела везаних за вришење њихове делатности (у даљем тексту: музеј у саставу).

Права и обавезе радника који ради на пословима музеја у саставу, у погледу коришћења уметничко-историјских дела, утврђују се актима организација из става 1. овог члана, у складу с одредбама овог закона.

На образовање и стручни рад музеја у саставу скодно се применjuју одредбе овог закона које се односе на музеје.

Члан 97.

Државни органи и организације, органи јединице територијалне аутономије и локалне самоуправе, установе и предузећа или друге организације могу у свом саставу имати архивско одељење за обављање послова заштите архивске грађе настале у њиховом раду, ако је то неопходно за извршавање њихових задатака.

Права и обавезе радника који ради на пословима архивског одељења, у погледу коришћења архивске грађе, утврђују се актима организација из става 1. овог члана, у складу с одредбама овог закона.

На образовање и стручни рад архивских одељења из става 1. овог члана скодно се применjuју одредбе овог закона које се односе на архиве.

6. Музејска збирка

Члан 98.

Музејску збирку чини скуп истородних или разнородних уметничко-историјских дела.

Музејску збирку могу да чувају установе, предузећа и друге организације и појединачни.

Музејска збирка може бити доступна јавности само ако је претходно стручно обрађена и на стручан начин изложена.

Излагање музејске збирке одобрава музеј коме је поверена делатност заштите културно-историјских дела на тој територији.

VII глава

МЕРЕ ЗАШТИТЕ И ДРУГИ РАДОВИ НА КУЛТУРНИМ ДОБРИМА

1. Мере техничке заштите на непокретним културним добрима

Члан 99.

Мерама техничке заштите у смислу овог закона сматрају се радови на конзервирању, рестауирању, реконструкцији, ревитализацији и презентацији културних добара.

Мере техничке заштите и други радови којима се могу проузроковати промене облика или изгледа непокретног културног добра или повредити његова својства, могу се предузимати ако се:

1) утврде услови за предузимање мера техничке заштите и других радова;

2) прибави сагласност на пројекат и документацију за извођење ових радова, у складу са законом, и

3) прибаве потребни услови и одобрења на основу прописа о планирању и уређењу простора и изградњи објекта.

Одредба става 2. овог члана примењује се и у случају предузимања мера техничке заштите и других радова на заштићеној окolini непокретног културног добра, односно на добру које ужива претходну заштиту.

Члан 100.

Услове за предузимање мера техничке заштите и других радова на непокретним културним добрима и културним добрима од великог значаја, у складу са чланом 47. ст. 2. и 3. и чланом 54. овог закона, утврђује надлежни завод за заштиту споменика културе, а за културна добра од изузетног значаја Републички завод за заштиту споменика културе.

О утврђеним условима из става 1. овог члана надлежни завод дужан је да у року од седам дана обавести Републички завод за заштиту споменика културе.

Услове за предузимање мера техничке заштите, када пројекте и документацију израђује надлежни завод за заштиту споменика културе, утврђује Републички завод за заштиту споменика културе.

Услове за предузимање мера техничке заштите, када пројекте и документацију израђује Републички завод за заштиту споменика културе, утврђује министарство надлежно за послове културе.

Члан 101.

Сагласност на пројекте и документацију за извођење радова на непокретним културним добрима и културним добрима од великог значаја даје надлежни завод за заштиту споменика културе, а за културна добра од изузетног значаја, сагласност даје Републички завод за заштиту споменика културе.

О датој сагласности из става 1. овог члана надлежни завод дужан је да у року од седам дана обавести Републички завод за заштиту споменика културе.

На пројекте и документацију за извођење радова, које израђује надлежни завод за заштиту споменика културе, сагласност даје Републички завод за заштиту споменика културе.

На пројекте и документацију за извођење радова које израђује Републички завод за заштиту споменика културе, сагласност даје министарство надлежно за послове културе.

На пројекте и документацију за извођење радова прибављају се сагласности прописане законом.

Члан 102.

Радове на непокретном културном добру, предвиђене пројектом и документацијом на које је дата сагласност, могу да изводе установе заштите и друге установе и предузећа, друга правна лица и предузетници, који имају стручни кадар и опрему прописану у складу с овим законом.

Члан 103.

Ако се радови на непокретним културним добрима изводе без утврђених услова за предузимање мера техничке заштите или без сагласности на пројекат и документацију, надлежни завод за заштиту споменика културе, односно Републички завод за заштиту споменика културе за културна добра од изузетног значаја, забрани ће даље извођење радова и поднети захтев надлежном органу за рушење, односно повраћај у првобитно стање објекта, о трошку инвеститора.

Ако се радови на непокретном културном добру не изводе у складу с пројектом и документацијом на које је дата сагласност за извођење тих радова, надлежни завод за заштиту споменика културе, односно Републички завод за заштиту споменика културе за културна добра од изузетног значаја, обуставије привремено радове и утврди рок за испуњење услова за наставак тих радова.

Уколико инвеститор не обустави радове, надлежни завод поднеће захтев надлежном органу за рушење, односно за повраћај у првобитно стање објекта, о трошку инвеститора.

Члан 104.

Решења којима се утврђују услови за предузимање мера техничке заштите и извођење других радова, даје сагласност на пројекте и документацију за извођење радова на непокретним културним добрима, односно решења о забрани даљих извођења радова и акт о рушењу, односно о враћању објекта у првобитно стање доносе се по скраћеном поступку, у складу с одредбама Закона о општем управном поступку.

Против решења из става 1. овог члана, које је донео надлежни завод за заштиту споменика културе, може се изјавити жалба Републичком заводу за заштиту споменика културе. Против решења из става 1. овог члана које је донео Републички завод за заштиту споменика културе, може се изјавити жалба министарству надлежном за послове културе.

Жалба на решење из става 2. овог члана не задржава извршење.

Члан 105.

Инвеститор је дужан да у року од 15 дана од дана завршетка радова на непокретном културном добру о томе обавести надлежни завод који је донео решење о сагласности на пројекат и документацију за њихово извођење.

Надлежни завод ће у року од пет дана од дана пријема обавештења из става 1. овог члана о трошку инвеститора извршити преглед и проверу на лицу места и записнички утврдити да ли су радови изведени у складу с пројектом и документацијом на које је издата сагласност (у даљем тексту: пројекат).

Ако утврди да радови нису изведени у складу с пројектом, надлежни завод из става 1. овог члана ће својим решењем наложити инвеститору да у одређеном року изведене радове усагласи с пројектом.

Уколико инвеститор не поступи у складу с решењем из става 3. овог члана, надлежни завод који је донео то решење поднеће захтев надлежном органу за рушење, односно за повраћај у првобитно стање објекта, о трошку инвеститора.

Члан 106.

О предузимању мера техничке заштите и извођењу других радова на непокретним културним добрима и њиховој заштити у складу с посебним прописима и да по завршетку радова преда примерак документације надлежном заводу за заштиту споменика културе, а за културна добра од изузетног значаја Републичком заводу за заштиту споменика културе.

Члан 107.

Услови чувања, одржавања и коришћења културних добара, као и добара која уживају претходну заштиту и утврђене мере заштите, утврђују се у просторне и урбанистичке планове.

Надлежна установа заштите дужна је да услове и мере из става 1. овог члана достави органу надлежном за припремање просторног, односно урбанистичког плана у року од 30 дана од дана подношења захтева.

За достављање услова и мера из става 1. овог члана, надлежној установи заштите припада накнада за додатне трошкове на терет органа надлежног за припремање просторног, односно урбанистичког плана.

Надлежни завод, односно Републички завод за заштиту споменика културе дају мишљења о нацртима просторних и урбанистичких планова која се обавезно прилажу приликом разматрања и доношења тих планова.

Организација заштите обавештава Министарство надлежно за послове културе у случају да просторни и урбанистички планови не садрже услове и мере из става 1. овог члана.

На предлог министарства надлежног за послове културе, Влада Републике Србије може обуставити од извршавања просторне и урбанистичке планове којима се, у довољној мери, не обезбеђује заштита и коришћење културних добара, као и добара која уживају претходну заштиту.

Члан 108.

Премештање непокретног културног добра на нову локацију може се само изузетно дозволити, ако за то постоје оправдан разлози.

Дозволу из става 1. овог члана за културна добра даје Републички завод за заштиту споменика културе, а за културна добра од изузетног и од великог значаја министарство надлежно за послове Културе.

Члан 109.

Ако се у току извођења грађевинских и других радова нађе на археолошка налазишта или археолошке предмете, извођач радова је дужан да одмах, без одлагања прекине радове и обавести надлежни завод за заштиту споменика културе и да предузме мере да се налаз не уништи и не оштети и да се сачува на месту и у положају у коме је откривен.

Ако постоји непосредна опасност оштећења археолошког налазишта или предмета, надлежни завод за заштиту споменика културе привремено ће обуставити радове док се на основу овог закона не утврди да ли је односна непокретност или ствар културно добро или није.

Ако надлежни завод за заштиту споменика културе не обустави радове, радове ће обуставити Републички завод за заштиту споменика културе.

Члан 110.

Инвеститор објекта дужан је да обезбеди средства за истраживање, заштиту, чување, публиковање и излагanje добра које

ужива претходну заштиту које се открије криликом изградње инвестиционог објекта - до предаје добра на чување овлашћеној установи заштите.

2. Мере техничке заштите на покретним културним добрима**Члан 111.**

Мере техничке заштите на покретним културним добрима могу се предузимати, само ако се:

1) обаве претходна истраживања помоћу физичко-хемијских и других метода у циљу утврђивања хемијског састава материјала, технологије и технике израде, стања културног добра и узрока његовог пропадања;

2) утврди метода или техника извођења мера техничке заштите на основу резултата претходних истраживања.

О извршеним радовима из става 1. овог члана и њиховим резултатима води се документација.

Мерама техничке заштите покретних културних добара сматрају се послови на њиховом одржавању (коинзернацији и рестаурацији), начин сметаја и излагања.

Зависно од врсте покретних културних добара, Народни музеј у Београду, Архив Србије, Народна библиотека Србије и Југословенска кинотека, прописују услове и начин предузимања мера техничке заштите на покретним културним добрима.

3. Истраживања археолошких налазишта**Члан 112.**

Ископавање и истраживање археолошког налазишта обавља научна установа или установа заштите, у складу с овим законом.

Министарство надлежно за послове културе одобрава археолошко ископавање и истраживање археолошког налазишта.

Одобрење се може издати научној установи или установи заштите ако има сачињен пројекат о истраживањима археолошког налазишта, одговарајуће стручне кадрове, опрему и обезбеђена средства за истраживање и спровођење мера заштите налазишта и налаза.

Члан 113.

Одобрењем за ископавање и истраживање археолошког налазишта одређује се подручје на коме се могу изводити радови, врста и обим радова, време у коме ће се радови изводити и обавезе извођача радова у погледу предузимања мера техничке заштите налазишта и налаза.

Установа која врши археолошка ископавања и истраживања, одговорна је за спровођење мера заштите и обезбеђења археолошког налазишта и налаза.

Члан 114.

Ако се археолошка ископавања и истраживања не обављају у складу с одобрењем, министарство надлежно за послове културе може наложити привремено обустављање радова и утврдити рок за испуњење услова за настављање радова, односно забранити извођење радова ако се у одређеном року не испуни услови за наставак радова.

Члан 115.

Установа која врши археолошка ископавања и истраживања води дневник радова и другу документацију о тим радовима.

Министар културе прописује обрасце, садржај и начин вођења документације из става 1. овог члана, која се води о археолошким ископавањима и истраживањима.

Члан 116.

Установа која је вршила археолошка ископавања и истраживања, дужна је да у року од три месеца по завршеним радовима достави министарству надлежном за послове културе извештај, о извршеној ископавању, односно истраживању.

Извештај о археолошком ископавању, односно истраживању садржи основне податке о радовима, а нарочито план налазишта с потребним бројем техничких и фотографских снимака, инвентар ископаних и нађених предмета, време у коме су радови извршени, списак стручних лица која су обавила радове, утврђена средства и предузете мере техничке заштите налазишта и налаза.

Члан 117.

Установа која је обавила археолошка истраживања може, ради научне обраде да задржи покретне археолошке налазе најдуже годину дана, ако с установом заштите којој су ти налази поверени на чување није друкчије договорено.

По завршетку археолошког ископавања или истраживања, установа која је обавила ове радове, дужна је да у року од једне године преда министарству надлежном за послове културе документацију коју је водила на прописаним обрасцима.

Министарство надлежно за послове културе доставиће примијену документацију из става 2. овог члана надлежном заводу за заштиту споменика културе, у року од 30 дана од дана пријема.

Документација из става 2. овог члана чува се трајно.

4. Привремено и трајно изношење и извоз културних добара

Члан 118.

Културно добро може се само изузетно трајно извести, односно изнети у иностранство, ако за то постоје оправдани разлоги.

Олобрење за трајни извоз или привремено изношење културног добра, издаје министарство надлежно за послове културе.

VIII глава

ПРОМЕТ И ЕКСПРОПРИЈАЦИЈА КУЛТУРНИХ ДОБАРА

1. Право прече куповине

Члан 119.

Право прече куповине културног добра има надлежна установа заштите.

Остваривање права прече куповине непокретног културног добра обавља се на начин и по поступку утврђеним законом којим се уређује промет непокретности.

2. Размена културних добара

Члан 120.

Установе заштите могу међусобно да разменjuју покретна културна добра која чувају ради образовања целине фондова или збирки.

Установе заштите могу разменjivati, уз сагласност централне установе заштите, покретна културна добра и са другим правним, односно физичким лицима, ако културна добра која се разменjuju имaju приближно исту материјалну вредност.

3. Експропријација и административни пренос културних добара

Члан 121.

Експропријација непокретног културног добра, односно административни пренос културног добра у државној или друштвеној својини с једног на друго правој лицу, може се вршити:

1) ако сопственик, односно корисник нема могућности или интереса да обезбеди спровођење мере заштите, па прети опасност да културно добро буде уништено;

2) ако се на други начин не могу обављати археолошка ископавања, и спровести мере техничке заштите на културном добру;

3) ако на други начин не може да се обезбеди доступност јавности културног добра од великог, односно од изузетног значаја.

Општи интерес за експропријацију, односно административни пренос културног добра у смислу става 1. овог члана утврђује Влада Републике Србије.

IX глава

ГАРАНЦИЈЕ ЗА ИНОСТРАНЕ ИЗЛОЖБЕ

Члан 122.

Република Србија може дати гаранцију за експонате одређених иностраних изложби које се приређују на територији Републике Србије, које имају посебну културну и уметничку вредност, ако су испуњени услови утврђени овим законом.

Влада Републике Србије одређује за које ће се изложбе дати гаранција у смислу става 1. овог члана.

Гаранција из става 1. овог члана односи се на експонате одређених иностраних изложби које имају посебну културну и уметничку вредност и за које страна држава, односно сопственик усвојава излагање експоната давањем гаранције.

Гаранција се даје и када би због високе декларисане вредности експоната трошкови осигурања били изузетно велики, а

страна држава, односно сопственик експоната прихвата гаранцију уместо осигурања.

Гаранција се даје за време од преузимања до враћања експоната страној држави, односно сопственику или другом овлашћеном лицу.

Члан 123.

Гаранција из овог закона може се дати под условом да је установа заштите културних добара, односно друга организација која приређује изложбу (даље: организатор) обезбедила следеће организационе, стручне, техничке и друге услове за заштиту експоната:

1) непрекидну физичку заштиту експоната од момента преузимања до момента враћања;

2) објекте и просторије у којима се експонати излажу обезбеђене од свих врста ризика који могу угрозити безбедност изложених експоната;

3) одржавање климатских услова који одговарају врсти експоната;

4) конзерваторе и друге потребне стручњаке за заштиту експоната;

5) одговарајући систем сигнализације који доприноси безбедности експоната и

6) друге услове уговорене са страним партнером.

Министарство надлежно за послове културе утврђује да ли су испуњени услови из става 1. тач. 3) 4) и б) овог члана, а министарство надлежно за унутрашње послове утврђује да ли су испуњени услови из става 1. тач. 1) 2) и 5) овог члана, и то за сваку изложбу за коју се даје гаранција.

Члан 124.

Гаранцијом из члана 122. овог закона Република Србија обавезује се да до износа декларисане вредности експоната, надокнадити штету која би настала у случају оштећења, уништења или нестанка експоната, ако ту штету не надокнади организатор.

Исправе о гаранцији из овог закона издаје министарство надлежно за послове финансија.

Члан 125.

За време трајања изложбе министарство надлежно за послове културе врши надзор у погледу испуњавања услова из члана 123. став 1. тач. 3) 4) и б) овог закона, а министарство нашељено за унутрашње послове врши надзор у погледу испуњавања услова из члана 123. став 1. тач. 1) 2) и 5) овог закона.

Уколико се у току трајања изложбе установи да није испуњен неки од услова из члана 123. став 1. овог закона, орган који је надлежан за испуњеност тог услова може наредити затварање изложбе.

X глава

НАДЗОР НАД ПРИМЕНОМ ЗАКОНА

Члан 126.

Надзор над спровођењем овог закона обавља министарство надлежно за послове културе.

Члан 127.

У вршењу надзора министарство надлежно за послове културе овлашћено је да:

1) прегледа културна добра и радове који се изводе на њима, односно њиховој заштићеној околини;

2) контролише испуњеност прописаних услова за чување, одржавање и коришћење културних добара, односно извођење радова на њима;

3) обустави радове који се изводе без утврђених услова и без сагласности на пројекат и документацију, односно извршавање мера техничке заштите и других радова који се не изводе у складу с пројектом на који је дата сагласност, односно актом који се односи на те радове;

4) наређује привремене мере у случају да прети опасност да се културно добро уништи, оштети или изнесе у иностранство;

5) обавештава надлежне установе заштите и органе о зајажним неправилностима на заштите и коришћењу културних добара и тражи њихову интервенцију и

6) предузима и друге мере и радње за које је овлашћен посебним прописима.

Члан 128.

Ако овлашћено лице, приликом вршења надзора установи да пропис није примењен или је неправилно примењен, донеће

решење којим ће наложити отклањање утврђених неправилности и одредити рок у коме се оне морају отклонити.

Жалба на решење из става 1. овог члана не задржава извршење.

Члан 129.

Министарство надлежно за послове културе привремено ће установи културе забранити обављање послова заштите културних добара у чијем обављању су утврђене неправилности а које нису отклоњене у утврђеном року, док се те неправилности не отклоне.

XI глава

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 130.

Новчаном казном од 1.000 до 10.000 нових динара казниће се за прекрај установа, предузеће, друга организација и друго правно лице:

1) ако неологирајућом заштитом или неодговарајућом организацијом радова допринесе оштећењу или уништењу културног добра (члан 7. овог закона);

2) ако оштети или униши добро које ужива претходну заштиту (члан 7. овог закона);

3) ако о извршеном евидентирању непокретности која ужива претходну заштиту не обавести у року од 30 дана сопственика, као и општину (члан 29. овог закона);

4) ако не чува и не одржава културно добро и не спроводи утврђене мере заштите (члан 31. став 1. тачка 1) овог закона);

5) ако неодложно не обавести установу заштите о свим правним и физичким променама насталим у вези с културним добром (члан 31. став 1. тачка 2) овог закона);

6) ако не дозволи научна и стручна истраживања, техничка и друга снимања као и извођење техничких мера заштите на културном добру, у складу с одредбама овог закона (члан 31. став 1. тачка 3) овог закона);

7) ако не обезбеди доступност културног добра јавности (члан 31. став 1. тачка 4) овог закона);

8) ако поступи противно одредби члана 32. овог закона;

9) ако не уступи културно добро ради излагања на значајним повременим изложбама и изложбама организованим на основу уговора о међународној културној сарадњи (члан 35. став 1. овог закона);

10) ако се уступљено културно добро не врати у року од шест месеци од дана преузимања културног добра ради излагања на изложбама (члан 35. став 2. овог закона);

11) ако не пријави добро које ужива претходну заштиту надлежној установи заштите или не достави податке које она буде тражила (члан 36. тачка 1) овог закона);

12) ако не допусти установи заштите преглед добра и узимање потребних података за документацију о њему (члан 36. тачка 3) овог закона);

13) ако се не упозна с условима за предузимање мера техничке заштите и не прибави сагласност одговарајуће установе заштите (члан 36. тачка 4) овог закона);

14) ако не достави одређени број примерака сваке публикације коју је издао (члан 42. став 1. овог закона);

15) ако не чува публикације у складу с чланом 42. став 6. овог закона;

16) ако сваког последњег дана у месецу не достави извештај о свим штампаним стварима у току тог месеца Народној библиотеци Србије (члан 44. овог закона);

17) ако не преда по једну неискоришћену копију сваког произведеног филма с одговарајућом документацијом, односно најбољу копију сваког увесног филма за јавно приказивање (члан 46. ст. 1, 2. и 3. овог закона);

18) ако изводи недозвољене радове на заштићеној околини непокретног културног добра (члан 54. став 1. тачка 5) овог закона);

19) ако не достави податке у року од 30 дана од дана уписа културног добра у регистар (члан 61. став 3. овог закона);

20) ако изнесе или извезе у иностранство добро које ужива претходну заштиту без сагласности надлежне установе (члан 80. став 2. и члан 83. став 3. овог закона);

21) ако не обезбеди стални надзор покретних културних добара од стране за то оспособљених радника у просторијама где се стално чувају и излажу, односно привремено излажу, као и ако не обезбеди покретна културна добра од пожара и физичко-хемијских и биолошких узрочника оштећења и неовлашћеног отуђења (члан 87. ст. 1. и 2. овог закона);

22) ако изложи покретна културна добра која нису категорисана, стручно обраћена и уписане у регистар културних добара (члан 88. овог закона);

23) ако изложи културна добра која се не могу излагати ван установе заштите (члан 89. овог закона);

24) ако поступи противно одредби члана 92. овог закона,

25) ако предузима мере техничке заштите или изводи друге радове на непокретном културном добру противно одредбама чл. 99. и 102. овог закона;

26) ако у року од седам дана не обавести Републички завод за заштиту споменика културе о утврђеним условима за предузимање мера техничке заштите и других радова на непокретним културним добрима и културним добрима од великог значаја (члан 100. став 2. овог закона);

27) ако у року од седам дана не обавести Републички завод за заштиту споменика културе о датој сагласности на пројекте и документацију за извођење радова на непокретним културним добрима и културним добрима од великог значаја (члан 101. став 2. овог закона);

28) ако не обустави, односно привремено не обустави извођење радова према акту о забрани извођења радова (члан 103. ст. 1. и 2. овог закона);

29) ако у року од 15 дана од дана запретка радова на културном добру о томе не обавести надлежни завод (члан 105. став 1. овог закона);

30) ако не води документацију о предузимању мера техничке заштите и другим радовима на културним добрима (члан 106. овог закона);

31) ако не прекине извођење грађевинских и других радова и не обавести надлежни завод за заштиту споменика културе о археолошком налазишту или археолошким предметима, односно ако не предузме мере да се налаз не уништи и не оштети и да се сачува на месту и у положају у коме је откривен (члан 109. став 1. овог закона);

32) ако инвеститор не обезбеди средstva за истраживање, заштиту, чување и излагање добра које ужива претходну заштиту које се открије приликом извођења радова на инвестиционом објекту, до предаје тог добра овлашћеној установи заштите (члан 110. овог закона);

33) ако изводи мере техничке заштите противно прописаним условима и начину предузимања мера техничке заштите (члан 111. овог закона).

Казном затвора до 60 дана, односно новчаном казном од 100 до 1.000 нових динара казниће се за прекрај установа, предузеће и друго правно лице у чијем раду настаје регистратурски материјал:

1) ако не води основну евиденцију, не означава и не датира регистратурски материјал (члан 37. став 1. тачка 1) овог закона);

2) ако не чува регистратурски материјал у срећном и безбедном стању (члан 37. став 1. тачка 2) овог закона);

3) ако не класификује и не архивира регистратурски материјал (члан 37. став 1. тачка 3) овог закона);

4) ако у предвиђеном року не врши одабирање архивске грађе и излучивање безвредног регистратурског материјала (члан 37. став 1. тачка 4) овог закона);

5) ако уништи излучени безвредни регистратурски материјал без писменог одобрења надлежног архива (члан 37. став 2. овог закона);

6) ако не утврди начин евидентирања регистратурског материјала, његовог чувања, класификације и архивирања, ако не утврди листе категорија регистратурског материјала с роковима чувања, односно ако не утврди начин заштите и коришћења података и докумената насталих у процесу аутоматске обраче података (члан 38. овог закона).

Новчаном казном од 90 до 900 нових динара казниће се за прекрај установа:

1) ако не спроведе мере заштите и не обезбеди археолошко налазиште и налаз (члан 113. став 2. овог закона);

Члан 131.

Новчаном казном од 900 до 9.000 нових динара казниће се за прекрај установа, предузеће и друго правно лице у чијем раду настаје регистратурски материјал:

Члан 132.

Новчаном казном од 800 до 8.000 нових динара казниће се за прекрај установа:

1) ако не спроведе мере заштите и не обезбеди археолошко налазиште и налаз (члан 113. став 2. овог закона);

2) ако не води дневник радова и другу документацију о тим радовима (члан 115. став 1. овог закона);

3) ако не преда извештај у складу с чланом 116. став 1. овог закона;

4) ако задржи покретне археолошке налазе које пронађе приликом археолошких ископавања дуже од годину дана (члан 117. став 1. овог закона);

5) ако у року од једне године не преда примерак документације органу који је издао одобрење за археолошко ископавање (члан 117. став 2. овог закона).

Новчаном казном од 80 до 800 нових динара казниће се за прекрај из става 1. овог члана и стручно лице које врши археолошка ископавања, као и одговорно лице у установи која врши археолошка ископавања.

Члан 133.

Новчаном казном од 700 до 7.000 нових динара казниће се за прекрај установа, односно предузеће ако назив, име и лик културног добра користи у комерцијалне сврхе без одобрења (члан 73. овог закона).

Новчаном казном од 70 до 700 нових динара казниће се за прекрај из става 1. овог члана и одговорно лице у установи, односно предузећу.

Члан 134.

Казном затвора до 30 дана, односно новчаном казном од 100 до 1.000 нових динара казниће се за прекрај лице које ван организованог истраживања, ископа из земље, односно изводи из воде добро које ужива претходну заштиту, ако у року од 24 сата не обавести установе заштите и орган унутрашњих послова (члан 28. став 1. овог закона).

XII глава

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 135.

Културна добра стављена под заштиту по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, остају под заштитом по одредбама овог закона.

Установе заштите дужне су да у року од три године од дана ступања на снагу овог закона предложе допуну одлуке о проглашењу непокретног културног добра која ће садржати границе заштићене околине с мерама њихове заштите за културна добра за која то није учинено.

За евидентиране непокретности које уживају претходну заштиту за које, даном ступања на снагу овог закона, није утврђено да имају споменичка својства, установе заштите дужне су да, у року од три године од дана ступања на снагу овог закона, утврде да ли евидентиране непокретности имају споменичка својства и да у том року предложе утврђивање ових непокретности за културна добра.

Члан 136.

Установе заштите дужне су да ускладе своју организацију и ускладе своје акте с одредбама овог закона, у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 137.

Органи, организације и установе из члана 38. овог закона дужни су да у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, донесу листу категорија регистратурског материјала с роковима чувања.

Члан 138.

Радници који до дана ступања на снагу овог закона раде у установама заштите и положили су стручни испит у складу с прописима који су до тада важили, могу обављати послове заштите и коришћења културних добара.

Члан 139.

Радник који на дан ступања на снагу овог закона ради на пословима заштите културних добара, а нема положен стручни испит, може да обавља послове заштите културних добара најдуже годину дана од дана ступања на снагу прописа о програму за полагање стручних испита у складу с овим законом.

Установа заштите може на захтев радника, да продужи рок за полагање стручног испита из оправданых разлога (болест, војна вежба, и сл.) најдуже за годину дана од дана престанка разлога због којих је стручни испит одложен.

Члан 140.

Радник који на дан ступања на снагу овог закона ради дуже од 10 година на пословима заштите културних добара, односно који је стекао научни степен доктора наука или академски степен магистра из области заштите културних добара, односно који има више од 20 година радног стажа, а затекао се на дан ступања на снагу овог закона на обављању тих послова, а нема положен стручни испит, може и даље да обавља ове послове.

Члан 141.

Музеји који су до дана ступања на снагу овог закона водили централне регистре за појединачне уметничко-историјских дела, дужни су да у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона доставе податке за централни регистар Народном музеју у Београду.

Члан 142.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

1) Закон о културним добрима („Службени гласник СРС”, број 6/90);

2) Закон о гаранцији за експонате одређених иностраних изложби које имају посебну културну и уметничку вредност („Службени гласник СРС”, број 6/77);

3) Члан 25. Закона о валоризовању новчаних казни за прекрај из републичких закона („Службени гласник РС”, бр. 53/93 и 67/93);

4) Члан 19. Закона о изменама закона којима су одређене новчане казне за привредне преступе и прекраје („Службени гласник РС”, број 48/94).

До доношења прописа на основу овог закона применљивају се прописи донети на основу закона из става 1. овог члана, осим одредаба које су у супротности с овим законом.

Члан 143.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

2697

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ЈАВНИМ СЛУЖБАМА

Проглашава се Закон о допуни Закона о јавним службама, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 1994. години, одржаној 16. децембра 1994. године.

ПР број 56

У Београду, 16. децембра 1994. године

Председник Републике,
Слободан Милошевић, с. р.

ЗАКОН

О ДОПУНИ ЗАКОНА О ЈАВНИМ СЛУЖБАМА

Члан 1.

У Закону о јавним службама („Службени гласник РС”, број 42/91), у члану 3. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„За обављање делатности, односно послова утврђених законом који се односе на јавно информисање на језицима националних мањина, могу се оснивати установе или предузећа.“

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

2698

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОМ СЕИЗМОЛОШКОМ ЗАВОДУ

Проглашава се Закон о Републичком сеизмолошком заводу, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 1994. години, одржаној 21. децембра 1994. године.

ПР број 55
у Београду, 21. децембра 1994. године

Председник Републике,
Слободан Милошевић, с.р.

ЗАКОН

О РЕПУБЛИЧКОМ СЕИЗМОЛОШКОМ ЗАВОДУ

Члан 1.

За обављање сеизмолошких послова од значаја за остваривање права и дужности Републике, образује се Републички сеизмолошки завод као посебна организација.

Седиште Републичког сеизмолошког завода је у Београду.

Члан 2.

Републички сеизмолошки завод (у даљем тексту: Завод) обавља стручне послове који се односе на: систематско регистровање, прикупљање, анализирање и проучавање сеизмичких и сеизмотектонских појава (природни и индуцирани земљотреси, експлозије и горски удари), прогнозирање њиховог утицаја на земљиште, воде, водотoke и објекте; пројектовање и одржавање мреже сеизмолошких станица и израда сеизмолошких карата (епицентара, сеизмичког хаоса, ризика, максимално догођених интензитета); учешће у изради прописа за изградњу у сеизмичким подручјима, као и за сеизмичко осматрање капиталних објеката код којих земљотреси могу изазвати катастрофалне последице; учешће у изради перспективног и годишњег плана сеизмолошких истраживања од интереса за Републику и учешће у издавању тих планова и изради предлога за просторно и урбанистичко планирање, као и учешће у изради и усавршавању прописа за сеизмичко пројектовање; израду предлога за планирање и организацију система цивилне заштите, код изrade планова за заштиту од земљотреса и мера за отклањање последица и вођење одговорајуће сеизмолошке документације, њено архивирање и чување; објављивање прикупљених података о сеизмичким и сеизмотектонским појавама и друге сеизмолошке послове који се утврде годишњим и вишегодишњим програмима.

Завод учествује у међународној размени сеизмолошких података и сарађује на регионалним сеизмолошким пројектима од интереса за Републику.

Члан 3.

Завод може, у оквиру утврђених послова, пружати услуге предузетима и другим организацијама уз одговарајућу накнаду.

Члан 4.

Завод почине са радом 1. јануара 1995. године.

Даном почетка рада Завода престаје са радом Сеизмолошки завод у Београду, Ташмајдански парк 66 (у даљем тексту: Сеизмолошки завод).

Члан 5.

Предмете, архиву и други регистратурски материјал, објекте, опрему, средства за рад и друга средства Сеизмолошког завода преузима Завод.

Члан 6.

Запослени у Сеизмолошком заводу настављају да раде у Заводу на пословима на којима су били распоређени до ступања на снагу овог закона, а до доношења решења о распоређивању запослених у складу са актом о организацији и систематизацији радних места у Заводу.

Члан 7.

Влада Републике Србије именоваће директора Завода најкасније у року од 30 дана од дана почетка рада Завода.

До именовања директора Завода, дужност директора вршиће директор Сеизмолошког завода, који ће спровести поступак брисања Сеизмолошког завода из судског регистра и извршити притремне радње за почетак рада Завода.

Члан 8.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о вршењу сеизмолошких послова („Службени гласник СРС”, број 20/84).

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

2699

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЗАКОНА О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ЛЕКОВА

Проглашава се Закон о престанку важења Закона о производњи и промету лекова, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 1994. години, одржаној 21. децембра 1994. године.

ПР број 57
у Београду, 21. децембра 1994. године

Председник Републике,
Слободан Милошевић, с.р.

ЗАКОН

О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЗАКОНА О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ЛЕКОВА

Члан 1.

Закон о производњи и промету лекова („Службени гласник СРС“, бр. 20/77 и 33/88 и „Службени гласник РС“, број 44/91), престаје да важи.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

2700

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ИГРАМА НА СРЕЋУ

Проглашава се Закон о изменама Закона о играма на срећу, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 1994. години, одржаној 22. децембра 1994. године.

ПР број 59
у Београду, 22. децембра 1994. године

Председник Републике,
Слободан Милошевић, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ИГРАМА НА СРЕЋУ****Члан 1.**

У Закону о играма на срећу („Службени гласник РС”, бр. 83/92, 39/93, 8/94 и 45/94), у члану 57. став 1. речи: „30. септембра 1994. године” замењују се речима: „31. марта 1995. године”.

У ставу 2. речи: „1. октобра 1994. године” замењују се речима: „1. априла 1995. године”.

У ставу 3. речи: „30. септембра 1994. године” замењују се речима: „31. марта 1995. године”.

Члан 2.

Свај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

2701

На основу члана 83. тачка 3. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ АГЕНЦИЈИ ЗА ПРОЦЕНУ ВРЕДНОСТИ ДРУШТВЕНОГ КАПИТАЛА**

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о Републичкој агенцији за процену вредности друштвеног капитала, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 1994. години, одржаној 22. децембра 1994. године.

ПР број 58

У Београду, 22. децембра 1994. године

Председник Републике,
Слободан Милошевић, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ АГЕНЦИЈИ ЗА ПРОЦЕНУ ВРЕДНОСТИ ДРУШТВЕНОГ КАПИТАЛА****Члан 1.**

У Закону о Републичкој агенцији за процену вредности друштвеног капитала („Службени гласник РС”, број 45/91) назив закона мења се и гласи: „Закон о Републичкој агенцији за процену вредности капитала”.

Члан 2.

У члану 1. речи: „Републичка агенција за процену вредности друштвеног капитала” замењују се речима: „Републичка агенција за процену вредности капитала”.

Члан 3.

Члан 3. мења се и гласи:

„Агенција:

1) процењује вредност друштвеног и државног капитала;

2) процењује вредност капитала свих учесника у случају статусне промене (спајање, припајање, подела, оснивање предузећа заједничким улагањем капитала и др.), претварања потраживања у трајни улог или принудног поравнања, стечаја и ликвидације;

3) издаје потврде о вредности капитала;

4) врши контролу исправности извршене ревалоризације вредности друштвеног капитала, вредност уписаних деоница односно удела и процене вредности друштвеног капитала који је продат уговором о продаји предузећа или његовог дела;

5) врши контролу начина и поступка доношења одлука о издавању деоница и организовању предузећа, као и начина утврђивања вредности попуста;

6) води евиденцију о извршеним проценама вредности капитала и ревалоризоване вредности капитала;

7) врши надзор над вођењем евиденције у предузећима о уписаним и издатим деоницама, реализацијом попустима и уплатом уписаных деоница које се откупљују на рате, и преносом новчаних средстава одговарајућим фондовима;

8) пружа стручну помоћ и даје инструкције у поступку процене капитала;

9) обавља и друге послове утврђене законом.

Ако се у поступку контроле извршено ревалоризације вредности друштвеног капитала утврди да процена те вредности није извршена у складу са законом, Агенција ће извршити нову процену вредности капитала.”

Члан 4.

После члана 3. додаје се нови члан, који гласи:

„Члан За

Агенција може за обављање стручних послова из члана 3. став 1. тач. 1), 2) и 4) и става 2. овог закона да овласти предузеће, установу или другу организацију (у даљем тексту: овлашћена организација) која је технички и кадровски спремљена за обављање тих послова и која понуди најповољније услове у погледу рокова, цене и других услова.

Агенција ће уговором који закључује са овлашћеном организацијом ближе утврдити услове за обављање тих послова, као и права и обавезе које настају из међусобних односа.

Овлашћена организација која је извршила послове из члана 3. став 1. тач. 1), 2) и 4) и става 2. као и лица која су вршила те послове, материјално одговарају за штету проузроковану погрешном проценом вредности капитала односно ревалоризацијом.”

Члан 5.

У члану 6. став 2. после речи: „и заступа Агенцију” додају се запета и речи: „руководи и организује рад, самостално доноси одлуке у складу са законом и одговара за законитост рада Агенције”.

Члан 6.

У члану 8. речи: „Агенција послује као јавно предузеће, а” замењују се речију: „Агенција”.

Члан 7.

Члан 9. мења се и гласи:

„Предузеће сноси трошкове поступка процене вредности капитала односно поновне процене вредности тог капитала, као и трошкове поступка ревалоризације вредности капитала коју предузеће није извршило или није извршило на прописан начин.

О висини трошкова из става 1. овог члана Агенција доноси решење, које има значај јавне исправе.

Предузеће је дужно да у року од 10 дана од дана пријема решења Агенције, уплати износ утврђен решењем на жиро рачун Агенције.

Уколико предузеће у року из става 3. овог члана не изврши уплату на жиро рачун Агенције, Агенција подноси надлежном суду предлог за извршење на основу веродостојне исправе.”

Члан 8.

Процену вредности капитала од дана ступања на снагу овог закона врши Агенција.

Стручне организације које је Агенција овластила да врше процену вредности друштвеног капитала, у складу са чланом 13. став 4. Закона о услужима и поступку претварања друштвених својина у друге облике својина, окончава послове везане за процену вредности капитала пре

узете до ступања на снагу овог закона, на начин и под условима под којима су им ти послови поверени.

Агенција ће извршити контролу процене вредности капитала из става 2. овог члана.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

2702

На основу члана 4. Закона о примањима народних посланика у Народној скупштини Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 7/91, 22/91, 28/91 и 68/91),

Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања у 1994. години, одржаној 21. децембра 1994. године, донела је

ОДЛУКУ

О НАРОДНИМ ПОСЛАНИЦИМА НА СТАЛНОМ РАДУ У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

I

На сталном раду у Народној скупштини су народни посланици Милорад Мирчић и Драган Цекић.

II

Народни посланици из тачке I ове одлуке остваријавају сва права на основу рада у Народној скупштини Републике Србије.

III

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

РС број 132
у Београду, 21. децембра 1994. године

Народна скупштина Републике Србије

Председник,
Драган Томић, с.р.

Председник
Драган Томић, с.р.

АКТИ УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

2704

Уставни суд Републике Србије у саставу председник проф. др Балца Шпadiјер и судије: Верона Адам-Бакрош, Миодраг Бодановић, Радиша Богдановић, Ратко Бутулица, Слободан Вучетић, Јубомир Ђоковић и Ђуро Сворџан, на основу члана 125. Устава Републике Србије на седници одржаној 20. октобра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да одредбе:

— члана 21. Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта, коју је донела Скупштина општине Свилајнац 26. фебруара 1993. године („Општински службени гласник“, број 3/93) и члана 6. Одлуке о изменама наведене Одлуке од 28. фебруара 1994. године („Општински службени гласник“ број 2/94), нису у сагласности са Уставом;

— члана 11. став 4. наведене Одлуке из 1993. године, у делу који гласи: „... у заштитној зони ван граница грађевинског реона...“ и члана 5. Одлуке о изменама наведене Одлуке из 1994. године, нису у сагласности са законом.

Образложение

Представком је тражена оцена уставности и законитости одлука наведених у изреци.

2703

На основу члана 47. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“, бр. 69/94 и 70/94),

Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања у 1994. години, одржаној 22. децембра 1994. године, донела је

ОДЛУКУ

О РАЗРЕШЕЊУ И ИЗБОРУ ЧЛНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

I

Разрешавају се дужности члана одбора Народне скупштине Републике Србије:

1. Благоје Ђекић, члан Одбора за иностране послове
2. Миодраг Бранков, члан Одбора за правосуђе и управу,
3. Жарко Јокановић, члан Одбора за развој и економске односе са инострanstvom,
4. Небојша Лековић, члан Одбора за трговину и туризам,
5. Петар Лазић, члан Одбора за културу и информисање.

II

Бирају се за чланове одбора Народне скупштине Републике Србије:

1. др Ференц Штепик, за члана Одбора за иностране послове,
2. Рафаил Русковски, за члана Одбора за правосуђе и управу,
3. Драган Цекић, за члана Одбора за развој и економске односе са инострanstvom,
4. Драган Цекић, за члана Одбора за трговину и туризам,
5. Небојша Лековић, за члана Одбора за културу и информисање.

III

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеном гласнику Републике Србије“

РС број 133

у Београду, 22. децембра 1994. године

Народна скупштина Републике Србије

Председник
Драган Томић, с.р.

У представци се наводи да су оспорене одлуке несавладне са чланом 55. Закона о грађевинском земљишту, као и да без законског овлашћења утврђују казне за неизвршење обавезе плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта. Иницијатор посебно указује на неуставност члана 6. Одлуке из 1994. године, којим се утврђује њено ретроактивно дејство.

У одговору Скупштиње општине Свилајнац наводи се да доносилац општег акта, из нарочито оправданих разлога, може предвидети његову ретроактивну примену. У конкретном случају истиче се чињеница да је висока инфлација у 1993. години обеззаређивала накнаду за коришћење грађевинског земљишта, уколико је њена висина утврђивана унапред. Такође се наводи да су оспорене одлуке у сагласности са чланом 56. Закона о грађевинском земљишту, а висина накнаде се образлаже високим степеном уређености земљишта у општини Свилајнац.

Уставни суд је утврдио да је одредбом члана 21. Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта, предвиђено да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Општинском службеном гласнику“, а примене се од 1. јануара 1993. године. Одлука је донета 28. фебруара, а објављена 8. марта 1993. године, па је оспореном одредбом овом актут дато ретроактивно дејство, што је несагласно са Уставом Републике Србије. Према члану 121. став 1. Устава закон, други пропис и да

општи акт не може имати повратно дејство, а ставом 2. истог члана дата је могућност да само поједине законске одредбе под одређеним условима имају повратно дејство. Стога је Суд утврдио неуставност члана 21. наведене Одлуке. Из истих разлога Суд је утврдио и неуставност члана 6. Одлуке о изменама Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта из 1994. године.

Одредбом става 4. члана 11. Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта из 1993. године предвиђено је да обавези плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта подлежу и објекти изграђени без слобрена за изградњу, који се налазе у заштићеној зони ван границе грађевинског реона. На овај начин утврђена је обавеза плаћања накнаде за коришћење земљишта које није грађевинско, што је несагласно са законом.

Законом о грађевинском земљишту — пречишћен текст („Службени гласник РС”, број 23/90) у чл. 3. и 4. јасно је одређен појам грађевинског земљишта: то је градско грађевинско земљиште и земљиште у грађевинском подручју. И једно и друго земљиште одређује се општинском одлуком под условима и на начин прописан Законом. Према члану 55. Закона за коришћење градског грађевинског земљишта, које је у одређеном обиму и степену уређено и комунално опремљено непосредни корисник плаћа накнаду. Иста обавеза прописана је у члану 60. Закона и за корисника изграђеног земљишта у грађевинском подручју уколико је земљиште у одређеном степену уређено и комунално опремљено улагањем друштвених средстава. Обавези плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта подлеже и корисник грађевинског земљишта на коме је израђен објекат без одобрења надлежног органа у смислу члана 63. Закона.

Из изложеног произлази да је услов за плаћање поменуте накнаде да је земљиште одређено као грађевинско (било као градско грађевинско или земљиште у грађевинском подручју) и да задовољава одређене критеријуме у погледу уређености. То истовремено значи да се за земљиште изван грађевинског реона не може прописивати обавеза плаћања накнаде, без обзира на то да ли је општинским прописом таквом земљишту одређена нека посебна намена или статус. Чланом 11. став 4. оспорене Одлуке обавеза плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта проширила је на земљиште изван граница грађевинског земљишта, па је Суд одлучио као у алинеји 2. изреке.

Казнене одредбе, које су у представцији оспорене, садржане су у члану 19. Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта из 1993. године, а износ новчаних казни за прекршаје мењан је чланом 5. Одлуке из 1994. године.

Овлашћење за прописивање казни за прекршаје утврђено је Законом о прекршајима, („Службени гласник Републике Србије”, бр. 21/91, 11/92, 20/93, 53/93, 67/93, 28/94).

Према члану 5. став 1. Закона прекршаји се могу прописивати законом, уредбом и одлуком скупштине општине. Органи овлашћени за доношење прописа из става 1. овог члана могу прописивати прекршајне казне и заштитне мере, само за повреде прописа који они доносе у оквиру своје надлежности утврђене Уставом и законом, под условима одређеним овим законом (став 3. члана 5). Према члану 33. Закона новчана казна може се предвидети у распону или одређеном износу, а горњи и доњи лимит казне одређен је законом. Према члану 1. став 3. Закона о прекршајима („Службени гласник Републике Србије”, број 28/94) одлуком скупштине општине може се прописати новчана казна за прекршаје до половине износа из ст. 1. и 2. овог члана.

Из изложеног произлази да је Скупштина општине Свилајнац била овлашћена да пропише новчане казне за неизвршење обавезе утврђене оспореном Одлуком. Међутим, висина новчане казне утврђена чланом 5. Одлуке из 1994. године несагласна је са чланом 33. став 3. Закона о прекршајима, јер су спорним одредбама Одлуке претузети законом одређени износи (10-10.000 динара за правно лице и 10-1.000 динара за физичко лице), а Одлуком је могла да се пропише само половина тих износа.

У односу на остале оспорене одредбе Уставни суд није нашао основа за прихватење иницијативе.

На основу изложеног и члана 46. тачка 3. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству ње-

гових одлука, („Службени гласник Републике Србије”, број 32/91), Суд је одлучио као у изречи.

На основу чл. 130. Устава Републике Србије одлуке Скупштине општине Свилајнац наведене у изречи преосталају да важе даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ІУ број 144/94

Председник
Уставног суда,
проф. др Балаш Шпадијер, с. р.

2705

Уставни суд Републике Србије у саставу председник проф. др Балаш Шпадијер и судије: Верона Адам-Бокрош, Миодраг Богдановић, Радиша Богдановић, Ратко Бутулија, Слободан Вучетић, Љубомир Поповић и Ђуро Скорцан, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници од 27. октобра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Одбија се предлог за утврђивање неуставности члана 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник Републике Србије“, број 76/92).

2. Одбија се предлог за утврђивање неуставности члана 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник Републике Србије“, број 19/94).

3. Одбија се предлог за утврђивање неуставности и незаконитости Правила (кодекса) омладинског и студентског задругарства, које је донела Скупштина Савеза омладинских задруга Србије („Службени гласник Републике Србије“, број 96/92).

4. Одбацују се предлог за оцену сагласности Правила из тачке 3. ове изреке са Законом о задругама („Службени лист СРЈ“, бр. 3/90 и 11/90).

Образложење

Предлогом неколико омладинских и једне студентске задруге, сви из Београда, тражено је утврђивање неуставности члана 1. закона наведених у тач. 1. и 2. изреке ове одлуке, као и утврђивање неуставности и незаконитости Правила из тачке 3. исте изреке.

Предлагачи су навели да у тренутку доношења Закона из тачке 1. изреке није постојао Савез омладинских задруга Србије па тиме ни Правила тог Савеза на чије постоење исти Закон упућује, да оспорени члан Закона из тачке 2. изреке није у сагласности са чланом 25. Закона о задругама Републике Србије („Службени гласник СР Србије“, број 57/89), да наведени Правила нису у сагласности са Законом о задругама („Службени лист СРЈ“, бр. 3/90 и 11/90) и са поменутим републичким Законом о задругама у вези са оснивањем задруга, отакашњима у њиховом пословању, пословне самосталности и ограничавањем висине зараде задругара, као и да нису у склопности са чл. 34. и 35. Устава Републике Србије.

Уставни суд је утврдио да је чланом 4. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник Републике Србије“, бр. 76/81, 8/92, 20/92, 76/92, 20/93, 22/93, 48/94, 51/93, 87/93 19/94, 20/94 и 28/94) који је престао да важи у току поступка у овом предмету 9. јула 1994. године на основу члана 197. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник Републике Србије“, број 43/94), било одређено да порески обавезник годишње плаћа порез на доходак, који представља збир нето прихода из члана 3. истог закона. Чланом 9. став 1. тачка 13. истог закона било је одређено да се из дохотка утврђеног на начин из члана 4. тог закона изузимају примања сачварена по основу накнаде за рад члановима омладинских и студентских задруга.

Оспореном одредбом закона из 1992. године измене на је тачка 13. став 1. члана 9. наведеног закона тако што је прописано да се из дохотка грађана који подлеже плаћању пореза изузимају зараде чланова савеза омладинских и студентских задруга које послују у складу са правилима Савеза омладинских задруга Србије, а највише до годишњег износа најниже цене рада.

Оспореном одредбом закона из 1994. године дошло је до нове измене наведене тачке 13. и одређено да се из дохотка грађана на који се плаћа порез изузимају зараде члана омладинске и студентске задруге до висине гарантоване бруто зараде утврђене у смислу члана 22. став 4. истог закона.

Чланом 52. Устава Републике Србије предвиђена је обавеза свих лица да плаћају порезе и друге дажбине утврђене законом. Из ове уставне одредбе произлази да се порези уређују законом и да је законодавац у оквиру тог уређивања овлашћен да између осталог одреди обvezниke плаћања пореза и случајеве изузимања појединачних прихода од плаћања пореза као што је то учинио у законским одредбама које су предмет оцене уставности у овој правној ствари.

Оспорена законска одредба којом се изузимање зарада члanova омладинских и студенстких задруга од плаћања пореза условљава пословањем тих задруга у складу са Правилима Савеза омладинских задруга Србије, ступила је на снагу 23. октобра 1992. године у време када је постојао Савез омладинских и студенстких задруга Србије са седиштем у Крагујевцу који је 9. јануара 1991. године регистрован код Окружног привредног суда у Крагујевцу на основу решења тог суда Фи-64/91. Тај Савез је променио назив у Савез омладинских задруга Србије и своје седиште преместио у Београд на основу решења Привредног суда у Београду Фи-26754/92 за чије је доношење поднет захтев том суду 10. новембра 1992. године. После овога, 18. децембра 1992. године Скупштина Савеза омладинских задруга Србије донела је наведена правила. Законска норма о којој је реч била је значи непримениљива у периоду од свог ступања на снагу до ступања на снагу Правила омладинског и студенстског задругарства која је донела Скупштина Савеза омладинских задруга Србије. Ова непримениљивост је међутим без утицаја у овом предмету јер немогућност примене једне правне норме не значи и њену неуставност.

Уставни суд, сагласно члану 125. Устава Републике Србије није надлежан да цени међусобну сагласност републичких закона, па тиме није сагласност оспорене одредбе закона из 1994. године са чланом 25. Закона о задругама Републике Србије.

Оспорена Правила, која је донела Скупштина омладинских задруга Србије, представљају збир моралних и пословних права рада, пословања и организовања омладинских и студенстских задуга — чланица Савеза (члан 1). У садржинском смислу Правила уређују питања у вези са начином оснивања задруга, чланством у задругама, делатностима и подручјима пословања, накнадама за рад члanova задруге, као и питањима везаним за радио-правни статус запослених у стручној служби задруге.

Уставни суд је оценио да су оспорена Правила у сагласности са једносним одредбама Закона о задругама Републике Србије — чланом 20. којим је регулисан начин оснивања омладинских задуга, као и члановима 21—26, којима је регулисан циљ оснивања предметних задруга, права и обавезе члanova задруга, право на заштиту на раду у складу са прописима о заштити на раду и право на накнаду за извршени рад.

Оцена сагласности Правила са савезним законом о задругама није у надлежности Уставног суда одређеној чланом 125. Устава Републике Србије.

Члановима 34. и 35. Устава Републике Србије, на које се предлагачи позивају, јамчи се између осталог право својине, слобода предузетништва, право на рад, слобода рада, слободан избор занимаша и запослења, као и учешћа у управљању. Одредбама оспореног Правила ове уставне одредбе нису ни у чему повређене.

На основу изложеног, као и члана 46. тачка 9. и члана 19. став 1. тачка 1. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник Републике Србије”, број 32/91), одлучено је као у изреци.

1У број 167/93

Председник
Уставног суда,
проф. др Балиша Шпadiјер, с. р.

2706

Уставни суд Републике Србије у саставу: председник Суда, проф. др алиша Шпadiјер и судије: Верона Адам-Бокроши, Миодраг Богдановић, Радиша Богдановић, Ратко Бутулић, Слободан Вучетић, Јубомир Поповић и Ђуро Сворџан, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници одржаној 10. новембра 1994. године, доносио је

ОДЛУКУ

1. Утврђује се да Одлука о условима за надзиђивање зграда на територији општине Савски венац ради изградње станова за 1993. годину, коју је донела Скупштина општине Савски венац („Службени лист града Београда”, број 33/93) није у сагласности са Уставом и законом.

2. Одбацио је захтев за обуставу извршења аката или радни предузетих на основу Одлуке из тачке 1. изреке.

Образложење

Власници станова зграде у Улици Сењачкој бр. 4-9. иницирали су поступак за оцену уставности и законитости Одлуке Скупштине општине Савски венац о условима за надзиђивање зграда, на територији општине Савски венац ради изградње станова за 1993. годину („Службени лист града Београда”, број 33/93), којом је, под редним бр. 10, 11. и 12. предвиђено надзиђивање зграда у Улици Сењачкој бр. 4-6. Мишљења су да је оспорена Одлука незаконита, с обзиром да надзиђивање наведених зграда није предвиђено Детаљним урбанистичким планом, о чemu су приложили Обавештење Секретаријата за урбанизам Градске управе IX 01 бр. 350-5-146/94 од 18. јула 1994. године. Затражено је да Суд донесе привремену меру обуставе аката и радни предузетих на основу оспорене Одлуке.

Доносилац оспореног акта Суду није доставио одговор на наводе из иницијативе.

Суд је утврдио да је чланом 118. став 1. Устава Републике Србије прописано да град Београд обавља послове општине утврђене Уставом и послове које му Република повери из оквира својих права и дужности. Истим чланом, ставом 4. прописано је да град Београд има Статут, којим се, између осталог, одређује које послове општине врши град Београд, а које градска општина у његовом саставу.

Оваква овлашћења за општине и град Београд садржи и Закон о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи („Службени гласник РС”, бр. 47/91, 79/92 и 82/92).

Одредбом члана 11. Статута града Београда („Службени лист града Београда”, број 7/93 — пречишћени текст) прописана је надлежност Скупштине града Београда за доношење детаљних урбанистичких планова, а чланом 13. прописано је да градска општина даје мишљење на детаљни урбанистички план.

Одредбама члана 8. Закона о надзиђивању и претварању заједничких просторија у станове („Службени гласник РС”, број 24/88 — пречишћен текст), прописано је да се услови за уређење простора за надзиђивање зграда утврђују детаљним урбанистичким планом, а ако детаљни урбанистички план није донет, услови за уређење простора за надзиђивање зграда утврђују се посебном Одлуком Скупштине општине у складу са Законом којим се уређује планирање и уређење простора. Из ове законске одредбе произлази да, уколико је донет детаљни урбанистички план, надзиђивање зграда се врши на основу услова утврђених у том планском акту. У случају да детаљни урбанистички план не садржи услове за надзиђивање зграда, надзиђивање се може вршити само најновијем поступком измена и допуна детаљног плана.

У ситуацији када детаљни урбанистички план уопште није донет, одредба члана 8. Закона о надзиђивању зграда и претварању заједничких просторија у станове упућује на примену Закона о планирању и уређењу простора и просторном плану СРС („Службени гласник РС”, број 44/89).

Одредбом члана 66. овог Закона прописано је да, до доношења одговарајућег просторног односно урбанистичког плана, услове за уређење простора утврђује скупштина општине. Ови услови, према истој одредби, имају карактер детаљног урбанистичког плана и доносе се по поступку и на начин прописан за детаљне урбанистичке планове.

Сходно наведеним прописима Суд је утврдио да Скупштина општине Савски венац није донела оспорену Одлуку на начин и по поступку који је сагласан Уставу и закону.

На основу изложеног, члана 42. став 3. и члана 46. тачка 3. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник РС”, број 32/91), Суд је донео Одлуку као у изреци.

На основу члана 130. Устава Републике Србије, Одлука наведена у тачки 1. изреци престаје да важи даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ИУ број 218/94

Председник
Уставног суда,
проф. др Валша Шпадијер, с. р.

2707

Уставни суд Републике Србије у саставу: председник проф. др Валша Шпадијер и судије: Верона Адам-Бокрош, Миодраг Богдановић, Радиша Богдановић, Ратко Бутулија, Слободан Вучетић, Јубомир Поповић и Ђуро Сворџан, на основу члана 105. Устава Републике Србије, на седници одржаној 6. октобра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да Одлука о усвајању измене детаљног урбанистичког плана за кат. парцеле број 4701/1, 4701/02, 4715/1, 4715/2 и 4715/4 КО Лесковац, у насељу „Чифлук мира I“ Блок 82 у Лесковцу, коју је 15. октобра 1993. године донела Скупштина општине Лесковац („Службени гласник општине Лесковац“, број 15/93) није у сагласности са законом.

Образложење

Иницијативом је од Уставног суда Републике Србије тражена оцена уставности и законитости наведеног општег акта из изреке Одлуке.

Подносилац иницијативе наводи да је доносилац акта повредио законом прописани поступак, јер најпрво плана није урађен, нити је био на јавној расправи, а Одлука о приступању измене детаљног урбанистичког плана и Одлука о усвајању тог плана донете су на истој седници, 15. октобра 1993. године.

Према члану 22. тачка 1. Закона о планирању и уређењу простора и просторном плану Социјалистичке Републике Србије („Службени гласник СРС“, број 44/89) одлуку о припремању просторног односно урбанистичког плана доноси орган надлежан за доношење плана. Према ставу 3. овог члана Закона одлука о припремању детаљног урбанистичког плана доноси се по претходно прибављеном мишљењу месне заједнице, на подручју које обухвата детаљна урбанистичка разрада.

Члан 23. став 1. Закона прописује да најпре просторног односно урбанистичког плана утврђује скупштина друштвено-политичке заједнице, а према ставу 2. о најпре просторног односно урбанистичког плана спроводи се јавна расправа на начин утвђен одлуком о припремању плана.

Из наведених законских одредаба произлази да је скупштина друштвено-политичке заједнице обавезна да пре доношења урбанистичког плана донесе одлуку о припремању плана којом ће уредити питања утврђивања најпраћајнија питања, начина одржавања јавне расправе и остала питања у вези доношења плана.

Суд је утврдио да је Скупштина општине Лесковац доносила Одлуку о припремању измене детаљног урбанистичког плана и Одлуку о усвајању тог плана на истој седници повредила законом прописани поступак доношења урбанистичких планова, што оспорени општи акт чини незаконитим.

На основу изложеног и члана 46. тачка 3. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник Републике Србије“, број 32/91) Суд је одлучио као у изреци Одлуке.

На основу члана 130. став 2. Устава Републике Србије општи акт наведен у изреци Одлуке престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ИУ број 70/94

Председник
Уставног суда,
проф. др Валша Шпадијер, с. р.

2708

Уставни суд Републике Србије у саставу председник Суда проф. др Валша Шпадијер и судије: Верона Адам Бокрош, Миодраг Богдановић, Радиша Богдановић, Ратко Бутулија, Слободан Вучетић, Јубомир Поповић и Ђуро Сворџан, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници одржаној 3. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Утврђује се да нису у сагласности са Уставом и законом:

— Одлука о припремању измене и допуна ДУП-а I—V етала Миријево; ДУП-а VI—VII етала Миријево; ДУП-а 1. месне заједнице и ДУП-а Стојчиле Брдо од 8. фебруара 1994. године; Одлука о утврђивању услова за уређивање простора за изградњу трајних објеката мале привреде на деловима кат. парцеле 3529, 3530 КО Београд 3. у Улици устанничкој у Београду, вел. 20 x 14 квм спратности ПР+СП+ПО од 8. фебруара 1994. године; Закључак о припремању услова за изградњу стамбеног објекта на КП 2127/35 КО Звездара на углу Улице Панте Срећковића и Улице Сушићева у Београду, чији је корисник Николић Марко из Београда („Службени лист града Београда“, број 4/94) од 8. фебруара 1994. године; Одлука о утврђивању услова за уређење простора за изградњу стамбеног пословног објекта на кат. парц. 2166/2 КО Звездара у Улици Драгице Правице бб у Београду, величине 27,0 x 11,0 м спратности ПР+1+ПО од 10. марта 1994. године; Одлука о утврђивању услова за уређење простора за изградњу спортско-рекреативног центра на локацији блока 83, измене улица: Батутове, Милана Ракића, Цара Јована Црног и Хекторовићеве у Београду од 10. марта 1994. године; Одлука о припремању услова за уређење простора за изградњу стамбеног објекта површине 56,78 m² на КП бр. 2280/21 Ул. Панчића број 2 чији су корисници Јевтић Миодраг и Иконов Каменко од 10. марта 1994. године и Одлука о припремању услова за уређење простора за надзиђивање стамбеног објекта у Улици кајмакчаланској број 18 на КП бр. 7103 КО Звездара од 10. марта 1994. године („Службени лист града Београда“, број 6/94) које је донела Скупштина општине Звездара;

— Одлука о условима за уређење простора за надзиђивање стамбеног објекта у Улици Јубе Стојановића 34а у Београду од 13. децембра 1993. године („Службени лист града Београда“, број 4/94) и Одлука о изменама и допунама Детаљног урбанистичког плана за насеље „Котеж“ у Књачи објављеног у „Службеном листу града Београда“, бр. 15/68 и 20/77 од 10. марта 1994. године („Службени лист града Београда“, број 6/94) које је донела Скупштина општине Палилула;

— Одлука о припремању услова за уређење простора за надзиђивање зграде у Улици Радмиле Рајковић број 1а у Београду од 17. фебруара 1994. године; Одлука о припремању услова за уређење простора за надзиђивање стамбених зграда у Улици Ђуре Ђаковића број 4 и б у Београду од 17. фебруара 1994. године; Одлука о припремању услова за уређење простора за надзиђивање зграда са равним крововима на територији општине Палилула од 17. фебруара 1994. године и Закључак о припремању услова за уређење простора за надзиђивање зграде број 31 у Улици Дринке Павловић у Београду на кат. парц. број 974 КО Палилула од 9. фебруара 1994. године („Службени лист града Београда“, број 6/94), које је донео Извршни одбор Скупштине општине Палилула;

— Одлука о условима за надзиђивање зграда на територији општине Савски венац ради изградње станова за 1994. годину коју је донела СО Савски венац 16. марта 1994. године („Службени лист града Београда”, број 6/94);

— Одлука о припремању услова за уређење простора за изградњу резиденцијалног објекта на кат. парцели бр. 20261/8, КОБ-7 у Улици Августа Цесарца број 15 у Београду, коју је донео Извршни одбор СО Савски венац 4. марта 1994. године („Службени лист града Београда”, број 6/94).

2. Одбације се захтев за обуставу извршења појединачних аката донетих на основу општих аката наведених у тачки 1. ове одлуке.

Образложење

Секретаријат за урбанизам Градске управе, града Београда покренуо је поступак за утврђивање неуставности и незаконитости општих аката наведених у тачки 1. изреке.

У предлогу се наводи да су оспорени плани акти несагласни са чланом 118. Устава Републике Србије и одредбама чл. 16, 22. и 44. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи. Истиче се да је на основу наведених уставних и законских одредба Статутом града утврђено овлашћење Скупштине града Београда да доноси урбанистичке планове, па стога скупштине градских општина нису биле надлежне да донесу оспорене опште акте.

Од Суда је тражена и обустава извршења свих појединачних аката издатих на основу оспорених општих аката.

У одговору Скупштине општине Зvezдара наводи се да су према Закону о планирању и уређењу простора и просторном плану СР Србије, који је још увек на снази, општине овлашћен за доношење просторних планова, као и да је општински орган за послове урбанизма једини надлежни орган за доношење аката о условима за уређење простора.

Уставни суд је утврдио да су оспорени општи акти детаљни урбанистички планови или акти о припремању тих планова, односно услова за уређење простора из члана 66. Закона о планирању простора и просторном плану СР Србије („Службени гласник СРС”, број 44/89). Оспорене планске акте донеле су скупштине градских општина Зvezдара, Палилула и Савски венац, а одлуке о припремању услова за уређење простора извршили одбори скупштина општина.

Чланом 25. Закона о планирању и уређењу простора и просторном плану СР Србије предвиђено је да простори, односно урбанистички план доноси скупштина друштвено-политичке заједнице. Услове за уређење простора, који према члану 66. Закона имају карактер детаљног урбанистичког плана такође, скупштина општине, односно њен извршни* орган кад су у питању објекти грађана. Чланом 22. ст. 1. и 2. Закона прописано је да одлуку о припремању урбанистичког плана доноси орган надлежан за доношење плана, односно изврши савет скупштине општине кад су у питању мање измене и допуне детаљног урбанистичког плана, као и у другим оправданим случајевима.

Према члану 113. Устава Републике Србије општина преко својих органа, у складу са законом, поред осталог доноси и урбанистички план, а према члану 118. став 1. Устава града Београд обавља послове општине утврђене Уставом. Ставом 3. члана 118. Устава одређен је Статут града као акт којим се утврђује које послове општине врши град Београд, а које градска општина у његовом саставу.

Одредбама члана 16. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије”, бр. 47/91, 79/92) прописано је да одређене послове локалне самоуправе утврђене Статутом града Београда врше и градске општине које се образују на његовој територији, а према члану 22. истог Закона послове општине, у које спада и доношење урбанистичких планова, врши град Београд. Статутом града се одређује које послове општине врши град Београд, а које градска општина у његовом саставу — став 3. члан 22.

Из изложеног произлази да у систему локалне самоуправе градске општине немају исти положај као остале општине у Републици, јер према Уставу град, односно град Београд обавља послове општине, а градске општине само оне послове локалне самоуправе који су им поверили статутом града, односно града Београда.

Одредбом члана 11. тачка 3. Статута града Београда прописано је да град, преко својих органа, доноси урбанистичке планове уз претходно мишљење градских општина за чију се територију доноси. Одредбом члана 3. Одлуке о изменама и допунама Одлуке о градском управи („Службени лист града Београда”, број 18/92) прописано је да Секретаријат за урбанизам обавља послове из области урбанизма. На овај начин град Београд је овлашћен не само да доноси урбанистичке планове, већ да преко својих органа обавља и друге послове у области урбанизма.

С обзиром да је положај града, односно града Београда утврђен Уставом став је Суда да није неопходно да се посебним законима непосредно пропишу надлежност града, односно града Београда у појединачним областима. То значи да је у конкретном случају и без промене Закона о планирању и уређењу простора, Статутом града могла да се утврди надлежност Скупштине града и његових органа у области урбанизма.

Из изложеног произлази да градске општине у складу града Београда нису надлежне да доносе урбанистичке планове нити одлуке о њиховом припремању, па је Уставни суд одлучио као у тачки 1. ал. 1, 2, 3. и 5. изреке.

Уставни суд је утврдио да Одлука о условима за надзиђивање зграда на територији општине Савски венац ради изградње станова за 1994. годину, по свој правној природи утврђеној Законом о надзиђивању и претварању заједничких просторија у станове („Службени гласник СРС”, број 24/88) такође представља спретни акт.

Према члану 8. наведеног Закона услови за уређење простора за надзиђивање утврђују се детаљним урбанистичким планом, а ако тај план није донет посебном одлуку скупштине општине у складу са законом којим се регулише планирање и уређење простора.

Према члану 66. Закона о планирању и уређењу простора и просторном плану СР Србије („Службени гласник СРС”, број 44/89), скупштина општине, односно њен извршни орган може да утврди услове за уређење простора за који није донет одговарајући просторни или урбанистички план. Услови за уређење простора имaju карактер детаљног урбанистичког плана и доносе се по поступку и на начин прописан овим Законом за детаљне урбанистичке планове.

Из наведених законских одредби произлази да се услови за надзиђивање зграда утврђују детаљним урбанистичким планом, односно актом скупштине општине који има карактер детаљног урбанистичког плана.

Из прибављене документације се види да појединачни објекти обухваћени Одлуком СО Савски венац од 16. марта 1994. године, нису предвиђени за надзиђивање највећим детаљним урбанистичким плановима. На овај начин оспореном Одлуком, незаконито и од стране неизадлежног органа измене су детаљни урбанистички планови, па је Суд одлучио као у тачки 1. алинеја 4. изреке.

С обзиром да је Суд донео коначну одлуку о оспореним општим актима, захтев за обуставу извршења појединачних аката донетих на основу тих општих аката се одбације, у смислу члана 42. став 2. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник СРС”, број 32/91).

На основу изложеног и члана 46. тачка 3. наведеног Закона, Суд је одлучио као у изреки.

На основу члана 130. Устава Републике Србије општи акти наведени у тачки 1. изреке престају да важе даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ИУ број 118/94

Председник
Уставног суда,
проф. др Балша Шпадић, с. р.

2709

Уставни суд Републике Србије у саставу председник Суда проф. др Балша Шпadiјер и судије: Верона Адам-Бокрош, Миодраг Богдановић, Радиша Богдановић, Ратко Бутулија, Слободан Вучетић, Љубомир Поповић и Ђуро Сворџан, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници одржаној 3. новембра 1994. године донео је

ОДЛУКУ

1. Утврђује се да одредбе тач. II, III, V и VI Одлуке о поништавању избора за Окружтину Месне заједнице Александровац, одржаних 28. фебруара 1993. године и образовању Већа грађана, коју је донела Скупштина општине Жабари 17. фебруара 1994. године, у време важења нису биле у сагласности са Уставом и законом.

2. Одбија се предлог за утврђивање неуставности и незаконитости одредби тач. I и IV Одлуке наведене у тачки 1. изреке.

Образложење

Овлашћени предлагач, Месна заједница Александровац из Александроваца, покренула је поступак за оцену уставности и законитости Одлуке наведене у изреки.

По мишљењу предлагача, оспорена Одлука је неуставна и незаконита јер Скупштина општине није могла да поништи изборе у Месној заједници Александровац, већ је требало да у законском року обавеже Меску заједницу да спроведе други круг гласања, што није урадила.

У одговору секретара Скупштине општине Жабари наподи се да избори у Месној заједници Александровац најсу спроведени у складу са Одлуком о расписивању избора за председника и чланове органа месних заједница на територији општине Жабари, јер предложени кандидати (19 од 21) нису добили потребну већину, па саким тим нису могли да се конституишу органи месне заједнице. Полазећи од чл. 1. и 7. наведене Одлуке, а узимајући у обзир чл. 64. и 64а Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи, донета је оспорена Одлука. Такође, наводе да су одржани избори за Скупштину Месне заједнице Александровац 17. априла 1994. године и извршено је то у тачки IV оспорене Одлуке.

Уставни суд је утврдио да је оспореном Одлуком, коју је донела Скупштина општине Жабари 17. фебруара 1994. године, у тачки I предвиђено да се поништавају избори за Скупштину Месне заједнице Александровац, који су одржани 28. фебруара 1993. године, јер су спроведени противно Одлуци о расписивању избора за председника и чланове органа месних заједница на територији општине Жабари. Тачком II оспорене Одлуке образовано је Веће грађана, утврђен његов састав и именовани чланови. У тачки III Одлуке предвиђена је надлежност Већа грађана тако да оно обавља све послове из надлежности Скупштине и Савета месне заједнице, као и да обави све потребне радње за спровођење нових избора. Начин доношења одлука Већа грађана уређен је у тачки V оспорене Одлуке. Рок за спровођавање нових избора утврђен је у тачки IV оспорене Одлуке. У тачки VI оспорене Одлуке предвиђено је да она ступи на снагу даном доношења.

Полазећи од овлашћења из члана 113. тачка 6. Устава Републике Србије и члана 22. тачка 7. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи, којима је предвиђено да општина преко својих органа у складу са законом обезбеђује извршавање прописа и других општих аката општине, а имајући у виду одредбу члана 20. став 3. наведеног Закона, којом је предвиђено да се начин образовања, послови, организација и начин финансирања месне заједнице уређују статутом и другим актима општине, општина Жабари је, по оцени Уставног суда, била овла-

штвена да у тач. I и IV оспорене Одлуке поништи изборе и утврди рок за спровођење нових избора за Скупштину месне заједнице Александровац из Александроваца, у циљу обезбеђивања извршавања општинске Одлуке о расписивању избора за председника и чланове органа месних заједница на територији општине Жабари.

Међутим, оспореном Одлуком се без учешћа грађана у тач. II, III и IV образује Већа грађана, утврђује његова надлежност и начин доношења одлука Већа грађана као органа који обавља све послове из надлежности Скупштине и Савета месне заједнице, до спровођења нових избора и конституисања органа месних заједница. Имајући у виду да према члану 7. Устава Републике Србије, месна заједница није елемент територијалне организације Републике Србије, као и да према члану 22. наведеног Закона месна заједница има својство правног лица у које спада и право да бира своје органе, то по оцени Уставног суда Скупштина општине не може образовати Већа грађана, као привремени орган месне заједнице уколико сами грађани не учествују у томе. При томе се за доношење оспорене Одлуке и образовање Већа грађана не може узети као основ чл. 64 — 64б наведеног Закона. С обзиром на то да је само општина територијална јединица, а месна заједница није елемент територијалне организације, то се не могу аналогно примењивати законом предвиђена правила по којима је Влада овлашћена да образује орган који ће обављати послове органа локалне самоуправе у општини у којој се не спроведу избори или се не конституишу њени органи по спроведеним изборима.

Оспореном Одлуком у тачки IV предвиђено је да она ступи на снагу даном доношења што је по оцени Уставног суда несагласно са чланом 120. Устава Републике Србије, којим је прописано да закон, пропис или општи акт ступи на снагу најраније осмог дана од дана објављивања, осим ако из нарочито оправданих разлога није предвиђено да раније ступи на снагу.

Избором чланова Скупштине Месне заједнице Александровац 17. априла 1994. године и њеним конституисањем 4. маја 1994. године оспорена Одлука је престала да се примењује јер је извршена и више не постоје разлози за њено важење.

На основу изложеног и члана 46. тач. 1, 3. и 9. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник Републике Србије”, број 32/91) Уставни суд је одлучио као у изречи.

ИУ број 61/94

Председник
Уставног суда,
проф. др Балша Шпadiјер, с. р.

2710

Уставни суд Републике Србије у саставу председник проф. др Балша Шпadiјер и судије Верона Адам-Бокрош, Миодраг Богдановић, Ратко Бутулија, Слободан Вучетић, Љубомир Поповић и Ђуро Сворџан, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на селници одржаној 17. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Утврђује се да Допуна Одлуке о условима за надзиђивање зграда на територији општине Савски венац ради изградње станова за 1994. годину („Службени лист града Београда“, број 11/94), није у сагласности са законом.

Образложење

Власници станова зграде у Улици кнеза Милоша бр. 28 иницирали су код овог Суда поступак за оцену законитости Допуне Одлуке о условима за надзиђивање зграда на територији општине Савски венац за 1994. годину („Службени лист града Београда“, број 11/94) из разлога што је зграда у рату два пута оштећена, темељ је поткопан, а ферен подводан и земљиште клизи па је неподобна за надзиђивање.

Доносилац оспореног акта Суду није доставио одговор на новоде из иницијативе.

На основу постојеће документације, Суд је утврдио да је Скупштина општине Савски венац оспорену Одлуку донела на основу одредаба Закона о надзиђивању зграда и претварању заједничких просторија у станове („Службени гласник РС“, број 24/88 — пречишћен текст).

Одредбом члана 8. наведеног Закона прописано је да се услови за уређење простора за надзиђивање зграда утврђују детаљним урбанистичким планом, ако детаљни урбанистички план није донет, услови за уређење простора за надзиђивање зграда утврђују се посебном одлуком скупштине општине у складу са законом којим се уређују планирање и уређење простора. Из ове зајонске одредбе произлази да, уколико је донет детаљни урбанистички план, надзиђивање зграда се врши на основу услова утврђених у том планском акту. У случају да детаљни урбанистички план не садржи услове за надзиђивање зграда, надзиђивање се може вршити само након спроведеног поступка измена и допуна детаљног плана.

У ситуацији када детаљни урбанистички план уопште није донет, одредба члана 8. Закона о надзиђивању зграда и претварању заједничких просторија у станове, упућује на примену Закона о планирању и уређењу простора и просторног плану РС („Службени гласник РС“, број 44/89).

Одредбом члана 66. овог Закона прописано је да, до доношења одговарајућег просторног односно урбанистичког плана, услове за уређење простора утврђује скупштина општине.

Ови услови према истој одредби, имају карактер детаљног урбанистичког плана и доносе се по поступку и на начин прописан за детаљне урбанистичке планове.

Имајући у виду наведену законску регулативу, Скупштина општине Савски венац није донела оспорену Допуну Одлуке на начин и по поступку који је прописан законом.

На основу изложеног и члана 46. тачка 3. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник РС“, број 32/91), Суд је донео Одлуку као у изреци.

На основу члана 130. Устава Републике Србије, Допуна Одлуке наведена у изреци престаје да важи даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ИУ број 228/94

Председник
Уставног суда,
проф. др Балша Шпadiјер, с. р.

2711

Уставни суд Републике Србије у саставу председник проф. др Балша Шпadiјер и судије: Верона Адам-Бокрош, Миодраг Богдановић, Радиша Богдановић, Ратко Бутулија, Слободан Вучетић, Љубомир Поповић и Буро Сворџан, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници од 3. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Утврђује се да члан 2. Одлуке о изменама и допунама Одлуке о комуналним таксама и накнадама, коју је донела Скупштина општине Чачак („Службени лист општине Чачак“, број 4/94), није у сагласности са Уставом и законом.

2. Одбације се захтев за обуставу извршења појединачног акта или радње која је предузета на основу примене члана Одлуке из тачке 1. ове изреке

Образложење

Основна адвокатска комора из Чачка поднела је предлог за утврђивање неуставности и незаконитости члана 2. у изреци наведене Одлуке. Тражила је и доношење привремене мере обуставе примене оспореног члана Одлуке.

Предлагач је навео да висина локалне комуналне таксе за истицање фирме адвоката која је одређена одредбама оспореног члана Одлуке, није у сразмери са економском снагом обвезника те таксе. Навео је такође да такса представља накнаду за одређену услугу државног органа, а да те услуге код истицања фирме нема.

Одговарајући на изводе предлагача Скупштина општине Чачак је истакла да се оспорена Одлука заснива на Закону о јавним приходима и јавним расходима и да је из тих разлога предлог неоснован.

Уставни суд је утврдио да је Одлуку донела Скупштина општине Чачак, дана 18. марта 1994. године.

Одредбама оспореног члана Одлуке прописано је да адвокати за истицање фирме или назива на пословним просторијама плаћају комуналну таксу годишње и то они који су регистровали обављање делатности до 1994. године у износу од 250 динара, а они који су ту регистрацију извршили у 1994. години, у износу од 20 динара.

Чланом 52. Устава Републике Србије одређено је да је свако дужан да плаћа порезе и друге дажбине утврђене законом. Из ове уставне одредбе произлази да се порези и друге дажбине уређују законом и да се и таксе као врсте дажбина такође уређују законом.

Законом о јавним приходима и јавним расходима („Службени гласник РС“, бр. 76/91, 18/93, 22/93, 37/93, 67/93 и 54/94 — члан 8. став 4. и члан 16. став 1. тачка 2), одређено је да висину локалних јавних прихода у које спадају и локалне комуналне таксе, утврђује скупштина општине, односно града у складу са законом.

Законом о комуналним таксама и накнадама („Службени гласник РС“, бр. 11/92, 75/92, 52/93, 67/93 и 28/94 — члан 14. став 1. тачка 4, члан 15. став 1. и члан 17) предвиђена је могућност увођења локалне комуналне таксе за истицање фирмe на пословним просторијама осим за истицање назива државних органа, територијалне аутономије и локалне самоуправе, да се фирмом сматра сваки истакнути назив или име које упућује на то да првично или физичко лице обавља делатност, као и да се локална комунална такса за истицање фирмe на пословним просторијама утврђује у годишњем износу. Чланом 16. истог Закона прописано је да скупштина општине може утврђивати локалне комуналне таксе у различитој висини по деловима подручја општине односно зонама у којима се налазе објекти, површине односно предмети или врсте услуге за које се плаћају локалне комуналне таксе. Скупштина општине Чачак је била овлашћена да на основу наведених законских одредаба Одлуком одреди висину локалне комуналне таксе за истицање фирмe на пословним просторијама адвоката, да предвиди плаћање те таксе у годишњем износу и да исту таксу утврди у различитој висини на основу критеријума садржаних у члану 16. Закона о комуналним таксама и накнадама, али није била овлашћена да предметну таксу утврди у различитој висини зависно од године у којој је адвокат регистровао своју делатност.

Неоснован је навод предлагача да обавеза плаћања локалне комуналне таксе за истицање фирмe на пословним просторијама адвоката претпоставља постојање одређене услуге државног органа, које по његовом мишљењу нема у случају о коме је реч. Из наведене уставне одредбе према којој се таје уређују законом производи и овлашћење законодавца да у оквиру тог уређивања одреди обveznike плаћања таксе и основе по којима се такса плаћа. Законодавац је то овлашћење искористио и у члану 12. Закона о комуналним таксама и накнадама одредио да је обveznik локалне комуналне таксе корисник права, предмета или услуге за чије је коришћење прописано плаћање локалне комуналне таксе.

Чланом 69. став 3. Устава Републике Србије одређено је да се обавеза плаћања пореза и других дажбина, а то значи и такса као врсте дажбина, утврђује према економској снази обveznika. Устав међутим не одређује и критеријуме за одређивање те економске снаге из чита следи закључак да је решавање тог питања претпуштено правном субјекту који је овлашћен да својим актом утврди висину таксе. Да ли је тај правни субјект правилно проценio економску снагу обveznika плаћања таксе, Уставни суд, сагласно члану 125. Устава Републике Србије, није овлашћен да цени.

С обзиром на то да је у овом предмету донета коначна одлука, захтев за доношење тражене привремене мере је одбачен.

На основу изложеног, као и члана 46. тач. 1. и 3. и члана 42. став 3. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник Републике Србије”, број 32/91), одлучено је као у изреци:

У смислу члана 130. Устава Републике Србије, члан 2. Одлуке престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ИУ број 171/94

Председник
Уставног суда,
проф. др Балша Шпadiјер, с. р.

2712

Уставни суд Републике Србије у саставу председник проф. др Балша Шпadiјер и судије Верона Адам-Бокрош, Миодраг Богдановић, Радиша Богдановић, Ратко Бутулија, Слободан Вучетић, Љубомир Поповић и Буро Сворџан, на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници од 3. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКА

1. Утврђује се да члан 3. став 4. тачка 14. под. б Одлуке о изменама и допунама Одлуке о комуналним таксама и накнадама, коју је донела Скупштина општине Чачак („Службени лист општине Чачак“, број 2/94), у време важења није био у сагласности са Уставом и законом.

2. Одбацује се захтев за обуставу извршења тоједничног акта или радње која је предузета на основу примењене одредбе Одлуке из тачке 1. ове изреке.

Образложение

Основна адвокатска комора из Чачка поднела је предлог за утврђивање неуставности и незаконитости члана 3. став 4. тачка 14. под б Одлуке о изменама и допунама одлуке о комуналним таксама и накнадама („Службени лист општине Чачак“, број 2/94). Тражила је и доношење привремене мере обуставе примене оспорене одредбе Одлуке.

Предлагач је навео да плаћање таксе за истицање фирме адвоката, на које се оспорена одредба Одлуке односи, претпоставља постојање одређене услуге државног органа, а да те услуге код истицања фирме нема, да висина таксе за истицање фирмама адвоката није у сразмери са њиховом економском снагом, као и да одређивање предметне таксе у различитим износима зависи од тога да ли адвокат има или нема запослених лица није у сагласности са законом.

Скупштина општине Чачак је у одговору на наведе предлагача оспорила основаност тих навода и истакла да одлука има правни основ у одговарајућим одредбама Закона о јавним приходима и јавним расходима („Службени гласник РС“, бр. 78/91, 18/93, 22/93, 37/93, 67/93 и 45/94) и Закона о комуналним таксама и накнадама („Службени гласник РС“, бр. 11/92, 75/92, 52/93, 67/93 и 28/94).

Уставни суд је утврдио да је Одлуку донела Окупштина општине Чачак, дана 7. фебруара 1994. године. Оспореном одредбом Одлуке прописано је да адвокати за истицање фирмама или назива на пословним просторијама плаћају комуналну таксу годишње и то они који имају до три запослена у износу од 400 динара, а они који немају запослених у износу од 250 динара. Иста одредба је престала да важи после подношења предлога 2. априла 1994. године ступањем на снагу члана 2. Од-

луке о изменама и допунама Одлуке о комуналним таксама и накнадама („Службени лист општине Чачак“, број 4/94).

Чланом 52. Устава Републике Србије одређено је да је свако дужан да плаћа порезе и друге дажбине утврђене законом. Из ове установе одредбе произлази да се порези и друге дажбине уређују законом и да се и таксе као врста дажбине такође уређују законом.

Према Закону о јавним приходима и јавним расходима (члан 8. став 4. и члан 16. став 1. тачка 2) висину локалних јавних прихода, у које спадају и локалне комуналне таксе, утврђује скупштина општине, односно града, у складу са законом.

Законом о комуналним таксама и накнадама одређено је да се локалне комуналне таксе могу уводити за истицање фирме на пословним просторијама осим истицања назива државних органа, органа територијалне аутономије и локалне самоуправе, да се фирмом сматра сваки истакнути назив или име које упућује на то да правно или физичко лице обавља делатност, као и да се локална комунална такса за истицање фирме на пословним просторијама утврђује у годишњем износу (члан 14. став 1. тачка 4, члан 15. став 1. и члан 17). Чланом 16. истог Закона прописано је да скупштина општине може утврђивати локалне комуналне таксе у различитој висини по деловима подручја општине односно зонама у којима се налазе објекти, површине односно предмети или врше услуге за које се плаћају локалне комуналне таксе. Скупштина општине Чачак је била овлашћена да на основу наведених законских одредаба Одлуком одреди висину локалне комуналне таксе за истицање фирме на пословним просторијама адвоката, да предвиди плаћање те таксе у годишњем износу и да исту таксу утврди у различитој висини на основу критеријума садржајних у члану 16. Закона о комуналним таксама и накнадама, али није била овлашћена да предметну таксу утврди у различитој висини зависно од тога да ли код адвоката има или нема запослених лица.

Неоснован је навод предлагача да обавеза плаћања локалне комуналне таксе за истицање фирмама на пословним просторијама адвоката претпоставља постојање одређене услуге државног органа, које по његовом мишљењу нема у случају о коме је реч. Из наведене установе одредбе члана 52. Устава Републике Србије, према којој се таксе уређују законом произлази и овлашћење законодавца да у оквиру тог уређивања одреди обvezниke плаћања таксе и основе по којима се такса плаћа. Законодавац је то овлашћење искористио и у члану 12. Закона о комуналним таксама и накнадама одредио да је обавезник локалне комуналне таксе корисник права, предмета или услуге за чије је коришћење прописано плаћање локалне комуналне таксе.

Чланом 69. став 3. Устава Републике Србије одређено је да се обавеза плаћања пореза и других дажбина, а то значи и такса као врсте дажбина, утврђује према економској снази обveznika. Устав међутим не одређује и критеријуме за одређивање те економске снаге из чега произлази да је решавање тог питања препуштено правном субјекту који је овлашћен да својим актом утврди висину таксе. Да ли је тај правни субјект правилно проценио економску снагу обveznika плаћања таксе, Уставни суд, сагласно члану 125. Устава Републике Србије, није овлашћен да цени.

С обзиром на то да је у овом предмету донета коначна одлука, захтев за доношење тражене привремене мере је одбачен.

Оспорена одредба је била у примени и произвела последице па је из тих разлога и на основу изложеног као и члана 46. тач. 1. и 3. члана 60. и члана 42. став 3. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник Републике Србије“, број 32/91) одлучено као у изреци.

ИУ број 59/94

Председник
Уставног суда,
проф. др Балша Шпadiјер, с. р.

АКТИ РЕПУБЛИЧКИХ ФОНДОВА

На основу члака 28. Закона о санитету становништва од заразних болести („Службени гласник СРС”, број 59/99),

Завод за заштиту здравља Србије доноси је

ПРОГРАМ

ОБАВЕЗНИХ ИМУНИЗАЦИЈА СТАНОВНИШТВА ПРОТИВ ОДРЕЂЕНИХ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 1995. ГОДИНУ

I) ОПШТИ ДЕО

У 1995. години врши се:

1) обавезна систематска имунизација одређених група становништва против следећих заразних болести:

- туберкулозе,
- дечије парализе,
- дифтерије,
- тетануса,
- великог кашља,
- малих богиња,
- заузака и
- црвенке;

2) обавезна имунизација одређених лица по епидемиолошким индикацијама против следећих заразних болести:

- хепатитиса Б,
- грбушног тифуса и
- бешиле;

3) обавезна имунизација путника у међународном саобраћају против следећих заразних болести:

- жуте грознице и
- колере.

II) ОБАВЕЗНЕ СИСТЕМАТСКЕ ИМУНИЗАЦИЈЕ

1. Имунизација против туберкулозе

Имунизација против туберкулозе врши се вакцинацијом и ревакцинацијом ВСГ вакцином.

Вакцинацијом се обухватају:

а) Деца у првој години живота.

Вакцинације деце рођене у породилишту врши се приликом отпуштања из породилишта, а деце рођене у породилишту до навршеног другог месеца живота. Деца која нису вакцинисана у породилишту, односно до навршеног другог месеца живота, морају се вакцинисти до краја прве године живота. Вакцинације се обавља без прегодног туберкулинског тестирања, давањем ВСГ вакцине за новорођенчад (половина дозе за одрасле).

б) Деца од навршених годину дана до навршених 14 година живота, ако до тада нису вакцинисана и то само туберкулин негативна;

в) туберкулин негативна лица до 25 година живота која починују рад у здравственој организацији која се бави дијагностиком и лечењем туберкулозе или у породилиштима и дечјим предшколским установама, као и лица која живе и заједничким домаћинству са оболелим од туберкулозе.

ВСГ вакцина се даје интрандермално у предео деловног мишића леве надлактице у дози од 0,1 мл сусペンзије.

Доказ да је вакцинације успело представља вакцинарски сокиљак величине најмање 3 mm. Контрола вакцинарског сокиљка врши се у периоду од три до шест месеци после вакцинације. Деца која немају вакцинарски сокиљак или имају сокиљак мањи од 3 mm морају се одмах поново вакцинисати.

Ревакцинацијом се обухватају:

а) деца при упису у први разред основне школе, односно у седмој години живота и то туберкулин негативна;

б) деца у завршном разреду основне школе, односно у четрдесетој години живота и то туберкулин негативна.

Тестирање туберкулином се врши интрандермалним убрзивањем 0,1 мл стандардизованог туберкулина (2–5 туберкулинских јединица) у предњу страну леве полактице. Туберкулинска реакција се чита после 72 до 96 сати, у складу са упутством Завода за заштиту здравља Србије.

Приликом читања туберкулинске реакције треба одвојити евидентирати групе деце са ВСГ ожилјком и без ВСГ ожилјка. Сви туберкулин негативни децу (у обе групе) треба ревакцинирати (вакцинирати).

Дешаје без ВСГ ожилјка посебно се евидентирају са резултатима читања туберкулинског теста, чиме се добијају подаци јо спонтаним реакторима на туберкулин (туберкулин позитивни без ВСГ ожилјка).

Посебна контраиндикација за имунизацију против туберкулозе је оштећење ћелијског имунитета услед HIV инфекције.

2. Имунизација против дечије парализе

Имунизација против дечије парализе врши се вакцинацијом и ревакцинацијом.

Имунизација против дечије парализе врши се живом оралном тритигном вакцином, а у индикованим случајевима имунодефицијације, имунизација се врши мртвом вакцином.

Вакцинације живом оралном тритигном вакцином врши се давањем три дозе у размасима који не смеју бити краћи од 6 недеља.

Вакцинације мртвом вакцином врши се давањем две дозе у размаку који не сме бити краћи од 4 недеље.

Ревакцинације против дечије парализе врши се уvezk давањем једне дозе живе оралне тритигне вакцине.

Вакцинацијом се обухватају:

а) деца од навршена три месеца живота и морају потпуно обавити до навршених 12 месеци живота.

б) деца одмах после рођења (нулта доза вакцине) само на покретима на којима постоје посебне епидемиолошке индикације,

в) деца од навршених 12 месеци до навршених 14 година живота, ако раније нису вакцинисана или су напотпуно вакцинисана или нема доказа о извршеној вакцинацији.

Ревакцинацијом се обухватају:

а) деца у другој години живота потпуно вакцинисана у 1994. године и то по истеку једне године од дана завршеног потпуног вакцинисања,

б) деца у четвртој години живота у општинама Бујановец, Прешево, Медвеђа, Нови Пазар, Сjenica, Тутин, Нова Варош и Прибој, као и свим општинама АП Косово и Метохија, која су раније потпуно вакцинисана и ревакцинисана.

в) деца при упису у први разред основне школе, односно у 7 години живота, која су раније потпуно вакцинисана и ревакцинисана.

г) деца у завршном разреду основне школе, односно у 14 години живота, која су раније потпуно вакцинисана и ревакцинисана.

д) деца рађена после 1. јануара 1981. године, која су први пут потпуно вакцинисана у потпуности 1994. године. Ревакцинације ове деце врши се по истеку једне године од дана завршеног потпуног вакцинисања.

3. Имунизација против дифтерије, тетануса и великог кашља

Имунизација против дифтерије, тетануса и великог кашља врши се вакцинацијом Ди-Те-Пер-Ал и ревакцинацијом Ди-Те-Пер-Ал и Пертузис вакцином.

Вакцинацијем се обухватају:

а) деца од навршена три месеца до навршених 12 месеци живота,

б) деца од навршених 12 месеци до навршених пет година живота, ако раније нису вакцинисана или су непотпуно вакцинисана или ако нема доказа о извршеној вакцинацији.

Вакцинација се врши давањем три дозе Ди-Те-Пер-Ал вакцине. Размак између доза не сме бити краћи од једног није дужи од три месеца. Изузетно, размак између друге и треће дозе не сме бити дужи од пет месеци.

Ревакцинација Ди-Те-Пер-Ал вакцином обухвата:

а) децу у другој години живота потпуно вакцинисану у 1994. години и то по истеку једне године од дана потпуно вакцинација,

б) децу рођену после 1. јануара 1990. године која су први пут потпуно вакцинисана у току 1994. године, и то по истеку једне године од дана завршеног потпуно вакцинација.

Ревакцинација се врши давањем једне дозе Ди-Те-Пер-Ал вакцине.

Ревакцинација Пертузис вакцином обухвата:

а) децу у четвртој години живота, као и осталу децу до навршење пете године живота (која нису ревакцинисана у четвртој години), с тим што се врши две године након првог ревакцинација Ди-Те-Пер-Ал вакцином.

Ревакцинација се врши давањем једне дозе вакцине против пертузиса.

Посебне контраиндикације за имунизацију против великог кашља су еволутивна неуролошка оболења (нетренирани епилепсија, инфантилни спазми, прогресивна енцефалопатија).

4. Имунизација против дифтерије и тетануса

Имунизација против дифтерије и тетануса врши се вакцинацијем и ревакцинацијем Ди-Те-Ал и Ди-Те-Ал про адултис вакцином.

Вакцинација обухвата:

а) децу од навршених пет до навршених 14 година живота, ако раније нису вакцинисана или су непотпуно вакцинисана или ако нема доказа о извршеној вакцинацији.

Вакцинација деце од навршених пет до навршених седам година живота врши се давањем две дозе Ди-Те-Ал вакцине у размаку од једног до три месеца, а вакцинација деце после навршење седме до навршених 14 година живота врши се давањем две дозе Ди-Те-Ал про адултис вакцине у размаку од једног до три месеца.

Ревакцинација против дифтерије и тетануса врши се давањем једне дозе Ди-Те-Ал или Ди-Те-Ал про адултис вакцине.

Ревакцинација Ди-Те-Ал вакцином обухвата:

а) децу при упису у први разред основне школе до навршених седам година живота која су раније уредно вакцинисана и ревакцинисана Ди-Те-Пер-Ал вакцином;

б) децу од навршених пет до навршених седам година живота која су први пут потпуно вакцинисана у току 1994. године Ди-Те-Ал вакцином и то по истеку једне године од дана завршеног потпуно вакцинација.

Ревакцинација Ди-Те-Ал про адултис вакцином обухвата:

а) децу у завршном разреду основне школе, односно у 14 години живота која су раније уредно вакцинисана и ревакцинисана Ди-Те-Пер-Ал и Ди-Те-Ал или Ди-Те-Ал про адултис вакцином а нису ревакцинисана Ди-Те-Ал про адултис вакцином у току 1994. године;

б) децу од навршених седам до навршених 14 година живота која су први пут потпуно вакцинисана у току 1994. године Ди-Те-Ал про адултис вакцином и то по истеку једне године од дана завршеног потпуно вакцинација.

Имунизација против дифтерије може се вршити и за лица старија од 25 година која путују у земљу у којој постоји та болест у епидемијском облику (Руска Федерација). Имунизација се врши давањем једне дозе Ди-Те-Про адултис вакцине за лица од 25—45 година. За лица старија од 45 година имунизација се врши давањем две дозе вакцине у размаку од један до два месеца, а после 6—12 месеци од ампликоване друге дозе, давање треће дозе вакцине.

5. Имунизација против тетануса

Имунизација против тетануса врши се вакцинацијем и ревакцинацијем Те-Ал вакцином.

Вакцинацијем се обухватају:

а) деца и омладина од навршених 14 до навршених 18 година, ако раније нису потпуно вакцинисана против тетануса Ди-Те-Пер-Ал, Ди-Те-Ал или Ди-Те-Ал про адултис вакцином ако је протекло више од 10 година од последњег вакцинација односно ревакцинација и ако нема доказа о извршеној имунизацији;

б) повређена лица, без обзира на узраст, ако раније нису вакцинисана против тетануса или су непотпуно вакцинисана, ако нема доказа о вакцинацији или ако је протекло више од 10 година од последњег вакцинација, односно ревакцинација.

Овим лицима се одмах по утврђивању индикације, уз истовремено давање прве дозе тетанусне вакцине дају одноварајуће дозе хуманог антитетанусног имуно глобулина или антитетанусног серума добијеног од књева.

Вакцинација се врши давањем две дозе вакцине против тетануса (Те-Ал) у размаку од једног до три месеца.

Ревакцинација обухвата:

а) лица у завршном разреду средње школе, односно у 18 години живота, која су раније потпуно вакцинисана и ревакцинисана против тетануса Ди-Те-Пер-Ал, Ди-Те-Ал и Ди-Те-Ал про адултис вакцином;

б) лица од навршених 14 до навршених 18 година живота која су први пут потпуно вакцинисана против тетануса Те-Ал вакцином у току 1994. године и то годину дана након вакцинација;

в) лица која су вакцинисана због повреде и то годину дана након вакцинација;

г) повређена лица, ако је од потпуно вакцинација, односно ревакцинација прошло више од једне, а мање од 10 година.

Ревакцинација се врши давањем једне дозе Те-Ал вакцине.

Контраиндикације из чл. 7. и 12. Правилника о условима и начину вршења обавезне имунизације, септрафилаксе и хемиопрофилаксе против заразних болести („Сл. лист СФРЈ“, број 68/91 и 7/92 и „Службени лист СРЈ“, број 16/94) не односе се на имунизацију повређених лица против тетануса.

6. Имунизација против малих богиња, заушака и црвенке

Имунизација против малих богиња, заушака и црвенке врши се вакцинацијом комбинованим живом атенуираном вакцином против малих богиња, заушака и црвенке и ревакцинацијом.

Комбинованом живом атенуираном вакцином против малих богиња, заушака и црвенке.

Вакцинацијом се обухватају:

а) деца од навршених 12 месеци живота, с тим што се мора обавити најкасније до навршених 18 месеци живота;

б) деца од навршених 18 месеци до навршених 14 година живота која из било ког разлога нису раније вакцинисана;

в) деца од навршених 15 месеци до навршена 24 месеца живота која су у 1994. години вакцинисана против малих богиња по епидемиолошким индикацијама у узрасту од 6 месеци до 12 месеци живота.

Вакцинација се врши давањем једне дозе комбиноване вакцине против малих богиња, заушака и црвенке.

Ревакцинацијом комбинованом живом атенуираном вакцином против малих богиња, заушака и црвенке се обухватају:

а) деца у 12 години живота, односно у шестом разреду основне школе.

Ревакцинација се врши давањем једне дозе комбиноване вакцине против малих богиња, заушака и црвенке.

7. Имунизација против малих богиња по епидемиолошким индикацијама

У случају постојања епидемиолошких индикација вакцинишу се деца од навршених шест месеци до навршених 12 месеци живота, као и вакцинисана деца од навршених 18 месеци до навршених 14 година ако је од претходне вакцинације против малих богиња протекло више од једне године.

Одлуку о вакцинацији по епидемиолошким индикацијама за децу од навршених шест до навршених 12 месеци живота, доноси општински орган управе надлежан за послове здравља, на основу стручног мишљења надлежног завода за заштиту здравља. Одлуку о вакцинацији по епидемиолошким индикацијама за вакцинисану децу од навршених 18 месеци до навршених 14 година живота доноси Министарство за здравље Републике Србије, на предлог Завода за заштиту здравља Србије.

Вакцинација се врши давањем једне дозе вакцине против малих богиња.

III) ОБАВЕЗНЕ ИМУНИЗАЦИЈЕ ОД ДРУГИХ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

1. Имунизација против хепатитиса Б

Имунизација против хепатитиса Б се врши вакцинацијом и ревакцинацијом вакцином против хепатитиса Б произведеном методом генетског инжењеринга.

Обавезној имунизацији против хепатитиса Б подлежу:

а) сва лица у здравственим и другим организацијама која у вријему својих послова долазе у непосредан контакт са инфицираним лицима и инфективним материјалом (кров, еекокрети, секрецији).

б) Остале ризичне групе:

- 1) новорођенчад HBsAg позитивних мајки,
- 2) хемофиличари,
- 3) болесници на дифтерији,
- 4) пољни партнери HBsAg позитивних лица,
- 5) штићеници завода за ментално регардирање,
- 6) интравенски наркомани.

Обавезној имунизацији не подлежу лица код којих је утврђено присуство маркера на хепатитис Б (HBsAg Anti HBc, Anti HBe).

Вакцинације се врши са три дозе интрамускуларним давањем вакцине против хепатитиса Б по шеми: првог, 30 и 180 дана од утврђивања индикације (0, 1, 6 месеци).

Вакцинације новорођенчади од HBsAg позитивних мајки, лица која су имала акцидент са инфективним материјалом и пацијената пре ступања на дијализу врши се са четири дозе по шеми 0, 1, 2, 12 месеци.

За вакцинације новорођенчади и деце млађе од 10 година, даје се поља дозе вакцине. За вакцинације лица старијих од десет година даје се цела доза вакцине. За вакцинацију пацијената на дијализи даје се двострука доза за, одређени узраст.

Вакцинације особе треба ревакцинирати сваке пете године док траје опасност од инфекције. Ревакцинације се врши давањем једне бустер дозе поменуте вакцине.

Серопрофилакса — хепатитис Б имуноглобулин (HBIG) неопходно је дати:

а) лицима која су на радном месту доживела акцидент са HBsAg или HBeAg позитивном крвију (у току две сата од акцидента, а најкасније за 24 сата) у количини од 12 И.Ј. на 1 кг телесне тежине, односно према упутству производача;

б) новорођеној деци од HBsAg позитивних мајки (у току два сата од рођења) у количини од 150 И.Ј.

Истовремено са давањем хепатитис Б имуноглобулина обавезно треба спровести комплетну вакцинацију против хепатитиса Б.

2. Имунизација против трбушног тифуса

Имунизација против трбушног тифуса врши се пакцинацијом и ревакцинацијом вакцином против трбушног тифуса.

Вакцинацијем се обухватају:

а) лица запослена на чишћењу канализације и септичким јамама и уклањању смећа и других отпадних материјала из насеља.

б) лица која живе у заједничком домаћинству са клиничном трбушном тифусом.

в) лица која живе или раде у местима и крајевима захваћеним поплавом, земљотресом и другим елементарним непогодама и масовним несрећама, као и лица која учествују на извођењу радова на великим градитељским на којима су неповољни услови становља, исхране и снабдевања водом.

Постојање епидемиолошких индикација за обавезну имунизацију против трбушног тифуса утврђује општински орган управе надлежан за послове здравства, на основу стручног мишљења Завода за заштиту здравља Србије.

Вакцинација се врши давањем две дозе вакцине у размаку који не сме бити краћи од 15 дана ни дужи од три месеца.

Ревакцинације лица која подлежу обавезној имунизацији против трбушног тифуса врши се по истеку једне године од дана вакцинације и обавља се сваке треће године док траје обавеза.

Ревакцинације се врши давањем једне дозе вакцине.

Посебне контраиндикације за имунизацију против трбушног тифуса су: трудноћа и период лактације, као и животно доба до 3. године и преко 60. године.

3. Имунизација против беснила

Обавезна имунизација против беснила врши се интрамускуларним давањим вакцине против беснила произведеним на култури ћелија, са 4 дозе вакцине (најмање заштите 2,5 и.ј. по дози) и то: одмах по утврђивању индикације нутлот дана са 2 дозе и 7. и 21. дана са по једном дозом вакцине.

Обавезна имунизација против беснила обухвата свако лице изложено инфекцији вирусом беснила и то:

а) лице које је утврждали или на други начин озледила бесна или на беснило сумњива дивља или домаћа животиња.

б) лице које је угризао пас или мачка непознатог власника, који се не могу држати под десетодневном ветеринарском контролом,

в) лице које је угризао пас или мачка који у току 10 дана од дана обледе лица показује знаке беснила, углину, буду убијени или одлутају,

г) лице које се могло заразити вирусом беснила преко слузокоже или оштећене коже.

Одмах по утврђивању индикације, уз истовремено давање прве дозе вакцине против беснила, обавезно се врши серотрофилакса против беснила давањем озлеђеном лицу одговарајуће дозе куманог антирабичног иму ноглобулина (20. И.Ј. на 1 кг телесне тежине).

Преекспозиционој имунизацији против беснила подлежу лица која су професионално угрожена инфекцијом вирусом беснила, као што су: лабораторијски радници, ветеринарски хигијеничари, ветеринари, ловочувари и препаратори. Имунизација се врши давањем три дозе вакцине и то: нултог, 7. и 21. дана. Имунитет се одржава давањем једне дозе вакцине сваке три године.

За време имунизације против беснила лица се не смеју имунизовати против других заразних болести, осим против тетануса.

Контраиндикације из чл. 7. и 12. Правилника о условима и начину вршења обавезне имунизације, се ропрофилаксе и хемиопротерапије против заразних болести („Сл. лист СФРЈ”, бр. 68/91 и 7/92 и „Службени лист СРЈ”, број 16/94) не односе се на имунизацију озлеђених лица против беснила.

4. Имунизација против жуте грознице и колере

Обавезној иницијацији против жуте грознице подлежу лица која путују у земљу у којој постоји болест или у земљу која захтева имунизацију против те болести, а врши се давањем једне дозе вакцине најкасније 10 дана пре поласка на путовање.

Поновна имунизација врши се после 10 година.

Обавезној имунизацији против колере подлежу лица која путују у земљу која захтева имунизацију против те болести, а врши се давањем две дозе вакцине у размаку од најмање осам дана.

Поновна имунизација врши се после шест месеци.

IV) СПРОВОЂЕЊЕ ПРОГРАМА

За спровођење овог програма, на предлог дома здравља односно здравственог центра, општина доноси план за извођење обавезних имунизација на својој територији (члан 29. Закона о заштити становништва од заразних болести, „Сл. гласник СРС”, број 59/89). Овај план општина доноси најкасније до 31. децембра текуће године за 1995. годину.

Обавезна имунизација против одређених заразних болести врши се континуирано током целе 1995. године. Имунизација се спроводи све док не буду обухвачена сва лица која подлежу обавезној имунизацији (100%) осим лица код којих постоје трајне медицинске контраиндикације.

Обавезна имунизација против заразних болести може се обављати појединачним давањем једне вакцине (моно) или мешаних вакцина (комбинована) или истовременим давањем више врста вакцина (симултана) имунизација.

а) Имунизација комбинованим вакцинама се може вршити:

- 1) против дифтерије и тетануса (Ди-Те),
- 2) дифтерије, тетануса и великог кашља (Ди-Те-Пер),
- 3) трбушног тифуса и тетануса (Ту-Те),
- 4) дечије парализе (помешана сва три типа),
- 5) против малих богиња, заушка и црвенке.

б) Симултана имунизација може се вршити:

- 1) против дечије парализе и трбушног тифуса,
- 2) против дечије парализе, дифтерије и тетануса,

3) против дечије парализе, дифтерије, тетануса и великог кашља,

4) против беснила и тетануса,

5) против хепатитиса Б, дечије парализе, дифтерије, тетануса и великог кашља,

6) против хепатитиса Б и туберкулозе,

7) против дифтерије, тетануса, великог кашља, дечије парализе, малих богиња, заушка и црвенке.

в) Размак између давања појединачних вакцина нису потребни, осим у следећим случајевима:

1) размак између давања вакцине против туберкулозе и других врста вакцине, ако се не дају истовремено, мора бити најмање 6 недеља,

2) вакцина против жуте грознице не сме се давати истовремено са вакцином против колере и трбушног тифуса (парентерална).

Размак између давања вакцине против жуте грознице и поменутих вакцина (колера и трбушни тифус) мора бити најмање две, односно три недеље, а у складу са упућивом производијача вакцине.

3) размак између давања живих вирусних вакцина, ако се не дају истовремено, мора бити најмање 4 недеље.

Вакцинарни статус се обавезно проверава:

- 1) приликом уписа у све врсте предшколских установа,
- 2) приликом уписа у све врсте школа од основне до високих,

3) приликом ступања у Војску Југославије и одласка на рађне акције и друга радилице,

4) приликом повреде или озледе (проверити вакцинарни статус од тетануса, односно беснила),

5) приликом примања дече и омладиле на болничко лечење,

6) приликом пријема у радни однос,

7) приликом сваке посете лекару.

Провера се састоји у пружању доказа одговорном лицу подношењем одговарајуће документације о свим претходним имунизацијама.

Обавезној имунизацији против одређених заразних болести не подлежу лица код којих лекар утврди да постоје посебне и контраиндикације прописане чл. 12. Правилника о условима и начину вршења обавезне имунизације („Сл. лист СФРЈ”, бр. 68/91 и 7/92 и „Службени лист СРЈ”, бр. 16/94) све док оне постоје.

Лекар који приликом имунизације утврди узгредну неубичајену реакцију одмах, о сваком појединачном случају, обавезно подноси пријаву Заводу за заштиту здравља Србије, преко надлежног завода за заштиту здравља на обрасцу који је саставни део овог програма.

Вакцине и серуми морају се транспортувати и чувати до њихове употребе на температуре од +2°C до +8°C придржавајући се принципа хладног ланца.

Здравствена организација која спроводи обавезне имунизације на крају године доставља надлежном заводу за заштиту здравља извештај о резултатима извршених имунизација и о неубичајеним реакцијама, на територији дотичне општине по насељима, са стиском дешеју која нису имунизована и разлогима због којих нису имунизована.

Програм обавезних имунизација становништва против одређених заразних болести на територији Републике Србије за 1995. годину спроводи се према методолошком упутству Завода за заштиту здравља Србије.

Начелник Сектора за
епидемиологију са
микробиологијом и
паразитологијом,
прим. др Катарина
Букумировић, с. р.

Директор Завода,
проф. др Павле
Тодоровић, с. р.

**ПРИЈАВА УЗГРЕДНЕ ПОЈАВЕ НАСТАЛЕ ПОСЛЕ
ИМУНИЗАЦИЈЕ**

Узгредне појаве после вакцинације против
 Име и презиме: , пол: мушки, женски
 Адреса:
 Датум рођења:
 Датум вакцинације: Произвођач:
 Вакцинац.: доза I, II, III Ревакцинација: I, II, III, IV

Узгредне појаве:

1. Локалне

.бол: почетак: крај:
 трајање у сатима, уколико је краће од 24 сата:
 црвенило: почетак: крај:
 оток: промер.. почетак: крај:

2. Опште

температура ... оС почетак: крај:
 трајање у сатима, уколико је краће од 24 сата:
 малаксалост: почетак: крај:
 дијареја: почетак: крај:
 главобола: почетак: крај:
 несаница: почетак: крај:
 сањивост: почетак: крај:
 перзистентан плач: почетак: крај:
 конвулзије: почетак: крај:
 повећане паротиде: почетак: крај:
 макулопапулозна оспа: почетак: крај:
 колапс, анафилакт. реакц. почетак: крај:
 серозни менингитис.
 неуритис, енцефалопатија: почетак: крај:
 друго: почетак: крај:

Предузете мере: амбулантно, хоспитализација
 трајање лечења: почетак: крај:

Исход болести, последице:

Датум:

ЗДРАВСТВЕНА ОРГАНИЗАЦИЈА
Л Е К А Р

На основу чл. 98. и 108. Закона о здравственом осигурању („Службени гласник РС”, бр. 18/92 и 28/93) и члана 20. Статута Републичког завода за здравствено осигурање („Службени гласник РС”, бр. 63/92 и 16/93).

Скупштина Републичког завода за здравствено осигурање, на седници 15. децембра 1994. године, донела је

ОДЛУКУ

О УПЛАТИ ДЕЛА ДОПРИНОСА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ НА ПОДРАЧУНЕ РЕПУБЛИЧКОГ ЗАВОДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ У ФИЛИЈАЛАМА

Члан 1.

Овом одлуком утврђује се који се део доприноса за здравствено осигурање преноси на жиро-рачун у седишту Републичког завода за здравствено осигурање (у даљем тексту: Завод) и који део на подрачуне Завода отворене у филијалама Завода.

Члан 2.

Уплаћени допринос за здравствено осигурање, који обвезници тог доприноса уплаћују на прописане уплатне рачуне, Служба за платни промет преноси и то:

- део од 30% на жиро-рачун у седишту Завода, и
- део од 70% на подрачуне Завода у филијалама Завода.

Члан 3.

Средства доприноса за здравствено осигурање из члана 2. ове одлуке користе се за намене и на начин утврђен Законом о здравственом осигурању и актима Завода.

Члан 4.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

04 број 4323/2

У Београду, 15. децембра 1994. године

Скупштина Републичког завода за здравствено осигурање

Председник,
проф. др Мирољуб Ђорђевић, с.р.

На основу чл. 130 — 141. и члана 233. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник Републике Србије”, бр. 27/92 и 82/93), члана 17. Статута Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених („Службени гласник Републике Србије”, број 72/92) и члана 8. Правилника о утврђивању и ревизији радних места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени гласник Републике Србије”, број 39/93),

Управни одбор Скупштине Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених на седници 25. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ РАДНИХ МЕСТА НА КОЈИМА СЕ СТАЖ ОСИГУРАЊА РАЧУНА С УВЕЋАНИМ ТРАЈАЊЕМ НА ИЗРАДИ БОЈА И ЛАКОВА

Члан 1.

Овом одлуком утврђују се радна места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем, на изради боја и лакова, осим на изради дисперзивних (водорас-тврдливих) боја и то:

1) радна места хемијских радника на изради боја и лакова (припрема, дисперговање, урибавање, комплетирање и нитијансирање),

2) радна места на пуњењу (паковању) боја, лакова, распарача и разређивача.

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 14 месеци.

3) радна места хемијских радника на синтези смола.

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 15 месеци.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05/4 број 180-10/50

У Београду, 25. новембра 1994. године:

Управни одбор Скупштине Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених

Председник,
др Јован Кркобабић, с.р.

На основу чл. 139 — 141. и члана 233. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник Републике Србије”, бр. 27/92 и 82/92), члана 17. Статута Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених („Службени гласник Републике Србије”, број 72/92), члана 6. и чл. 9—11. Правилника о утврђивању и ревизији радних места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени гласник Републике Србије”, број 30/92),

Управни одбор Скупштине Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених на седници 25. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

О РАДНИМ МЕСТИМА НА КОЈИМА СЕ СТАЖ ОСИГУРАЊА РАЧУНА С УВЕЋАНИМ ТРАЈАЊЕМ У ПРОИЗВОДЊИ АКУМУЛАТОРА У ПОСТУПКУ РЕВИЗИЈЕ

Члан 1.

Овом одлуком утврђују се радна места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем у производњи акумулатора.

1. у производњи оловних акумулатора,

1) радна места на млевењу и мешању оловних оксида и на механичкој и хемијској обради намазаних плача.

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 15 месеци.

2. у производњи никлкадмијумских алкалних акумулатора,

1) радна места на производњи и обради негативне кадмијумске масе и позитивне никлене масе и на механичкој обради и монтажи електрода.

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 14 месеци.

Члан 2.

Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи глава VII у производњи акумулатора Одлуке о утврђивању послова, односно радних задатака на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени гласник СРС”, бр. 26/85, 9/86, 49/86, 1/87, 10/87, 26/87, 33/87, 13/88, 49/88, 6/89, 13/89 и 28/90), глава VII Одлуке о утврђивању послова, односно радних задатака на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени лист САН Косово”, бр. 3/83, 20/83, 41/83, 13/85, 27/85, 51/86, 26/86, 40/86, 11/87, 22/87, 6/88, 35/89 и 38/89). Одлука о начину рачунања стажа осигурања с увећаним трајањем после 1. јануара 1973. године („Службени лист САН Војводине”, бр. 1/84 и 37/81) у делу одељења VII пододељак I. Закона о утврђивању радних места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени лист СФРЈ”, бр. 17/68, 20/69 и 29/71).

Члан 3.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а

применаваће се од првог дана наредног месеца од датума ступања на снагу.

05/4 број 180-10/51
У Београду, 25. новембра 1994. године

Управни одбор Скупштине Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених

Председник,
др Јован Кркобабић, с.р.

На основу чл. 139 — 141. и члана 233. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник Републике Србије”, бр. 27/92 и 82/92), члана 17. Статута Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених („Службени гласник Републике Србије”, број 72/92) и члана 6. Правилника о утврђивању и ревизији радних места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени гласник Републике Србије”, број 30/93),

Управни одбор Скупштине Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених на седници 25. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ РАДНИХ МЕСТА НА КОЈИМА СЕ СТАЖ ОСИГУРАЊА РАЧУНА С УВЕЋАНИМ ТРАЈАЊЕМ У ПРОИЗВОДЊИ НЕМЕТАЛА

Члан 1.

Овом одлуком утврђују се радна места на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем у производњи неметала.

1. Радна места на дробљењу азбестне руде, сепарацији и паковању азбестног влакна.

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 15 месеци.

2. У производњи азбестног текстила

1) радна места на преради азбестног влакна у предиво, припремачи азбестног влакна, тислујачи влакре, чистачи гребена, предиоци и штулери азбестног предива,

2)) радна места на припреми и изради азбестног платна и трака, сновачи азбестног плетива, штулери потке и ткачи азбестног платна и трака,

3) радна места на припремању и изради плетених азбестних заптивача, припремача уложака и премотавања предива на калеме, припремача импрегната и израђивања плетеница.

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 15 месеци.

4) Радна места на сушењу азбестног платна и трака, на изради азбестне конфекције (кројачи и шивачи), мајстори смене — реглери, чистачи погона, чистачи вентилације (помоћни радник) и послужиоци машине материјалом.

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 14 месеци.

3. У производњи фрикционог материјала

1) радна места на импрегнацији, пресовавању и вулканизирању фрикционих материјала и изради манлок трака (радници на припреми у импрегнацији и на припреми тканих ламела, пакери, формери тканих, прашкастих ламела и сегмената, на зашивавању, вулканизери сегмената и ламела и на изради манлок трака),

2) радна места на бушењу облога и ламела (бушачи сегмената и фрикционих и тканих ламела).

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 15 месеци.

3) Радна места на припреми фрикционих материјала, завршног контролора фрикционих производа, изради маса (мерачи сировина, радници на припреми масе и изради лептка, мешачи на гњеталици, радници на млину, израђивачи масе на миксеру, мешачи и помоћници мешача на дровалку, испирачи и пакери филтер масе), на рушењу и сечењу фрикционог материјала

(сечење, обрађивање сегмената ламела, трака и конуса, шмирглачи на машини, на савијању трака и дорађивањи готових производа) чистачи погона, чистачи вентилације (помоћни радник) и послужиоци машине материјалом.

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 14 месеци.

4. У производњи азбестне лепенке

1) радна места на припреми масе за производњу азбестне лепенке (припремати сировина, допремачи и пуниоци, пуниоци врећа, радници на млевењу у млину, на мешању и припреми лепак за спрavljaње лепенке), на доради азбестне лепенке (радници на припремању и допремању азбестне лепенке, обрезивачи и радници на сушењу и одлагању суве лепенке).

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 14 месеци.

5. У производњи заптивог материјала и заптивки

1) радна места на припреми, изради маса и заптивог материјала на дровалјку (каландру).

2) радна места на импрегнацији и сушењу ФА (фероластик) материјала, премазивања картона и графитирања.

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 14 месеци.

Члан 2.

Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи глава XIII у производњи неметала Одлуке о утврђивању послова, односно радних задатака на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени гласник РС Србије”, бр. 26/85, 9/86, 49/86, 1/87, 10/87, 26/87, 33/87, 18/88, 49/88, 6/89, 13/90 и 28/90), главе XIII Одлуке о утврђивању послова, односно радних задатака на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени лист САП Косова”, бр. 3/83, 20/83, 41/83, 13/85, 27/85, 51/86, 49/86, 11/87, 6/88, 35/89 и 38/89), Одлука о начину рачунања стажа осигурања с увећаним трајањем после 1. јануара 1973. године („Службени лист САП Војводине”, бр. 1/84 и 37/81) у делу одељка XIII пододељак 1. Закона о утврђивању радних места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени лист СФРЈ”, бр. 17/86, 20/89 и 29/71).

Члан 3.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05/4 број 180-10/52

У Београду, 25. новембра 1994. године

Управни одбор Скупштине Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених

Председник,
др Јован Кркобабић, с.р.

На основу чл. 139 — 141. и члана 233. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник Републике Србије”, бр. 27/92 и 82/92), члана 17. Статута Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених („Службени гласник Републике Србије”, број 72/92) и члана 6. Правилника о утврђивању и ревизији радних места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем („Службени гласник Републике Србије”, број 30/93).

Управни одбор Скупштине Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених на седници 25. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ РАДНИХ МЕСТА НА КОЈИМА СЕ СТАЖ ОСИГУРАЊА РАЧУНА СА УВЕЋАНИМ ТРАЈАЊЕМ У РУДНИЦАМА ВАКРА СА ПОВРШИНСКОМ ЕКСПЛОАТАЦИЈОМ У ПОСТУПКУ РЕВИЗИЈЕ

Члан 1.

У Одлуци о утврђивању радних места на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем у рудници

ма бакра са површинском експлоатацијом у поступку ревизије („Службени гласник Републике Србије”, бр. 82/93 и 95/93), члан 1. тачка 3. мења се и гласи:

„радна места млинара, флотера, притриме реагенаса, пумпера и смесног електромашинског одржавања уређаја и агрегата у производним погонима флотације (машинбравар, електричар и варилач).“

Сваких 12 месеци проведених на овим радним местима рачунају се у стаж осигурања као 15 месеци.

У тачки 4) брише се реч: „пумпара“.

У тачки 5) после речи: „коповима“ брише се зарез и додаје слово „и“, а после речи: „радовима“ бришу се речи: „и флотацијама“ и ставља тачка. *

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

05/4 број 180-10/53

У Београду, 25. новембра 1994. године

Управни одбор Скупштине Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених

Председник,
др Јован Кркобабић, с. р.

АКТИ СКУПШТИНА ОПШТИНА И ЊИХОВИХ ОРГАНА

ИСТОК

На основу члана 113. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, број 1/90), члана 46. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи („Сл. гласник РС“, број 47/91) и члана 11. Статутарне одлуке општине Исток („Сл. гласник РС“, број 24/92),

Скупштина општине Исток, на седници одржаној 6. октобра 1994. године, донела је

СТАТУТ

ОПШТИНЕ ИСТОК

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Општина Исток (у даљем тексту: општина) је територијална јединица у којој грађани остварују локалну самоуправу у пословима утврђеним Уставом, законом и свим статутом.

Члан 2.

Територију општине чине насељена места, односно подручја катастарских општина и то:

Насељено место	Катастарска општина		
		1	2
Бања	Бања, Црни Луг, Љубово		
Бањица	Бањица		
Бетов Лукавац	Бетов Лукавац		
Белица	Белица		
Бело Поље	Бело Поље		
Верић	Верић		
Врела	Врела		
Добруша	Добруша		
Драгољевац	Драгољевац		
Д. Исток	Исток		
Дрења	Дрења		
Дубрава	Дубрава		
Ђураковац	Ђураковац		
Жаково	Жаково		
Жач	Жач		
Заблаће	Жач		
Исток	Исток		
Каличане	Каличане		
Кашица	Кашица		
Кош	Кош		
Ковраге	Ковраге		
Крњина	Бања, Крњина, Крњина		
Лугово	Лугово		
Љубожда	Љубожда		
Љубово	Љубово		
Мало Дубово	Мало Дубово		
Мојстир	Мојстир		
Мужевине	Мужевине		
Нови Верић	Верић		

1	2
Осојане	Осојане
Орно Брдо	Орно Брдо
Пољане	Пољане
Прекале	Прекале
Пригода	Пригода
Ракош	Ракош
Синаје	Синаје
Србобран	Ђураковац
Стародворане	Стародворане
Студеница	Студеница
Суви Лукавац	Суви Лукавац
Сушица	Сушица
Суво Грло	Суво Грло
Тучеп	Тучеп
Томанце	Томанце
Трбуховац	Трбуховац
Укча	Укча
Црколез	Црколез
Црни Луг	Црни Луг
Црнице	Црнице
Шаљиновица	Шаљиновица

Члан 3.

Седиште општине је у Истоку.
Општина има статус правног лица.

Члан 4.

Општина има печат округлог облика, пречника 50 mm. Текст печата се исписује око грба Републике Србије, и то на једној половини печата текст на српском језику ћириличким писмом док се на другој половини испишује на албанском језику и његовом писму. У спољњем кругу печата исписује се: Република Србија, а затим у следећем унутрашњем кругу: Аутономна Покрајина Косово и Метохија. У следећем унутрашњем кругу: општина Исток и на крају унутрашњег круга: Исток.

Члан 5.

Општина има амблем.
Облик и начин коришћења амблема утврђују се посебном одлуком Скупштине општине.

Члан 6.

Општина има свој дан.
Дан општине утврдиће се посебном одлуком.

Члан 7.

Општина установљава награде и признања.
Врсте награда и признања, услови и начин њиховог подељивања утврдиће се посебном одлуком.

Члан 8.

У општини је у службеној употреби истовремено са српским језиком и ћириличким писмом, албански језик и његово писмо, на начин утврђен законом.

Члан 9.

Општина сарађује са другим општинама, на основу добровољности и узајамности по питањима од заједничког интереса.

Члан 10.

Рад органа општине доступан је јавности.
Јавност у раду органа општине може се искључити или ограничити само у случајевима одређеним законом и прописима општине у складу са законом.

Члан 11.

Ради обезбеђивања услова за што непосредније вршење послова општине, образују се месне заједнице.

II. ПОСЕБНЕ ОДРЕДЕВ**1. Послови општине****Члан 12.**

Општина преко својих органа, у складу са законом:

- 1) доноси програм развоја делатности за које је надлежна, урбанистички план, буџет и завршни рачун,
- 2) уређује и обезбеђује развој и обављање комуналних делатности,
- 3) уређује и обезбеђује коришћење градског грађевинског земљишта и пословног простора,
- 4) ствара се о изградњи, одржавању и коришћењу локалних путева и улица и др. јавних објеката од општинског значаја,
- 5) ствара се о задовољавању одређених потреба грађана у областима културе, образовања, здравствене и социјалне заштите, друштвене бриге о деци, физичке културе, јавног обавештавања, занатства, туризма и угостињства, заштите и унапређивања животне средине и другим областима од непосредног интереса за грађане,
- 6) планира задатке и предузима мере у случају елементарних и других непогода у општини и ствара услове за њихово отклањање,
- 7) извршива законе, друге прописе и опште акте Републике Србије чије је извршивање поверио општини, обезбеђује извршивање прописа и других општих аката општине,
- 8) обезбеђује пружање правне помоћи грађанима за остваривање права,
- 9) ствара се о имовини, њеном чувању и располагању,
- 10) образује органе, организације и службе за потребе општине и уређује њихову организацију и рад,
- 11) обавља и друге послове утврђене Уставом, законом као и овим статутом.

Члан 13.

Општина, у складу са законом, обезбеђује услове за заштиту и унапређење животне средине и предузима мере за спречавање и отклањање штетних последица које угрожавају животну средину и доводе у опасност живот и здравље људи.

Члан 14.

У остваривању послова општина сарађује и удружује средства са јавним и другим предузећима и установама, задругама и грађанима и подстиче донаторство, задужбине, легате и друга добrocрочноста која имају за циљ помагање и развој комуналне делатности, просвете, културе, уметности и спорта.

2. Општински приходи**Члан 15.**

За вршење послова утврђених Уставом, законом и овим статутом, општини припадају приходи одређени законом.

За задовољење потреба грађана у општини, средства се могу прикупљати на основу непосредног изјашњавања грађана, у складу са законом.

Члан 16.

Општина има буџет у коме се исказују сви њени приходи и расходи.

Буџет општине доноси се за једну календарску годину.

По истеку године доноси се завршни рачун.

Буџет и завршни рачун доносе се у складу са законом.

3. Учешће грађана у вршењу послова општине**Члан 17.**

О пословима општине грађани одлучују референдумом и преко својих представника (одборника, чланова

општинских комисија и др.) у Скупштини општине, у складу са Уставом, законом и овим статутом.

Члан 18.

Поједина питања о којима одлучује Скупштина општине грађани могу да разматрају на зборовима грађана. Грађани могу да дају иницијативе, предлоге и мишљења.

а) Референдум**Члан 19.**

Скупштина општине може расписати референдум у складу са законом.

Члан 20.

Референдум се може расписати за целу територију општине, за појединачне делове општине, за месне заједнице, део месне заједнице или насеље и део насеља.

Референдум за територију општине расписује Скупштина општине.

Члан 21.

Скупштина општине је обавезна да распише референдум о следећим питањима:

— о увођењу општинског зајма и самодоприноса за изградњу објекта од непосредног интереса за грађане општине,

— о потреби изградње објекта који могу битније утицати на угрожавање живота и здравља грађана,

— о другим случајевима када о томе одлучи Скупштина општине.

Члан 22.

Иницијативу за расписивање општинског референдума могу поднети:

— најмање 200 грађана,

— најмање три месне заједнице у општини,

— најмање 10 одборника Скупштине општине,

— Извршни одбор Скупштине општине.

Скупштина општине обавезна је да расправља о свакој иницијативи за расписивање референдума и да о својој одлуци обавести подносиоца иницијативе.

Члан 23.

Поступак спровођења референдума ближе се уређује одлуком, у складу са законом.

Члан 24.

Скупштина општине је дужна да путем средстава јавног информисања или на други начин упозна грађане са предметом референдума најкасније 15 дана пре одржавања референдума.

б) Збор грађана**Члан 25.**

Збор грађана разматра питања о којима одлучује Скупштина општине, покреће иницијативе и даје предлоге за решавање тих питања.

Члан 26.

Збор грађана се може одржати за месну заједницу, део месне заједнице и насеље или део насеља.

Члан 27.

Збор грађана може сазвати председник Скупштине општине на основу закључка Скупштине општине ради разматрања питања о којима одлучује Скупштина.

Збор се може сазвати и на предлог:

— одборника изабраног у Скупштине општине,

— најмање 50 грађана,

— органа месне заједнице и

— Извршног одбора Скупштине општине.

Члан 28.

Право учешћа у разматрању питања, иницијатива и предлагавању појединачних решења имају грађани настањени на подручју за које је сазведен збор.

Закључци на збору грађана доносе се ако се за њих изјасни већина присутних.

в) Месна заједница

Члан 29.

Грађани могу да образују месну заједницу у насељу, делу насеља или више повезаних насеља у циљу обављања послова општине и задовољавања заједничких потреба.

Начин образовања, подручје за које се образује, послови, организација и начин финансирања месне заједнице утврђују се посебном одлуком.

4. Организација и рад органа општине

Члан 30.

Органи општине су: Скупштина општине, Извршни одбор Скупштине општине и општинска управа.

а) Скупштина општине

Члан 31.

Скупштина општине:

1. доноси статут општине и одлучује о његовој промени,
2. доноси одлуке и друге акте,
3. доноси програм рада и програм развоја делатности за које је надлежна, урбанистички план, буџет и заједнички рачун,
4. расписује општински референдум,
5. расписује општинске јавне зајмове и одлучује о задуживању општине у складу са законом,
6. оснива општинске органе, организације и службе,
7. стара се о имовини општине, њеном чувању и располагању,
8. одлучује о оснивању установа и предузећа,
9. оснива заједно са другим општинама заједничке органе, организације и службе,
10. одлучује о сарадњи са другим општинама,
11. врши надзор над радом општинских органа и служби,
12. бира и разрешава председника Скупштине,
13. бира и разрешава потпредседника Скупштине,
14. бира и разрешава председника и чланове Извршног одбора,
15. именује и разрешава секретара Скупштине општине,
16. додељује награде и друштвена признања,
17. образује савете, комисије и друга радна тела и бира и разрешава чланове тих тела,
18. доноси пословник о свом раду,
19. врши и друге послове утврђене законом, другим прописима и овим статутом.

Члан 31а

Скупштина општине је једнодомна и има 30 одборника.

Грађани бирају одборнике на основу слободног, општег, једнаког и непосредног изборног права, тајним гласањем, у складу са законом.

Одборници се бирају у изборним јединицама које утврђује Скупштина општине својом одлуком.

Члан 31б

Одборници се бирају на четири године.

Избори за одборнике морају се одржати најкасније 30 дана пре истека мандата одборника којима мандат истиче. Даном верификације мандата новоизабраних одборника, престаје функција одборника чији мандат истиче.

Члан 32.

Право и дужност одборника је да учествује у раду Скупштине општине, извршава поверене задатке, предлаже Скупштини претресење одређених питања, подноси предлоге за доношење одлука и других аката, даје еманџмане на предлоге прописа и учествује у другим активностима Скупштине општине.

Право је одборника да буде стално и редовно обавештен о питањима од утицаја на вршење одборничке дужности, да од органа општине и стручних служби тражи податке који су му потребни за рад, као и стручну помоћ у припремању предлога за Скупштину.

Члан 32а

Одборник ужива имунитет.

Одборник не може бити позван на кривичну одговорност, притворен или кажњен за изражено мишљење или давање гласа у Скупштини општине.

Одборник не може бити притворен без одobreња Скупштине општине, осим ако је затечен у вршењу кривичног дела, за које је прописана казна затвора у трајању дужем од 5 година.

Скупштина општине може одлучити да се примени имунитет према одборнику и ако се сам на њега није позвао, када је то потребно ради вршења његове функције.

Члан 33.

Дужност одборника Скупштине општине врши се почино.

Одборник Скупштине општине има право на накнаду путних трошкова, дневницу и изгубљену зараду.

Члан 34.

Скупштина има председника и потпредседника, које бира из редова одборника на четири године,

Скупштина општине има секретара кога именује на четири године, из реда дипломираних правника, на предлог председника Скупштине, уз прибављање мишљења председника Извршног одбора.

Члан 35.

Председник представља Скупштину, стара се о организовању рада Скупштине, сазива седницу Скупштине, предлаже дневни ред седнице и председава им, стара се о остваривању јавности рада Скупштине, потписује акте које је донела Скупштина и врши друге послове које му повери Скупштина.

Потпредседник помаже председнику Скупштине у вршењу функције, замењује председника у случају његове одсутности и обавља друге послове које му Скупштина повери.

Секретар Скупштине помаже председнику у организовању рада Скупштине и наредбодавац је извршења средстава у буџету општине намењених за рад Скупштине општине.

Члан 36.

Избор председника Скупштине врши се тајним глашањем.

Кандидата за председника Скупштине може да предложи најмање 10 одборника.

Одборник може да учествује у предлагашњу само једног кандидата.

За председника Скупштине изабран је кандидат који је добио већину гласова укупног броја одборника.

Ако је предложен више кандидата, а ниједан није добио потребну већину гласова укупног броја одборника, избор се понавља и то између кандидата који су добили највећи број гласова.

Ако ни у другом кругу председник Скупштине није изабран понавља се поступак избора.

Члан 37.

Избор потпредседника Скупштине врши се по поступку и на начин на који се бира председник Скупштине.

Члан 38.

Председнику и потпредседнику Скупштине општине преставља функција пре истека времена на које су изабрани оставком или разрешењем.

Поступак по оставци и разрешењу уређује се Правилником Скупштине општине.

Члан 39.

Седнице Скупштине општине одржавају се према потреби. Седнице Скупштине општине сазива председник по сопственој иницијативи, на захтев најмање 10 одборника и на предлог Извршног одбора.

Члан 39а

Скупштина општине одлучује већином гласова на седници на којој присуствује већина од укупног броја одборника, ако законом, овим статутом или другим општинским актом није друкчије одређено.

Члан 40.

Организација и начин рада Скупштине и остваривање права и дужности Скупштине уређују се Пословником Скупштине.

Члан 41.

Скупштина општине може образовати савете и комисије ради разматрања и решавања поједињих питања из њене надлежности.

Скупштина општине може за обављање одређених задатака из њене надлежности образовати повремена радна тела.

Радна тела се образују Пословником Скупштине или посебним актом Скупштине којим се уређује њихов делокруг, састав, начин рада и време на које се бирају.

6) Извршни одбор**Члан 42.**

Скупштина општине образује Извршни одбор.

Извршни одбор:

1. стара се о извршавању одлука и других аката Скупштине општине,

2. предлаже начин решавања поједињих питања из надлежности Скупштине општине, као и аке које она доноси,

3. врши надзор над радом општинске управе, поништава или укида акте општинске управе који су у супротности са законом, односно општинском одлуком,

4. предлаже програм развоја, буџет и завршни рачун општине и предузима мере за њихово спровођење,

5. утврђује начела за унутрашњу организацију општинске управе,

6. поставља и разрешава начелнике одељења на предлог секретара општине,

7. даје мишљења на предлог одлуке или општег акта који је Скупштина поднео други предлагач,

8. врши и друге послове утврђене законом и другим прописима.

Члан 43.

Извршни одбор има председника и 6 чланова, које бира Скупштина. Председник Извршног одбора бира се из реда одборника или грађана.

Избор председника Извршног одбора врши се тајним гласањем. Кандидата за председника Извршног одбора може предложити 7 одборника. Одборник може да учествује у предлаганju само једног кандидата.

Председник Извршног одбора изабран је ако се за његов избор изјасни већина од укупног броја одборника.

Председник Извршног одбора предлаже Скупштини кандидата за чланове Извршног одбора, уз претходно прибављено мишљење Комисије за кадровска и административна питања.

Извршни одбор Скупштине бира Скупштина из реда одборника и других грађана.

Чланови Извршног одбора бирају се на 4 године.

После сваког конституисања новоизабране скупштине општине бира се извршни одбор.

Члан 44.

Чланови Извршног одбора бирају се јавним гласањем.

Извршни одбор је изабран ако је за његов избор гласала већина од укупног броја одборника.

Члан 45.

Извршни одбор Скупштине општине и сваки његов члан за свој рад одговарају Скупштине општине.

Скупштина општине може разрешити Извршни одбор или појединог његовог члана пре истека времена на које су изабрани.

Предлог за разрешење Извршног одбора, председника Извршног одбора или појединог његовог члана може поднети најмање 7 одборника.

Предлог за разрешење члана Извршног одбора може поднети и председник Извршног одбора.

Одлука о разрешењу Извршног одбора, председника Извршног одбора или појединог његовог члана сматра се усвојеном ако је за њу гласала већина од укупног броја одборника.

Извршни одбор и сваки његов члан могу Скупштине општине поднети оставку.

Извршни одбор који је разрешен или који је поднео оставку остаје на дужности до избора новог извршног одбора.

Члан 46.

Организација и начин одлучивања Извршног одбора Скупштине општине уређују се одлуком или Пословником.

В) Општинска управа**Члан 47.**

Општинска управа:

1. непосредно спроводи прописе општине и појединачне републичке законе и друге прописе чије извршавање је поверио општини,

2. припрема најпре одлука и других аката које доноси Скупштина општине и њен извршни одбор,

3. врши стручне и друге послове које јој повери Скупштина и Извршни одбор.

Члан 48.

Радом општинске управе руководи секретар.

Секретар Скупштине општине је истовремено и секретар општинске управе.

За свој рад и рад општинске управе секретар одговара Скупштини општине и Извршном одбору.

Скупштина општине може разрешити секретара и пре истека времена на које је именован.

Члан 49.

Организација, делокруг и начин рада општинске управе утврђује се посебном одлуком.

Послове правне заштите имовинских права и интереса општине врши јавни правобранилац чији се делокруг, организација и рад утврђују посебном одлуком.

5. Акти Скупштине и њених оргвна**Члан 50.**

У вршењу послова из своје надлежности Скупштина општине доноси статут, одлуке, пословник, програме, наредбе, решења, закључке и препоруке.

Право предлагања општих аката која доноси Скупштина имају Извршни одбор, сваки одборник или 50 бирача.

Извршни одбор и општинска управа доносе правила, наредбе, упутства, рецења и закључке.

Члан 51.

Статут, одлуке и други општи акти Скупштине општине објављују се по правилу у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Акти Извршног одбора Скупштине општине и општинске управе објављују се кад је то тим актима предвиђено.

Члан 52.

Прописи и општи акти који се објављују ступају на снагу осмог дана од дана објављивања, осим ако из нарочитог оправданых разлога није предвиђено да раније ступају на снагу.

6. Промене Статута**Члан 53.**

Предлог за промену Статута може поднети најмање 300 бирача, најмање 7 одборника и Извршни одбор Скупштине општине.

О предлогу за промену Статута одлучује Скупштина већином од укупног броја одборника.

Члан 54.

Кад Скупштина одлучи да се приступа промени Статута одређује начин и поступак за промену Статута.

Члан 55.

Скупштина општине, на предлог Комисије за статутарна питања утврђује најрте акта о промени Статута и доставља га на јавну расправу.

Након споведене јавне расправе Комисија за статутарна питања утврђује предлог акта о промени Статута.

Уколико се промена Статута врши ради усклађивања са законом, Комисија за статутарна питања, може

без претходног поступка доставити Скупштини предлог акта о промени Статута.

Члан 56.

Скупштина усваја акт о промени Статута већином од укупног броја одборника.

III. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 57.

Скупштина општине ће у року од 6 месеци, од дана почетка примење овог статута, ускладити прописе и друга општа акта са овим статутом.

Члан 58.

До доношења одлука из чл. 5. и 6. овог статута зајдаће се постојећи Дан општине и амблем.

Члан 59.

Ступањем на снагу овог статута престаје да важи Статутарна одлука општине Исток („Службени гласник РС”, број 24/92).

Члан 60.

Овај статут супа на снагу даном доношења, а објавиће се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

01 број 110-234
У Истоку, 6. октобра 1994. године

Скупштина општине Исток

Председник,
др Малиша Петровић, с. р.

На основу члана 4. Одлуке о оснивању Фонда за грађевинско земљиште и путеве општине Исток („Сл. Гласник РС“, број 11/94),

Управни одбор Фонда на седници одржаној 6. октобра 1994. године, усвојио је

СТАТУТ

ФОНДА ЗА ГРАЂЕВИНСКО ЗЕМЉИШТЕ И ПУТЕВЕ ОПШТИНЕ ИСТОК

Члан 1.

Овим статутом ближе се уређују: послови и задаци Фонда, планирање у Фонду, органи управљања Фонда, средства Фонда, послови изградње, уређења и одржавања грађевинског земљишта, локалних и некатегорисаних путева и улица у насељима, организација стручне службе и друга питања у складу са законом.

Члан 2.

Преко Фонда за грађевинско земљиште и путеве општине Исток, обезбеђују се материјални и други услови за уређивање, коришћење, управљање, и заштиту грађевинског земљишта, локалних и некатегорисаних путева и улица.

Члан 3.

Назив Фонда је: Фонд за грађевинско земљиште и путеве општине Исток.

Скраћени назив Фонда је: Фонд за грађевинско земљиште и путеве (у даљем тексту: Фонд).

Седиште Фонда је у Истоку.

Члан 4.

Фонд је правно лице са правима, обавезама и одговорностима утврђеним законом. Одлуком о оснивању и овим статутом.

Послови Фонда на уређивању, коришћењу и заштити грађевинског земљишта, путева и улица су од општег друштвеног интереса.

Члан 5.

Рад Фонда је јаван.

Органи Фонда су дужни да свој рад учине доступним јавности.

Јавност рада може се искључити када то захтевају интереси чувања пословне тајне о чему одлучује Управни одбор.

Члан 6.

Фонд има печат и штамбиль.

Печат Фонда је округлог облика, пречника 33 mm, на коме је исписан следећи текст: Фонд за грађевинско земљиште и путеве општине Исток.

Штамбиль је правоугаоног облика, димензија 50x20 mm, са истим текстом као и печат и додатком празног простора за број деловодног протокола и датум. Текст на печату и штамбильу исписан је на српском језику, кириличким писмом и албанском језику латиничким писмом.

Члан 7.

За обављање послова из делокруга Фонда води се евиденција сходно Закону о општем управном поступку.

Послови и задаци Фонда

Члан 8.

У циљу задовољавања друштвених потреба у области уређивања, коришћења, унапређивања и заштите грађевинског земљишта, одржавања и изградње локалних и некатегорисаних путева и улица у насељима општине Исток, Фонд обавља следеће послове и задатке:

- обезбеђује уређивање грађевинског земљишта,

- доноси програме уређивања грађевинског земљишта, уз сагласност оснивача,

- уређује висину накнаде за уређивање грађевинског земљишта и накнаде за коришћење грађевинског земљишта, уз сагласност оснивача,

- стара се о заштити и рационалном коришћењу грађевинског земљишта,

- усмерава део средстава за одржавање и унапређивање објекта и уређаја заједничке и комуналне постројење кад те послове у складу са законом врши комунално предузеће,

- поверија извршавање послова на уређењу грађевинског земљишта,

- подноси извештај о извршењу програма уређивања грађевинског земљишта и извршавању других послова,

- доноси програм одржавања, заштите и развоја путева, уз сагласност оснивача,

- организује послове техничке и финансијске контроле извршавања годишњег програма радова на одржавању, заштити и развоју путева и улица,

- утврђује обим и цену радова на редовном одржавању и заштити путева и улица,

- поверија одговарајућим предузећима пројектовање, изградњу и реконструкцију путева и улица као и радова на њима,

- врши инвеститорске радове,

- организује информациони систем о стању путева и улица,

- доноси критеријуме и врши расподелу средстава намењених за одржавање и развој путева и улица,

- подноси извештај о извршавању програма.

Планирање у Фонду

Члан 9.

Ради извршавања послова и задатака Фонда у складу са законом, одлуком и овим статутом, Управни одбор Фонда доноси једногодишње, средњорочне и дугорочне програме.

Члан 10.

Дугорочним планом уређује се основа уређивања грађевинског земљишта, локалних и некатегорисаних улица и путева аза период од најмање 10 година.

Члан 11.

Средњорочним планом утврђују се:

1. потребе, циљева и задаци уређивања, коришћења, унапређивања и заштите грађевинског земљишта, локалних и некатегорисаних путева и улица, јавне хигијене, јавне расвете итд.

2. приоритетни обим и врсте радова, као и финансијска основа за реализацију средњорочног плана,

3. права и обавезе свих субјеката у реализацији средњорочног плана, као и мера и активности које ови субјекти треба да предузму да би се обезбедила реализација средњорочног плана.

У припремној фази доношења средњорочног плана кроз јавну расправу, утвђује се и верификује систем критеријума и приоритета улагања средстава.

Средњорочни план се доноси за период од четири године.

Члан 12.

Годишњи план Фонд доноси најкасније до 31. децембра текуће године за наредну годину, изузетно за 1994. годину Управни одбор Фонда донеће план у року од 60 дана од дана доношења статута.

Члан 13.

За доношење планских докумената спроводи се јавна расправа.

Јавну расправу организује Фонд а у њој учествују органи управе општине Исток, месне заједнице на територији општине Исток, стручне организације, јавна предузећа и други субјекти.

Члан 14.

Годишњи план садржи комплетну разраду активности на пословима и задацима Фонда.

Органи управљања Фонда

Управни одбор

Члан 15.

Орган управљања Фонда је Управни одбор који броји 5 чланова.

Члан 16.

Чланове Управног одбора Фонда именује оснивач. Из утврђене листе чланова Управног одбора оснивач именује председника и заменика Управног одбора Фонда.

Члан 17.

У вршењу својих послова Управни одбор:

1. доноси статут Фонда,
2. доноси дугорочни, средњорочни и једногодишњи програм рада, послована и задатака Фонда,

3. доноси финансијски план,

4. утвђује критеријуме за образовање цена уређивања и коришћења грађевинског земљишта и локалних и некатегорисаних путева,

5. доноси критеријуме и врши расподелу средстава за намене из делокруга Фонда,

6. поверава и уступа одговарајућим предузећима пројектовање и извођење радова из области пословања Фонда,

7. поверава одржавање и заштиту грађевинског земљишта и путева одговарајућим предузећима по утврђеном поступку,

8. прати рад службе и предлаже мере за квалитетнији и ефикаснији рад,

9. утвђује висину накнаде за обележавање грађевинског земљишта,

10. утвђује накнаду за закуп делова грађевинског земљишта и објекта на њима,

11. утвђује накнаду за закуп пољопривредног земљишта, као и другог искоришћавања грађевинског земљишта и путева,

12. утвђује висину накнаде за постављање написа у земљишном појасу пута,

13. утвђује накнаду за употребу пута и путног објекта,

14. утвђује накнаду за закуп делова земљишног појаса, пута и улица,

15. утвђује накнаду за искоришћење пољопривредног и другог земљишта које припада путу,

16. утвђује накнаду за прикупљање приватних путева на јавни пут,

17. усваја завршни и периодични обрачун Фонда,

18. одлучује о набавци основних средстава потребних за рад стручне службе Фонда,

19. усваја акте који се односе на пословање Фонда,

20. обавља и друге послове у складу са законом и одлукама оснивача.

Члан 18.

Управни одбор ради у седницама и састаје се по потреби.

Седнице сазива председник а у његовом одсуству заменик, на предлог два члана Управног одбора или директора Фонда.

Члан 19.

Седнице се сазивају упућивањем писменик позива са предложеним дневним редом и материјалом о предложеним тачкама.

Позив и материјали упућују се 5 дана пре одржавања седнице. Изузетно, седница се може заказати по хитном поступку а материјал доставити на самој седници.

Члан 20.

О раду Управног одбора води се записник а на свакој седници усваја се записник са претходне седнице.

Члан 21.

Управни одбор доноси одлуку већином гласова од укупног броја чланова Управног одбора.

Директор Фонда

Члан 22.

Функцију пословодног органа Фонда врши директор, сходно члану 8. Одлуке о оснивачу.

Члан 23.

Директор Фонда је одговоран за законитост пословања, као и извршавање задатака из делокруга Фонда.

Директор Фонда обавља следеће послове:

— представља и заступа Фонд,

— извршава одлуке Управног одбора,

— врши припрему и предлог одлука, закључака и других аката за седнице Управног одбора,

— припрема планска документа Фонда,

— закључује уговор о уређивању и коришћењу грађевинског земљишта и путева,

— стара се о извршавању уговора које закључује у име Фонда,

— даје предлог Управном одбору за доношење одлука у вези са радом Фонда,

— сарађује са одговарајућим републичким органима, предузећима и банкама када се ради о потребама функционисања Фонда,

— наредбодавац је за употребу средстава Фонда у складу са одлуком Управног одбора Фонда,

— закључује уговор о привременом вршењу послова,

— потписује сва акта у име Фонда,

— врши друге послове у складу са законом.

Члан 24.

За извршавање послова и задатака Фонд располаже средствима која обезбеђује из следећих извора:

1. накнада за уређивање грађевинског земљишта,

2. накнада за коришћење грађевинског земљишта,

3. дела накнада за друмска, моторна и друга возила,

4. средстава од затрежних и возила на моторни погон чију висину утвђује Извршни одбор Скупштине у складу са законом,

5. средстава од продатог материјала и опреме од порушенih објеката,

6. накнада од закупа грађевинског, путног земљишта и тротоара,

7. других накнада утврђених законом и одговарајућим одлукама општине,

8. удруженjem средстава комуналних предузећа намењених за развој комуналне делатности, као и удруженjem средстава са другим заинтересованим инвеститорима, односно корисницима земљишта,

9. средстава самодоприноса намењених за изградњу комуналних путева и улица,

10. буџета заједнице,
11. путем зајмова и на друге начине.

Члан 25.

Известиторске послове на уређивању, коришћењу, унапређивању и заштити грађевинског земљишта, локалних и некатегорисаних путева и улица у делокругу рада Фонда, обавља сам Фонд.

Приједавање послова и уступање послова из става 1. овог члана врши се у складу са важећим прописима.

Члан 26.

Уступање радова из делокруга Фонда врши се јавним надметањем, након спроведеног поступка прикупљања понуда и комисијске оцене о најповољнијој понуди. Мање послове, до вредности утврђене законом, директор Фонда може непосредно уступити погодном одговарајућој заједници.

Члан 27.

Предмет уступања радова могу бити нарочито:

- вршење техничко-економских услуга и израда студија,
- израда планске документације,
- израда техничке документације,
- израда инвестиционих програма,
- радови на реализацији програма из делатности Фонда.

Ради обезбеђивања равноправног учешћа извођача у поступку јавног надметања, односно прикупљања понуда, Фонд утврђује нарочито:

1. начин, место и време за упознавање са условима за добијање потребних података за састављање понуде,

2. критеријум за одењивање подобности извођачких организација, за појединачне врсте радова,

3. висину и облик гаранције да ће радови бити изведени у свему према пројектној и уговорној документацији;

4. рок за подношење понуда не може бити краћи од 8 дана, ни дужи од 30 дана од дана објављивања отласа о јавном надметању, односно од дана уручења позива за подношење понуда,

5. понуде се прикупљају за сваку инвестицију посебно.

Члан 28.

Поступак који претходи доношењу одлуке о уступању радова, спроводи комисија коју на предлог директора Фонда образује Управни одбор и то из редова чланица Управног одбора и Стручне службе Фонда, а по потреби и одређених стручњака из других организација.

Коначну одлуку о уступању радова доноси Управни одбор Фонда.

Извођач се упознаје најкасније у року од 8 дана од дана завршетка са радом комисије о уступању радова.

Након уступљених радова директор Фонда закључује уговор о изградњи, односно извођењу радова, који мора да садржи све битне елементе таквог уговора.

Одржавање грађевинског земљишта и путева

Члан 29.

Редовно одржавање и заштиту грађевинског земљишта, локалних и некатегорисаних путева и улица, врши предузећа регистрована за ову делатност која испуњавају услове у погледу кадрова и опреме за стручно и квалитетно извођење радова.

Члан 30.

Подобност предузећа за обављање радова оцењује се на основу следећих елемената:

- број стручних радника на организацији радова,
- опремљеност предузећа механизацијом за одређену врсту радова,
- оријентација предузећа на ужу стечијалност и делатност,
- квалитет радова које је то предузеће раније вршило.

Члан 31.

Поверијавање послова на одржавању и заштити врши се на основу одлуке Управног одбора Фонда.

Члан 32.

Уговор о поверијавању извођења радова мора да садржи све битне елементе уговора као формално правног акта а посебно:

— одговорност за накнаду штете корисницима грађевинског земљишта, код неблаговременог извршавања радова на одржавању и заштити грађевинског земљишта, локалних и некатегорисаних путева,

— одговорност за неблаговремено предузимање мера за безбедно и благовремено извођење радова и одговорност за квалитет извршених радова,

— и друге потребне елементе од значаја за квалитетно извршавање ових уговора.

Члан 33.

Предузећа којима се поверијавају послови из области делатности Фонда, дужна су да на заштити грађевинског земљишта, његовом одржавању, као и уређивању и одржавању локалних и некатегорисаних путева и улица, изводе радове по свим критеријумима на основу јавних овлашћења:

— да друштвеном фонду предложе нацрт плана и програма одржавања и уређивања грађевинског земљишта, локалних и некатегорисаних путева за наредну годину најкасније до 30. новембра текуће године,

— да најкасније до 30. новембра текуће године предложе финансијски план за грађење радова на одржавању заштите грађевинског земљишта и локалних некатегорисаних путева и улица у наредној години,

— да сачине нацрт економско-техничких мерила за поверијавање радова,

— да утврде начин вођења евидентије о грађевинском земљишту, техничким подацима и катастру земљишта,

— да предложе нацрт коришћења грађевинског земљишта, објекта и заштите на њима,

— да предложе давање сагласности за прикључак приватног пута на јавни пут и улицу,

— да предложе издавање одобрења за постављање написа поред пута и улица,

— да предложе начин вођења евидентије о стању и техничким подацима на локалним путевима и улицама,

— да предложе давање сагласности на постављање водова и инсталација у санитарном појасу, трупу пута и улице,

— да предложе начин информисања и достављања података,

— да обрађују податке за давање сагласности за постављање објекта и постројења на грађевинском земљишту, инсталација и водова у заштитном појасу или трупу пута и улице,

— обављају и друге послове у складу са Законом о грађевинском земљишту, Законом о путевима, овим Статутом и уговором.

Члан 34.

Предузећа којима се поверијавају послови на одржавању и уређивању грађевинског земљишта и локалних и некатегорисаних путева и улица, морају бити организована тако да резултати рада и пословања могу да се прете и финансијски усклађују са законским показатељима.

Стручна служба Фонда

Члан 35.

Стручно-административне и техничке послове Фонда обавља Одељење за привреду, урбанизам, финансије и комуналне послове СО Исток.

Члан 36.

Управни одбор Фонда може одређене послове из надлежности Фонда, у оквиру стручних, административних и техничких послова, да повери и другим предузећима која се базе пословима и задацима везаним за грађевинско земљиште и путеве.

Јавност рада Фонда

Члан 37.

Рад Фонда је јаван.

Јавност рада Фонда обезбеђује се:

- објављивањем еката Фонда у „Службеном гласнику РС“.

— објављивањем аката на огласној табли,
— објављивањем и достављањем плана и програма рада заинтересованим органима и организацијама,
— омогућавањем увида у записник са седнице од заинтересованих организација,
— подношењем извештаја о раду Фонда.

Члан 38.

Директор Фонда и управни орган Фонда сходно својим пословима и задацима дужни су да једном годишње подносе извештај оснивачу.

Поступак за усвајање Статута

Члан 39.

Овај статут сматра се усвојеним када се за њега изјасни више од две трећине чланова Управног одбора и добије сагласност оснивача.

Члан 40.

Поступак за измену и допуну Статута може да поднесе најмање две трећине чланова Управног одбора Фонда.

Статут ступа на снагу кад на њега да сагласност оснивача.

01 број 010-257

У Истоку, 6. октобра 1994. године

Управни одбор Фонда за грађевинско земљиште и путеве општине Исток

Председник,
Радош Терзић, с. р.

На основу чл. 1, 11. и 20. Закона о службеној употреби језика и писма („Сл. гласник РС”, број 45/91), члана 5. Закона о прекршајима („Сл. гласник РС”, бр. 44/89, 11/90, 11/92 и 20/93) и члана 11. Статутарне одлуке општине Исток („Сл. гласник РС”, број 24/92),

Скупштина општине Исток на седници одржаној 6. октобра 1994. године, донела је

ОДЛУКУ

О СЛУЖБЕНОЈ УПОТРЕБИ ЈЕЗИКА И ПИСМА

Члан 1.

Овом одлуком регулише се службена употреба језика и писма на територији општине Исток, при исписивању фирмама предузећа, установа и других правних лица.

Члан 2.

Фирме предузећа, установа и других правних лица на територији општине Исток, као и радњи које немају својство правног лица, исписују се на српском језику кирилицом, и на језику албанске националне мањине латиницом.

Члан 3.

О спровођењу Закона о службеној употреби језика и писма и ове одлуке стараће се Општинска грађевинско-комунална инспекција која свој идентитет доказује инспекторском легитимацијом.

Члан 4.

Новчаном казном од 100 до 10.000 динара казниће се предузеће, установа или друго правно лице, као и власник радње која нема својство правног лица, ако испиши, односно истакне фирму, противно одредбама члана 2, ове одлуке.

Члан 5.

Новчаном казном на лицу места у износу од 10 динара казниће се физичко или одговорно лице, односно у износу од 100 динара кад је прекрај извршило правно лице или предузетник за повреду члана 2. Одлуке.

Новчану казну из претходног става наноси општински инспектор и приход је буџета општине Исток.

Надлежни инспектор је дужан да води евиденцију о наплаћеним казнама.

Члан 6.

Ако се новчана казна изрекне три пута узастопно, надлежни инспектор предлаже Одељењу за привреду да се наведена радња брише из евиденције и да се донесе решење о престанку рада.

Члан 7.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

01 број 110-232

У Истоку, 6. октобра 1994. године

Скупштина општине Исток

Председник,

др Малиша Петровић, с. р.

На основу члана 22. Закона о планирању и уређивању простора и Просторном плану СРС („Сл. гласник СРС“, број 4/89) и члана 11. Статутарне одлуке општине Исток („Сл. гласник РС“, број 24/92).

Скупштина општине Исток, на седници одржаној 6. октобра 1994. године, донела је

ОДЛУКУ

О ПРИПРЕМАЊУ ГЕНЕРАЛНОГ УРБАНИСТИЧКОГ ПЛАНА ИСТОКА

Члан 1.

Припрема се израда генералног урбанистичког плана Истока (у даљем тексту: генерални урбанистички план).

Члан 2.

Генералним урбанистичким планом ће се утврдити критеријуми, смернице и урбанистички нормативи и решења за изградњу, реконструкцију и уређење подручја за која се пландоноси за период до 2015. године.

Члан 3.

Генералним урбанистичким планом разрадиће се подручја насељених места Истока, Бање и Ђураковца.

Члан 4.

О Нацрту генералног урбанистичког плана организоваће се јавна расправа у мејским заједницама на подручју Истока.

Јавна расправа ће се организовати у трајању од 30 дана.

Члан 5.

Припремање и израду генералног урбанистичког плана спровођеће Одељење за привреду, урбанизам и комуналне послове и Геодетска управа.

Члан 6.

Стручне послове на припремању и изради ГУП-а поверијавају се Јавном предузећу Завод за просторно и урбанистичко планирање Ниш.

Члан 7.

Стручне послове на припремању и изради ГУП-а финансираје Скупштина општине Исток.

Члан 8.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

01 број 350-233

У Истоку, 6. октобра 1994. године

Скупштина општине Исток

Председник,

др Малиша Петровић, с. р.

На основу члана 37. став 2. Закона о радним односима („Сл. гласник РС”, број 45/91), члана 1. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о прекршајима („Сл. гласник РС”, број 28/94) и члана 11. Статутарне одлуке општине Исток („Сл. гласник РС”, број 24/92).

Скупштина општине Исток, на седници одржаној 6. октобра 1994. године, донела је

ОДЛУКУ

О ОДРЕЂИВАЊУ РАДНОГ ВРЕМЕНА ТРГОВИНСКЕ МРЕЖЕ ЗАНАТСКИХ И УГОСТИЉЕСКИХ РАДЊИ НА ТЕРИТОРИЈИ ОПШТИНЕ ИСТОК

Члан 1.

Овом одлуком одређује се редослед, почетак и завршетак радног времена у трговинској делатности, угостиљеској делатности, делатности личним радом, као и на одређеним пословима туристичких агенција, сервиса, експозитурама, банкама које поступују по текућим рачунима и штедним узловима грађана на територији општине Исток (у даљем тексту: радно време).

Члан 2.

Радно време се одређује према потребама радних људи, грађана потрошача и корисника услуга.

Радно време утврђује се посебно за рад у радне дане и за рад у дане државних празника и недељом,

Члан 3.

Радно време одређује се посебно за летњи а посебно за зимски период.

Члан 4.

Почетак и завршетак радног времена мора бити истакнут на уочљив начин (на улазу или другом погодном месту пословног објекта).

Члан 5.

Сви малопродајни и други објекти из члана 1. ове одлуке среставају се у следеће групе:

1. самопослуге и продавнице хлеба, пецива, млека и друго,

2. продавнице меса и прерађевина од меса,

3. остале продавнице прехрамбене робе,

4. продавнице металне робе, ауто-делова, пољопривредне и биљне апотеке, продавнице грађевинског материјала и огрева,

5. продавнице текстила, обуће и продавнице мешовите робе, конфекције и намештаја,

6. продавнице књига, канцеларијског материјала, штампе, сувенира, парфумеријских, козметичких препарата и украсне робе,

7. угостиљески објекти, хотели, ресторани, крчме, кафане, бифеи, пицерије и сличне угостиљеске радње,

8. занатске и услужне радње,

9. остале непоменуте делатности.

Члан 6.

Радно време објектата радним данима (понедељак, уторак, среда, четвртак, петак, субота), осим недеље, одређује се у општини Исток и то:

1. самопослуге и продавнице хлеба, пецива, млека и меса и прерађевина од меса и друго (летње од 6,00 до 20,00 часова),

2. остале продавнице прехрамбене робе из тач. 4, 5. и 6. члана 5. ове одлуке ради:

— једна смена непрекидно летње-зимско од 7,00 до 15,00 часова,

— једна смена са прекидом летње-зимско од 8,00 до 12,00 часова и од 15,00 до 19,00 часова.

Члан 7.

За угостиљеске објекте (хотели, ресторани, кафане, кафићи и др.) утврђује се радно време од 6,00 до 24,00 у летњем периоду и од 6,00 до 23,00 часова у земском периоду.

У угостиљеским објектима где се организује музика, време музике траје од 19,00 до 23,00 часова у летњем периоду и од 18,00 до 22,00 часова у зимском периоду када се завршава радно време угостиљеских објеката.

Изузетак од ст. 1. и 2. овог члана су државни празници када угостиљески објекти могу радити и дуже од овом одлуком утврђеног радног времена.

Члан 8.

Самосталне занатске и услужне радње раде сваког дана и то:

— од 7,00 часова до 12,00 часова и од 14,00 до 19,00 часова.

Члан 9.

Радно време за остале непоменуте делатности из тачке 9. члана 5. ове одлуке (експозитуре, банке, центрионице, аптеке, туристичке агенције и туристички бирој) прописују оснивачи, односно власници, с тим да дужина радног времена не може бити мања од законом прописаног недељног радног времена.

Радно време осталих објеката — држаоци билијара и сличних уређаја и апарат за спорт и забаву (стони фудбал и видео игре) може бити најкасније до 22,00 часа с тим што почетак радног времена за сваки радни дан одређују сами.

Члан 10.

Радно време малопродајних објеката за промет прехранбеним производима недељом траје од 7,00 до 14,00 часова.

Члан 11.

За време државних празника као дежурни објекти одређују се самопослуге, и то само по једна самопослуга сваког дана државног празника дежура и послује од 8,00 до 14,00 часова.

Члан 12.

Сваки оснивач трговинског, угостиљеског или другог објекта или занатске радње може по свом избору одредити слободан дан у недељи, ако ради и недељом као даном одмора.

Члан 13.

Новчаном казном од 50 до 5.000 нових динара казниће се за прекршај правно лице:

1. ако своју делатност, односно одређени посао не обавља у временском интервалу одређеном у члану 6. став 1.

2. ако истакне радно време супротно ст. 2. и 3. члана 6. ове одлуке,

3. ако не одреди дежури објекат за време државног празника, (члан 11. ове одлуке).

За прекршај из става 1. тач. 1. до 3. овог члана казниће се и одговорно лице за прекршај новчаном казном од 5 до 500 нових динара.

Члан 14.

Новчаном казном од 5 до 500 нових динара казниће се за прекршај лице (физичко) као порески обвезник који се бави делатностима и пословима одређеним чланом 1. ове одлуке ако учини прекршај из ст. 1. и 2. члана 6. и чл. 7, 8. и 9. ове одлуке.

Члан 15.

Ако власник угостиљеске, трговинске или друге радње током обављања своје делатности више пута прекорачи одређено радно време или врши повреду одређене ове одлуке, надлежни инспекциони или други органи који прате спровођење одлуке, пскренуће поступак код суда за одузимање дозволе за рад на одређено време.

Члан 16.

Сва правна или физичка лица, трговинске мреже, угостиљеске или занатске радње дужни су да у року од 30 дана од дана ступања на снагу ове одлуке ускладе радно време према утврђеном распореду радног времене из ове одлуке.

Члан 17.

О спровођењу ове одлуке стараће се надлежни републички и општински органи.

Члан 18.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

01 број 330-253
у Истоку, 6. октобра 1994. године

Скупштина општине Исток

Председник,
др Малиша Петровић, с.р.

На основу члана 11. Статутарне одлуке општине Исток („Службени гласник РС“, број 24/92) и члана 7. став 2. Одлуке о Јавном правоборавилаштву („Службени гласник РС“, број 47/93),

Скупштина општине Исток на седници одржаној 6. октобра 1994. године, донела је

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ЈАВНОГ ПРАВОБРАНИОЦА ОПШТИНЕ ИСТОК

I. Војислав Поповић, дипломирани правник из Истока, именује се за јавног правоборавиоца Скупштине општине Исток.

II. Ово решење ступа на снагу даном доношења, а објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

01 број 112-248
у Истоку, 6. октобра 1994. године

Скупштина општине Исток

Председник,
др Малиша Петровић, с.р.

МИОНИЦА

На основу члана 27. Закона о јавним приходима и јавним расходима („Службени гласник РС“, бр. 76/91, 18/93, 37/93 и 67/93) и чл. 17. и 35. Статута општине Мионица („Службени гласник РС“, број 37/92),

Скупштина општине Мионица на седници одржаној 11. новембра 1994. године, донела је

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О БУЏЕТУ ОПШТИНЕ МИОНИЦА ЗА 1994. ГОДИНУ

Члан 1.

У Одлуци о буџету општине Мионица за 1994. годину („Службени гласник РС“, број 44/94) у члану 1. став 1. износ: „536.700“ замењује се износом: „1.811.700“. Под редним бројем 1. овог члана износ: „481.700“ замењује се износом: „1.397.600“. Под редним бројем 2. овог члана износ: „55.000“ замењује се износом: „214.600“.

Члан 2.

У члану 5. ове одлуке у табели прихода и расхода прије се следеће измене и допуне:

У делу прихода а у групи конта 750, под бројем конта 750-02 износ: „296.700“ замењује се износом: „764.000“, под бројем конта 750-04 износ: „4.000“ замењује се износом: „15.000“, под бројем конта 750-05 износ: „8.000“ замењује се износом: „25.000“, под бројем конта 750-06 износ: „204.000“ замењује се износом: „519.000“, а под групом конта 750 укупан износ: „296.700“ замењује се износом: „764.000“. У групи конта 752, а под бројем

кonta 752-0 износ: „28.000“ замењује се износом: „16.000“ под групом конта 752 укупан износ: „28.000“ замењује се износом: „16.000“ у групи конта 758, а под бројем конта 758-50 износ: „13.000“ замењује се износ: „2.500“, под бројем конта 759-60 износ: „37.300“ замењује се износом: „180.000“, под бројем конта 759-70 износ: „39.500“ замењује се износом: „210.000“, под бројем конта 759-80 износ: „48.700“ замењује се износом: „160.000“, под бројем конта 759-90 износ: „18.000“ замењује се износом: „55.000“, под бројем конта 759-10 износ: „500“ замењује се износом: „100“, у групи конта 789 укупан износ: „157.000“ замењује се износом: „817.600“, под групом конта 733, а под бројем конта 733-00 износ: „55.000“ замењује се износом: „214.000“, под групом конта 733 укупан износ: „55.000“ замењује се износом: „214.100“.

У делу расхода у групи конта 480-0, а под бројем конта 480-02 износ: „102.000“ замењује се износом: „400.000“, у групи конта 480-0 укупан износ: „240.000“ замењује се износом: „538.000“, у групи конта 480-1, а под бројем конта 480-10 износ: „18.500“ замењује се износом: „20.000“, под бројем конта 480-11 износ: „2.200“ замењује се износом: „2.000“, под бројем конта 480-12 износ: „500“ замењује се износом: „2.500“, у групи конта 480-1 укупан износ: „21.200“ замењује се износом: „24.500“, у групи конта 480-3, а под бројем конта 480-32 износ: „52.500“ замењује се износом: „175.000“, под бројем конта 480-33 износ: „86.000“ замењује се износом: „300.000“.

У групи конта 480-3 укупан износ: „138.500“ замењује се износом: „475.000“, у групи конта 480-4, а под бројем конта 480-43 износ: „3.000“ замењује се износом: „7.000“.

У групи конта 480-4 укупан износ: „3.000“ замењује се износом: „7.000“, у групи конта 480-5, а под бројем конта 480-50 износ: „38.000“, замењује се износом: „135.000“, а под бројем конта 480-51 износ: „13.000“ замењује се износом: „85.000“, под бројем конта 480-52 износ: „24.000“ замењује се износом: „110.000“, под бројем конта 480-53 износ: „5.000“ замењује се износом: „7.000“, а под бројем конта 480-54 износ: „30.000“ замењује се износом: „115.000“, брише се позиција под бројем конта 480-57, средства за РТВ Мионица, под бројем конта 480-58 износ: „2.200“ замењује се износом: „8.000“, под бројем позиције 480-59 износ: „800“ замењује се износом: „500“, у групи конта 480-5 укупан износ: „113.100“ замењује се износом: „440.500“, у групи конта 480-6, а под бројем конта 480-60, износ: „7.000“ замењује се износом: „30.000“, под бројем конта 480-61 износ: „3.000“ замењује се износом: „7.000“, под бројем конта 480-62 износ: „300“ замењује се износом: „500“ под бројем конта 480-63 износ: „720“ замењује се износом: „1.500“ брише се позиција под бројем конта 480-64 — средства за рад Народног музеја, под бројем конта 480-65 износ: „300“ замењује се износом: „500“, под бројем конта 480-66 износ: „500“ замењује се износом: „200“ врши се допуна позиције после конта под бројем 480-66 Средства за безбедност саобраћаја и нова позиција гласи: „480-67“ Средства за туристичко ЈП „Рибница“ са износом: „22.000“ врши се допуна позицијом после конта 480-67 Средства за ЈП „Рибница“ и нова позиција гласи: „480-68“ Средства за јубиларну годишњицу В. Мионице са износом: „35.000“ и под групом конта 480-6 укупан износ: „12.180“ замењује се износом: „96.700“, у групи конта 480-7, под бројем конта 480-7 износ: „4.817“ замењује се износом: „14.000“ у групи конта 480-7 укупан износ: „4.817“ замењује се износом: „14.000“, у групи конта 489, а под бројем конта 489-90 износ: „2.403“ замењује се износом: „12.000“, под бројем конта 489-91 износ: „1.500“ замењује се износом: „4.000“ у групи конта 489 укупан износ: „3.903“ замењује се износом: „16.000“, а укупни расходи износом: „536.700“ замењује се износом: „1.611.700“.

Члан 3.

Одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику РС“.

Број 400-59/94
у Мионици, 11. новембра 1994. године

Скупштина општине Мионица

Председник,
Момир Ранковић, с.р.

АКТИ ПРЕДУЗЕЋА И ОСТАЛИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

На основу члана 9. Одлуке о утврђивању основице и стопе доприноса (чланарице) Сремској привредној комори за 1994. годину („Сл. гласник РС“, бр. 113/93 и 29/94).

Председништво Сремске привредне коморе на седници одржаној 23. новембра 1994. године, донело је

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ ОСНОВИЦЕ И СТОПЕ ДОПРИНОСА (ЧЛНАРИНЕ) СРЕМСКОЈ ПРИВРЕДНОЈ КОМОРИ ЗА 1994. ГОДИНУ

Члан 1.

У тачки III став 1. речи: „0,1700%“ замењују се речима: „0,1530%“.

Члан 2.

У тачки IV став 2. уместо „тачке“ иза речи „зараде“ ставља се „зарез“ и додају речи: „за месец децембар 1994. године“.

Члан 3.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Сл. гласнику РС“.

Председник Председништва,
Борје Милић, с.р.

На основу Закона о условима и поступку претварања друштвених својина у друге облике својине („Сл. гласник РС“, број 48/91) и Закона о хартијама од вредности („Сл. лист СФРЈ“, бр. 64/89 и 29/90),

Збор радника ДП „Архитектура“ на седници одржаној 15. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

О ИЗДАВАЊУ ДЕОНИЦА РАДИ ПРОДАЈЕ ДРУШТВЕНОГ КАПИТАЛА

Члан 1.

Друштвено предузеће „Архитектура“ из Старе Пазове, издаје и продаје деонице са правом управљања, ради продаје друштвеног капитала, под условима и начин одређен у Закону о условима и поступку претварања друштвених својина у друге облике својине.

Члан 2.

Вредности друштвеног капитала предузећа „Архитектура“, износи 287.273,00 дин. на дан 31. марта 1994. године.

Члан 3.

„Архитектура“ емитује 1.465 деоница у укупној номиналној вредности 146.500,00 динара.

Номинална вредност једне деонице износи 100.000 динара.

Члан 4.

„Архитектура“ издаје деонице без попуста.

Члан 5.

Деонице које се издају ради продаје капитала уплађују се у новцу.

Члан 6.

Понуда деоница се врши јавним позивом на упис деоница.

Члан 7.

Продаја деоница се организује у два круга.

У I кругу, право откупна деоница имају запослени у сталном радном односу.

Сви запослени имају право откупна деоница у I кругу према критеријуму:

— 25% деоница расподељује се према кофицијенту бодова по систематизацији,

— 25% деоница расподељује се према кофицијенту стручне стпреме,

— 50% деоница расподељује се према кофицијенту радног стажа у „Архитектуру“.

У II кругу продају се непродате деонице из I круга, а право откупна имају запослени у сталном радном односу према критеријуму из I круга, уређено између заинтересованих за други круг.

Члан 8.

Деонице су:

- обичне са правом управљања,
- гласе на име,
- гласе на динаре,
- непреносиве су до коначне отплате ако се уплаћују у ратама.

Члан 9.

Право на управљање, остварује се уписом откупна деоница.

Члан 10.

Деонице дају право на:

- управљање Друштвом према броју деоница које је власник уписао;
- дивиденду, сразмерно уплаћеном делу вредности уписаных деоница;
- део остатка имовине после исплате поверилаца у случају стечења или ликвидације Друштва, сразмерно номиналној вредности уплаћених деоница.

Члан 11.

Откуп деоница може се вршити одједном или у ратама.

Ако купац откупљује деонице у ратама, дужан је да отплату изврши у потпуности најкасније у року од 5 година од дана уписа деоница (60 рата).

Купац има право да отплату деоница изврши и пре уписаног рока отплате као и да смањи број отплатних рата.

Члан 12.

Ако се уписане деонице плаћају у ратама, прва месечна рата мора да се плати најкасније следећег месеца од дана извршеног уписа, с тим да се у првој години уплати најмање 20% од номиналне вредности уписаных деоница.

Вредност преосталог дела деоница, уплаћује се у ратама које годишње не могу износити мање од 20% ревалоризоване вредности уписаных деоница.

Члан 13.

Отплата деоница врши се до 20. у месецу, почев од првог наредног месеца од дана извршеног уписа деоница, па до коначне исплате.

Вредност месечне рате и неоткупљеног дела деоница ће се ревалоризовати у складу са важећим законским прописима.

Члан 14.

Ако се уплата прве месечне рате уписаных деоница не изврши у року од 30 дана од дана истека рока из члана 12. ове одлуке, брише се упис деоничара из евиденције коју води предузеће.

У случају, да се преостале месечне рате не уплаћују у роковима утврђеним одлуком, лице које је уписано деонице биће упозорено на пропуст и одредиће му се накнадни рок од 30 дана у коме је дужан да изврши уплату.

Ако лице из става 2. овог члана не изврши уплату ни у накнадно остављеном року, губи право на део уписаных деоница чију вредност није отплатило и право на управљање по основу уписаных деоница.

За деоничаре, из става 3, право управљања се утврђује на бази отплатених деоница.

Члан 15.

Продаја — упис деоница почине од дана објављивања јавног позива и траје 2 радна дана (I круг).

Продаја — упис деоница у II кругу, почине одмах по завршетку I круга и траје исто 2 радна дана.

Члан 16.

На сва питања која налазу регулисана овом одлуком, а тичу се издавања деоница, примењиваје се одговарајући законски прописи.

Члан 17.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се на огласној табли предузећа, у „Службеном гласнику РС“ и јавном гласилу.

Председник Збора радника
(потпис нечитак)

На основу Закона о условима и поступку претварања друштвенине својине у друге облике својине („Сл. гласник РС“, број 48/91), Закључка Управног одбора „Сипро-Рума“ са II седнице од 13. јуна 1994. године, да се приступи трансформацији ДП „Сипро-Рума“ у друштво са ограниченој одговорношћу.

Управни одбор „Сипро-Рума“ на 5. седници одржаној 27. октобра 1994. године донео је

ОДЛУКУ

О ОРГАНИЗОВАЊУ ДРУШТВЕНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СИПРО-РУМА“ КАО ДРУШТВА СА ОГРАНИЧЕНОМ ОДГОВОРНОШТИУ

Члан 1.

Друштвено предузеће „Сипро-Рума“ из Руме, на основу ове одлуке и Одлуке о издавању удеља ради повећања оснивачког улога, организује се као друштво са ограниченој одговорношћу.

Члан 2.

Друштво послује под фирмом: Друштво за промет и услуге „Сипро-Рума“, Рума.
Скраћена ознака фирме је „Сипро-Рума“ Д.О.О.
Седиште друштва је у Руми, Маршала Тита 139.

Члан 3.

Делатност друштва је у свему према упису у судски регистар (Фи-370/91 и Фи-33393/93).

Члан 4.

Средства за рад друштва чине:

- друштвени капитал оснивача (Веће Савеза синдиката општине Рума),
- уделни синдикални организацији.

Члан 5.

Процентарска вредност оснивачког улога друштва је 76.000,00 динара на дан 30. јуна 1994. године.

Члан 6.

Органи управљања друштвом су:

- Скупштина и
- Управни одбор.

Члан 7.

Право учешћа у раду и одлучувању у Скупштини имају:

- представници капитала оснивача и
- сви власници удела.

Учешће у одлучувању у Скупштини остварује се сразмерно учешћу појединичног капитала у укупном капиталу друштва.

Члан 8.

Управни одбор има 5 чланова.

Чланове Управног одбора поставља и разрешава Скупштина друштва.

Члан 9.

Пословодну функцију у друштву врши директор. Директора друштва поставља и разрешава Управни одбор.

Пословодну функцију у друштву, до избора директора путем конкурса, врши з. д. директора Мира Југовић.

Члан 10.

Услови за избор и делокруг рада Скупштине, Управног одбора и директора уређују се Статутом.

Члан 11.

Директор заступа друштво у унутрашњем и спољнотрговинском промету без ограничења.

Члан 12.

Износ добити за расподелу, односно износ губитка утврђује Скупштина друштва по усвајању завршног рачуна за пословну годину на начин и у роковима утврђеним законским прописима.

Члан 13.

Друштво у правном промету са трећим лицима иступа у своје име и за свој рачун.

За своје обавезе, друштво оговара целокупном својом имовином.

Члан 14.

Предлог за упис промена у судски регистар по овој одлуци, поднеће в. д. директор друштва.

Члан 15.

До доношења Статута друштва, примењиваће се одредбе постојећег Статута и других аката предузећа, које нису у супротности са овом одлуком.

Статут друштва ће се донети у року од 60 дана од дана уписа у судски регистар.

Члан 16.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а биће објављена на огласној табли друштва, у „Службеном гласнику РС“ и у јавном гласилу.

Члан 17.

О спровођењу ове одлуке, старава се в. д. директор друштва.

Председник
Управног одбора,
Душан Башић, с.р.

На основу Закона о условима и поступку претварања друштвенине својине у друге облике својине („Сл. гласник РС“, број 48/91) и Закона о хартијама од вредности („Сл. лист СФРЈ“, бр. 64/89 и 29/90).

Управни одбор „Сипро-Рума“ из Руме на седници одржаној 27. октобра 1994. године донео је

ОДЛУКУ

О ИЗДАВАЊУ УДЕЛА РАДИ ПОВЕЋАЊА ОСНИВАЧКОГ УЛОГА

Члан 1.

ДП „Сипро-Рума“ издаје и продаје уделе са правом управљања, ради повећања оснивачког улога.

Члан 2.

Вредност оснивачког улога „Сипро-Рума“ износи 76.000,00 динара на дан 30. јуна 1994. године.

Члан 3.

Предузеће емитује уделе ради повећања оснивачког улога и то 20 удела у укупној номиналној вредности од 20.000,00 динара.

Номинална вредност једног удела износи 1.000,00 динара.

Члан 4.

Предузеће издаје уделе без попуста.

Право откупља удела имају синдикалне организације са подручја општине Рума.

Члан 5.

Удели који се издају уплатују се у новцу.

Члан 6.

Понуда удела се врши јавним позивом на упис удела.

Члан 7.

Продаја — упис удела траје 10 дана од дана објављивања.

Члан 8.

Удели су обични са правом управљања, гласе на име, гласе на динаре и непреносиви су до коначне отплате, ако се уплаћују у ратама.

Члан 9.

Право на управљање остварује се уписом откупна удела.

Члан 10.

Удели дају право на:

- управљање, према броју уписанних удела;
- дивиденду, сразмерно уплаћеном делу вредности уписанних удела;
- део остатка имовине после исплате поверилаца у случају стечаја или ликвидације предузећа, сразмерно номиналној вредности уплаћених удела.

Члан 11.

Откуп удела може се вршити одједном или у ратама.

Ако се удели откупљују у ратама, отплата ће се извршити у потпуности најкасније у року од 5 месеци од дана уписа удела (5 рата).

Купац има право да отплату удела изврши и пре уписаног рока отплате, као и да смањи број отплатних рата.

Члан 12.

Ако купац уписане уделе плаћа у ратама, прва месечна рата мора да се уплати најкасније у року од 30 дана од дана извршеног уписа.

Члан 13.

Отплата II и осталих рата, врши се до 10. у месецу, почев са првог наредног месеца од уплате I рате, па до коначне исплате.

Члан 14.

Купац може да увећава своје месечне отплатне рате према порасту цене на мало.

Вредност неоткупљеног дела удела ће се ревалоризовати у складу са важећим законским прописима.

Члан 15.

Ако се уплата прве месечне рате уписанних удела не изврши у року од 30 дана од дана истека рока из члана 12. ове одлуке, брише се упис из евиденције коју води предузеће.

У случају да се преостале месечне рате не уплаћују у роковима утврђеним Оdlуком, купац који је уписао уделе биће упозорен на пропуст и одредиће му се накнадни рок од 30 дана у коме је дужан да изврши уплату.

Ако купац из става 2. овог члана не изврши уплату ни у накнадно остављеном року, губи право на део уписанних удела чију вредност није отплатио и право на управљање по основу уписанних удела.

За купца из става 3. право управљања се утврђује на бази отплатених удела.

Члан 16.

На сва питња која нису регулисана овом одлуком, а тичу се издавања удела, примениваће се одговарајући законски прописи.

Члан 17.

Ова одлука ступа на снагу даном донесења, а објављује се на огласној табли предузећа и у „Службеном гласнику РС”, а позив за упис удела у јавном гласилу.

Председник
Управног одбора.
Душан Башић, с.р.

На основу Оdluke о издавању удела ради повећања оснивачког улога усвојене на Управном сдбору 27. октобра 1994. године,

Друштвено предузеће „Симпро-Рума“ из Руме упућује

ЈАВНИ ПОЗИВ**ЗА УПИС И ОТКУП УДЕЛА**

1. Процењена вредност оснивачког удела износи 76.000,00 динара, на дан 30. јуна 1994. године, а удели се эмитују ради повећања оснивачког улога.

2. Емитује се 20 удела номиналне вредности од по 1.000,00 динара, односно у укупној номиналној вредности од 20.000 динара.

3. Продаја удела се у целини врши без права на попуст.

4. Уписи удела се могу уплатити одједном у целости или у ратама, а најдуже у року од 5 месеци.

5. Продаја удела почиње од дана објављивања и траје 10 дана.

6. Право откупна имају синдикалне организације са подручја општине Рума.

7. Упис удела и увид у Оdluku о издавању удела ради повећања оснивачког улога може се извршити у просторијама Већа Савеза синдиката општине Рума.

На основу чл. 1, 7. и 10. Закона о претварању друштвених својина у друге облике својине („Службени гласник РС“, број 48/91) и члана 40. Статута Друштва,

Скупштина Друштва са ограниченим одговорношћу „Нови дом експорт-импорт“ из Београда, Ул. кнез Михајлова 11—15, на седници одржаној 28. новембра 1994. године донела је

ОДЛУКУ**О ИЗДАВАЊУ И ПРОДАЈИ УДЕЛА РАДИ ПРОДАЈЕ ДРУШТВЕНОГ КАПИТАЛА****Члан 1.**

Друштво са ограниченим одговорношћу у мешовитој својини „Нови дом експорт-импорт“, п. о. (у даљем тексту: Друштво), овом одлуком уређује издавање и продају удела ради продаје друштвеног капитала којим располаже.

Члан 2.

Процењена вредност друштвеног капитала Друштва на дан 31. октобра 1994. године износи 7.401,20 динара.

Члан 3.

Друштво издаје и продаје уделе ради продаје друштвеног капитала којим управља и располаже као сопственим капиталом, под условима и на начин одређен у Закону о претварању друштвених својина у друге облике својине.

Члан 4.

Удели су обични, гласе на име, уписују се и плаћају у динарима. Удели се продају без попуста.

Удели су са правом управљања.

Члан 5.

Уделе могу куповати домаћа и страна физичка и правна лица.

Члан 6.

Друштво издаје и продаје 4 удела појединачне номиналне вредности од 1.850,30 динара, што укупно износи 7.401,20 динара.

Члан 7.

Продаја удела се објављује у виду јавног позива за упис и продају удела у гласилима у којима се објављује и ова одлука.

Јавни позив за упис удела садржи услове уписа удела, рокове за упис и плаћање, начин плаћања и друге податке одређене одлуком о издавању удела.

Члан 8.

Упис удела се врши писменом изјавом којом се уписник пријављује за упис удела и обавезује да откупи уписане уделе.

Упис удела Друштво потврђује одговарајућом писаним потврдом.

Право на упис и откуп удела остварује се по радо-следу пријема изјава за упис удела.

Удели се уплаћују у року од 10 дана од дана уписа.

Члан 9.

Купац удела по овој одлуци је улагач, коме се по-сле уписа и продаје удела издаје потврда о уделу.

Потврда о делу је исправа о улогу у Друштво.

Уручивањем потврде о уделу, улагач постаје власник удела и члан Друштва.

Члан 10.

Имаоци удела у Друштву имају право на управља-ње Друштвом, право на део добити и право на део стечајне масе у случају стечаја или ликвидације Друштва, сразмерно учешћу уложених средстава — вредности уде-ла у укупним средствима Друштва.

Члан 11.

Међусобна права, обавезе и одговорности Друштва и купца удела утврђују се уговором о купопродаји уде-ла у складу са одредбама ове одлуке, Статутом Друштва и законом.

Члан 12.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објављује се у „Сл. гласнику РС“ и једном од јавних гласила.

Председник
Скупштине Друштва,
(потпис нечитак)

На основу члана 7. Одлуке о издавању и продаји удела ради продаје друштвеног капитала од 28. новембра 1994. године,

ДОО „Нови дом експорт-импорт“, п. о. из Београда, Ул. кнез Михајлова 11—15, упућује

ЈАВНИ ПОЗИВ**ЗА УПИС УДЕЛА РАДИ ПРОДАЈЕ ДРУШТВЕНОГ КА-
ПИТАЛА**

1. Друштво са ограниченим одговорношћу у мешовитој својини „Нови дом експорт-импорт“ из Београда издаје уделе ради продаје друштвеног капитала у изно-су од 7.401,20 динара.

2. ДОО „Нови дом експорт-импорт“, Београд издаје четири удела појединачне номиналне вредности од 1.850,30 динара.

3. Удели се издају и продају без попуста, а плаћање се врши у динарима на жиро-рачуун Друштва.

Рок за уплату удела је 10 дана од дана уписа.

4. Улагачи — имаоци удела у Друштву имају право на управљање, право на учешће у оствареној добити по годишњем обрачуну, као и друга права у складу са Одлуком о издавању и продаји удела ради продаје друштвеног капитала, Статутом Друштва и законом.

5. Право на куповину удела имају домаћа и страна физичка и правна лица.

6. Упис удела се врши писаном изјавом којом се уписник пријављује за упис удела и обавезује да откупи уписане уделе.

Упис удела Друштво потврђује одговарајућом писаним потврдом.

Право на упис и откуп удела остварује се по радо-следу пријема изјава за упис удела.

7. Упис и продаја удела организоваће се у просторијама ДОО „Нови дом експорт-импорт“, Београд, Ул. кнез Михајлова 11—15, V спрат, у периоду од 2. до 8. децембра 1994. године, сваким радним даном од 10 до 15 часова.

8. О осталим условима уписа и продаје удела, који су предвиђени Одлуком о издавању и продаји удела ради продаје друштвеног капитала, заинтересована лица могу

да се информишу код надлежне службе „Новог дома експорт-импорт“, Ул. кнез Михајлова 11—15.

9. Јавни позив објављује се у „Службеном гласнику РС“ и листу „Борба“.

Председник
Скупштине Друштва,
(потпис нечитак)

На основу чл. 85—103. и чл. 120. и 122а Закона о пре-дузенима и чл. 7, 9, 12, 26. и 27. Закона с условима и по-ступку претварања друштвене својине у друге облике својине,

Збор радника Друштвеног предузећа „Еминент“, на седници одржаној 8. новембра 1994. године донео је

ОДЛУКУ**О ОРГАНИЗОВАЊУ ДРУШТВЕНОГ ПРЕДУЗЕЋА „ЕМИ-
НЕНТ“ У ДЕОНИЧКО ДРУШТВО У МЕШОВИТОЈ СВО-
ЈИНИ****I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ****Члан 1.**

На основу усвојеног елабората о економској оправ-даности организовања Друштвеног предузећа „Еминент“ као деоничког друштва, Збор радника предузећа донео је Одлуку о издавању деоница ради повећања капитала, чиме су се стекли услови за организовање Друштвеног предузећа „Еминент“ као деоничког друштва у мешовитој спојини (у даљем тексту: деоничко друштво).

Овом одлуком утврђују се основна питања функцио-нишења Деоничког друштва до доношења Статута.

Ова одлука доставиће се регистарском суду ради упи-са у судски регистар промене статуса.

**II. ФИРМА, СЕДИШТЕ И ДЕЛАТНОСТ ДЕОНИЧКОГ
ДРУШТВА****Члан 2.**

Деоничко друштво пословаће под фирмом: Деоничко друштво „Еминент“ са п. б. Седиште Деоничког друштва је у Приштини. Улица видовданска број 31/1. Организује се за пословање на неодређено време.

Деоничко друштво је правно лице и има сва права и обавезе које му по закону припадају.

За преузете обавезе у правном промету Деоничко друштво одговара целокупном својом имовином (потпuna одговорност).

Деоничко друштво у правном промету иступа у своје име и за свој рачун.

Члан 4.

Деоничко друштво обавља делатности које се дају у прилогу ове одлуке.

III. СРЕДСТВА ЗА РАД ДЕОНИЧКОГ ДРУШТВА**Члан 5.**

Средства за рад и пословање Деоничког друштва су следећа:

1) деонички капитал, који се прибави издавањем и продајом деоница ради повећања капитала свим физичким и правним лицима,

2) другашчи капитал, који је прекет из Друштвеног предузећа „Еминент“ по умањењу за одобрене попусте на продаје деонице са попустом.

IV. ПРАВА ДЕОНИЧАРА**Члан 6.**

Деоничар има право:

1) учешћа у управљању Деоничким друштвом,

2) учешћа у добити Друштва (дивиденде),

3) расподлагања деоницама,

4) право на део стечајне масе и наплате у поступку стечаја,

5) када се стекну услови по закону о хартијама од вредности,

6) друга права предвиђена законом и Статутом Друштва.

Деоничар стиче право управљања у Друштву даном уписа деоница, сразмерно броју деоница, а право одлучивања у Скупштини Друштва у складу са Статутом Друштва.

Деоничар стиче право на учешће у добити Друштва сразмерно броју деоница.

Члан 7.

Дивиденда се обрачунава и исплаћује деоничарима у динарима.

Обрачун дивиденде се врши по завршном рачуну и исплаћује се једном годишње.

V. ОРГАНИ УПРАВЉАЊА

Члан 8.

У року од 30 дана од дана доношења ове одлуке Збор радника Друштвеног предузећа „Еминент“ припремиће:

- предлог за именовање органа управљања у деоничком друштву,
- сазивање Скупштине Деоничког друштва и предлог дненог реда,
- извештај о спровођењу организовања Деоничког друштва,
- предлог Статута Деоничког друштва,
- друга питања у вези организовања Деоничког друштва.

Члан 9.

Органи управљања у Деоничком друштву су Скупштина и Управни одбор. Скупштина Деоничког друштва сачињавају власници уложеног капитала, односно њихови представници.

Учешће лица из претходног става овог члана у Скупштини Деоничког друштва као и располагањем броја гласова, биће сразмерно учешћу деоничког капитала у укупном капиталу деоничког друштва.

Начин избора, рада и одлучивања у Скупштини уредиће се Статутом Деоничког друштва.

Управни одбор Деоничког друштва изабраће Скупштина на својој првој седници. Број чланова Управног одбора не може бити мањи од три. Овлашћења Управног одбора биће утврђена Статутом Деоничког друштва.

Члан 10.

Пословодни орган Деоничког друштва је директор. Директор Деоничког друштва организује и руководи истека свог мандата обављање генерални директор Друштво према трећим лицима у земљи и иностранству без ограничења и одговоран је за законитост рада Деоничког друштва.

Директора Деоничког друштва поставља и разрешава Управни одбор.

Послове пословодног органа Деоничког друштва до истека свог мандата обавља генерални директор Друштвеног предузећа „Еминент“ Томислав Трифчић. Ближе услове, овлашћења и избор утврђује Статут.

VI. ДОБИТ ДЕОНИЧКОГ ДРУШТВА

Члан 11.

Деоничко друштво остварује добит обављањем делатности из члана 4. ове одлуке.

Добит се утврђује годишњим рачуном Деоничког друштва и распоређује у складу са Статутом, односно посебним правилником Деоничког друштва.

VII. РАДНИЦИ У ДЕОНИЧКОМ ДРУШТВУ

Члан 12.

Права, обавезе и одговорности запослених радника из области рада и радних односа у Деоничком друштву, утврђена су колективним уговором и другим актима у складу са законом.

VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 13.

До уписа Деоничког друштва у судски регистар, све активности у процесу организовања Деоничког друштва обављаје Друштвено предузеће „Еминент“.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавље се на оглсаној табли Друштвеног предузећа „Еминент“, „Службеном гласнику Републике Србије“ и дневном листу.

Председник
Збора радника,
Мирјана Богдановић, с. р.

На основу члана 7. ст. 2. и 3. и члана 26. став 1. Закона о условима и поступку претварања друштвљење своје у друге облике својине („Службени гласник Републике Србије“, бр. 48/91, 75/91 и 51/94),

Збор радника Друштвеног предузећа „Еминент“ из Приштине, на седници одржаној 8. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

О ИЗДАВАЊУ ДЕОНИЦА РАДИ ПОВЕЋАЊА КАПИТАЛА

Члан 1.

У циљу прикупљања додатног капитала и по том основу организовања у деоничко друштво, Друштвено предузеће „Еминент“ из Приштине, износи ову одлуку, имајући у виду даље развојне потребе и могућности, као и заинтересованост радника да на бази својине утичу на управљање предузећем и на поделу добити.

Члан 2.

Предузеће издаје деонице ради прибављања додатног капитала, а на бази вредности друштвеног капитала којим располаже на дан доношења ове одлуке, а који износи 89.000,00 динара.

Члан 3.

По овој одлуци, предузеће издаје 89 комада деоница у укупној номиналној вредности од 1.000,00 динара. Деонице из става 1. овог члана издају се као деонице без попуста.

Члан 4.

По овој одлуци, предузеће издаје деонице без попуста (деонице по Закону о хартијама од вредности) у укупној номиналној вредности од 89.000,00 динара и то 89 комада деоница у појединачној номиналној вредности од 1.000,00 динара.

Члан 5.

Деонице без попуста износе се на продају домаћим или страним правним или физичким лицима.

Понуда деоница из става 1. овог члана врши се јавним позивом за упис деоница који ће се објавити у дневној штампи.

Члан 6.

Деонице без попуста су:

- 1) приоритетне кумулативне деонице,
- 2) гласе на цинаре или на страну валуту али се у Југославији на тржишту купују и продају за динаре,
- 3) уплаћују се у новцу а може и у стварима и у правим израженим у новчаном износу.

Члан 7.

Деоница без попуста даје право на:

- 1) управљање деоничким друштвом, на бази принципа да се један глас на скупштински акционар признаје на 1.000,00 цинара, номиналне вредности деоница, односно на 1 комад деоница,
- 2) дивиденду, сразмерно уплаћеном делу вредности уписаных деоница са правом првенства наплате деонице,
- 3) део остатка имовине После исплате поверилаца у случају стечаја или ликвидације деоничког друштва, сразмерно уплаћеном делу вредности уписаных деоница.

Члан 8.

Откуп уписаных деоница врши се одједном или у ратама.

Ако купац отпремају деонице у ратама, дужан је да оплати изврши у потпуности најдешније у року од 5 година од дана уписа деоница.

Вредност неоткупљеног дела деоница годишње ће се ревалоризовати у складу са растом цена на мало.

О упису деоница које се плаћају у ратама издаје се потврда.

За утлаћене деонице у ратама издаје се привремена деоница.

Привремена деоница се повлачи и замењује сталном у року од 60 дана од дана извршене уплате последње рате.

Члан 9.

Код уплате у ратама важе следећа правила:

- прва месечна рата мора се уплатити најкасније следећег месеца од дана извршеног уписа;
- у првој години уписа мора се уплатити најмање 20% уписаног износа номиналне вредности деоница;
- остале годишње рате не могу износити мање од 20% од ревалоризоване вредности уписаных деоница.

Члан 10.

Рокови за уплату деоница су према датуму утврђеном у уговору између предузећа и сваког купца деоница.

Уговором ће се утврдити и друга питања односа предузећа и купца деоница.

Члан 11.

Ако уплате прве месечне рате касни више од 30 дана, брише се упис деоничара у евиденцији коју води предузеће.

Ако се преостале месечне рате не утлађују у роковима предвиђеним чланом 10. ове одлуке, предузеће је дужно да то лице упозори и одреди му рок у коме је дужно да изврши уплату.

Ако се деонице не уплате ни у року утврђеном према ставу 2. овог члана, лице које је уписало ове деонице губи право на део уписаных деоница чију вредност види уплатило и сноси друге последице које се за овакав случај предвиђе уговором из члана 10. ове одлуке.

Члан 12.

Деонице излете по овој одлуци гласе на име.

Пренос деоница на друго лице може се вршити само ако је деоница у целости отпремена.

Пренос деонице на друго лице врши се путним индосаментом.

Члан 13.

Деонице, као картице од вредности, садрже све елементе предвиђене чланом 21. Закона о хартијама од вредности.

Члан 14.

Имаоци деоница, осим права на дивиденду, учествују и у сношењу ризика и покривању пубитака деоничарског друштва сразмерно уплатљеном делу деоница.

Дивиденда на купљене деонице исплаћује се једном годишње према резултатима пословања деоничарског друштва у годишњем обрачуни.

Одлуку о висини дивиденде утврдиће Скупштина Деоничарског друштва.

Дивиденда се неће исплаћавати ако јето добит по годишњем обрачуни деоничарског друштва износи до 10% укупног прихода.

Члан 15.

Предузеће организује кругове уписа деоница из члана 2. ове одлуке у следећим роковима:

- први круг уписа од 30. новембра до 31. децембра 1994. године;
- други круг уписа од 15. јануара до 15. фебруара 1995. године;
- трећи круг уписа од 1. марта до 15. априла 1995. године.

Ако се све издате деонице упишу у првом, односно другом кругу уписа, неће се организовати други, односно трећи круг уписа.

Откуп деоница организоваће се у року од 10 дана од дана истека последњег круга уписа.

Члан 16.

Предузеће установљава и води книгу деоничара.

Ову олаку објавити на огласној табли предузећа, у „Службеном гласнику Републике Србије“ и дневном листу.

Копију ове одлуке доставити Републичкој агенцији за промену вредности друштвеног капитала.

**Председник
Збора радника,
Мирјана Богдановић, с. р.**

На основу Закона о условима и поступку претварања друштвене својине у друге облике својине („Службени гласник РС“, бр. 48/91, 75/91 и 51/94),

Управни одбор Друштва за промет роба и услуга „Rimex“ Д.Д. из Београда, на седници одржаној 25. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ**О ОРГАНИЗОВАЊУ ПРЕДУЗЕЋА „RIMEX“ ИЗ БЕОГРАДА КАО ДЕОНИЧАРСКОГ ДРУШТВА У МЕШОВИТОЈ СВОЈИНИ**

1. Предузеће „Rimex“ Д.Д. из Београда, Савски трг бр. 7, на основу одлуке о издавању и продаји деоница ради повећања капитала (докапитализације), организује се као деоничарско друштво у мешовитој својини.

2. Друштво ће пословати под називом: Деоничко друштво за промет роба и услуга „Rimex“ Д.Д.

Скраћени назив фирме је „Rimex“ Д.Д. Београд.

Седиште друштва је у Београду, Савски трг 7.

3. „Rimex“ Д.Д. у Београду обавља привредну делатност за коју је регистровано предузеће „Rimex“ из Београда.

4. Средства (капитал) друштва чини друштвени капитал Предузећа „Rimex“ и деонички капитал добијен продајом деоница.

Друштвени капитал Предузећа „Rimex“ на дан 1. децембра 1994. године, износи 5.603.576,00 динара.

Одлуком о издавању деоница ради повећања капитала емитовано је 9.000 деоница номиналне вредности једне деонице од 200 динара што укупно износи 1.800.000 динара.

5. Органи управљања друштвом су Скупштина и Управни одбор.

Скупштина друштва броји највише 20 делегата на најмање 90.000 капитала један делегат, с тим што свака деоница вреди један глас.

Представнике друштвеног капитала у Скупштини друштва именује Управни одбор предузећа, а њихов број је сразмеран учешћу друштвеног капитала у укупном капиталу друштва.

6. Управни одбор друштва има све припреме за сазивање прве седнице Скупштине друштва и њом до избора председника председава председник Управног одбора Предузећа.

Скупштина друштва на првој седници доноси Статут друштва, бира чланове Управног одбора и разматра друга питања неопходна за рад друштва.

7. Управни одбор друштва има пет чланова од четића најмање три морају бити радници запослени у друштву.

8. Пословодну функцију у друштву врши досадашњи директор предузећа „Rimex“ до именовања директора од стране Управног одбора друштва.

9. Услови за избор и делокруг рада Скупштине, Управног одбора и директора уређују се Статутом деоничарског друштва.

10. Износ добити за расподелу, односно износ губитака утврђује Скупштина друштва по усвајању завршног рачуна за пословну годину, на начин и у роковима утврђеним Статутом и законом.

11. У правном промету са трећим лицима Друштво иступа у своје име и за свој рачун, а за своје обавезе одговара целокупном својом имовином.

12. Сви радници Предузећа „Rimex“ настављају са радом у деоничком друштву.

13. До доношења Статута и других општих аката Друштва примењиваће се одредбама Статута и општих аката Предузећа „Rimex“, које нису у супротности са овом одлуком.

14. Пријаву за упис промене у судски регистар по овој одлuci поднеће директор Предузећа „Rimex“.

15. Ова одлука ступа на снагу даном доношења и биће објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“ и на огласним таблама у „Rimex“-у.

16. О спровођењу све одлуке стараће се директор Предузећа „Rimex“.

Председник
Управног одбора,
Борислав Вујовић, с. р.

На основу Закона о условима и поступку претварања друштвене својине у друге облике својине („Сл. гласник РС“, бр. 48/91, 75/91 и 51/94),

Управни одбор Друштва за промет роба и услуга „Rimex“ Д.Д. из Београда, на седници одржаној 25. новембра 1994. године, донео је

ОДЛУКУ

О ИЗДАВАЊУ ДЕОНИЦА РАДИ ПОВЕЋАЊА КАПИТАЛА (ДОКАПИТАЛИЗАЦИЈЕ)

1. Предузеће „Rimex“ Д.Д. из Београда, Савски трг бр. 7. издаје и продаје деонице са правом управљања ради повећања капитала (докапитализације) под условима и на начин одређен у Закону о условима и поступку претварања друштвене својине у друге облике својине.

2. Процењена вредност друштвеног капитала Предузећа „Rimex“ Д.Д. на дан 1. децембра 1994. године износи 5.603.576,00 динара.

3. „Rimex“ Д.Д. емитује 9.000 деоница укупне номиналне вредности од 1.800.000 динара (серија А, од броја 1 до 9.000).

Номинална вредност једне деонице износи 200 динара.

4. Деонице су без попуста, обичне — са правом управљања, гласе на динаре и на име, а непреносиве су до коначне отплате.

5. Деонице дају право на:

- управљање Друштвом — према броју уписаных деоница,
- дивиденду — сразмерно уплаћеном делу вредности уписаных деоница,
- део остатка имовине после исплате поверилаца у случају стечаја или ликвидације Друштва, сразмерно вредности уплаћених Деоница.

6. Откуп деоница може се вршити одједном или у две рате.

Ако купац откупљује деонице у ратама, дужан је да отплати изврши у потпуности најкасније у року од 60 дана од дана уписа деоница. Купац има право да отплату деоница изврши и пре уписаног рока отплате.

7. Деонице се продају запосленим радницима у предузећу „Rimex“ и предузећу „Recreatoours“ Д.О.О. као купи више од 200 деоница. Ако се упише већи број од оснивачу „Rimex“-а.

8. Понуда деоница се врши јавним позивом, који се објављује у једном од јавних гласила. Нико не може да

купи више од 200 деоница. Ако се упише већи број од броја емитованих деоница, истим процентуалним смањењем код свих уписаных деоница број уписаных деоница своди се на број емитованих деоница.

Ако је уписано мање деоница од броја који је емитован, организује се други круг уписа — под истим условима као и у првом кругу, али само за број непродатих деоница у првом кругу.

9. Продаја — упис деоница у првом кругу почине даном објављивања јавног позива и траје пет дана, а продаја — упис деоница у другом кругу почине један дан по завршетку првог круга и траје три дана.

10. На сва друга питања, која нису обухваћена овом одлуком, а односе се на издавање деоница, примењиваће се непосредно одговарајући законски прописи.

11. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавље се у „Службеном гласнику Републике Србије“ и на огласним таблама у Предузећу.

Председник
Управног одбора,
Борислав Вујовић, с. р.

На основу одлуке Управног одбора од 25. новембра 1994. године, »Rimex« Д.Д. Београд, Савски трг 7, објављује

ПОЗИВ

ЗА УПИС ДЕОНИЦА И ЕМИСИЈЕ РАДИ ПОВЕЋАЊА КАПИТАЛА (ДОКАПИТАЛИЗАЦИЈА)

1. Вредност друштвеног капитала којим »Rimex« Д.Д. располаже на дан 1. децембра 1994. године, износи 5.603.576,00 динара.

2. »Rimex« Д.Д. издаје и продаје деонице укупне номиналне вредности 1.800.000,00 динара.

3. Укупан број издатих деоница је 9.000 комада, а њихова појединачна номинална вредност 200,00 динара. Деонице су означене као серија А, бројевима од 1 — 9000.

4. Деонице се откупљују уплатом целокупног износа или у ратама са роком отплате од 60 дана.

5. Продаја деоница се врши без попуста.

6. Свако лице које упише деонице стиче право на управљање и право на дивиденду у складу са одлуком о издавању деоница и одлуком о организовању »Rimex«-а као деоничког друштва у мешовитој својини.

7. Друштво организује продају прве емисије деоница у два круга. Право куповине деоница имају запослени радници у »Rimex«-у Д.Д. и »Recreatoours«-у Д.О.О. као оснивачу друштва, пензионисани радници као и наследници првог наследног реда премишулих радника ових предузећа.

8. Први круг продаје деоница организује се за целокупну емисију, у року од 5 дана од дана објављивања а други круг у наредна 3 дана по истеку првог круга.

У првом кругу упис деоница по реднику је ограничено до 200 деоница.

9. Други круг продаје деоница организује се за непродаје деонице у првом кругу.

10. Продаја деоница вршиће се од 8—14 часова у простиријама правне службе на I спрату, »Rimex« Д.Д., Савски трг бр. 7.

11. Близке одредбе продаје и куповине деоница, регулисана су Одлуком о издавању деоница I емисије, серије А од 1 — 9000.

За сва обавештења обратите се на телефон 011 — 656-742 или 644-055 лок. 106.

Председник
Управног одбора,
Борислав Вујовић, с. р.

КОНКУРСИ

ЕКОНОМСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ, објављује конкурс за избор

- сарадника у званије асистента-приправника за предмет Управљање инвестицијама и финансијама.

За асистента-приправника може бити изабрано лице које има завршен економски факултет са просечном оценом 8. Кандидати подносе следећа документа: пријаву, биографију и препис дипломе о завршеној факултету.

Пријаве се подносе у року од 30 дана од дана објављивања конкурса у „Службеном гласнику Републике Србије“ на адресу: Економски факултет у Нишу, Трг ЈНА бр. 11.

ПРЕДУЗЕЋЕ У ДРУШТВЕНОЈ СВОЈИНИ ЗА ПРОИЗВОДЊУ ШИМIRГЛЕ, ОБРАДУ И ПРЕРАДУ РАВНОГ СТАКЛА И ОГЛЕДАЛА, „ХЕМОС“, БУПРИЈА, Цара Лазара бр. 123, на основу чл. 84, 85, 87. и 88. Статута Предузећа у друштвеној својини „Хемос“, Буприја, расписује конкурс за избор и именовање директора Предузећа (реизборност).

Поред општих услова предвиђених законом, кандидат треба да испуњава и посебне услове предвиђене Статутом и Правилником о систематизацији радних места Предузећа и то:

1. да има високу стручну спрему, охвачену завршеним један од следећих факултета: економски, правни или факултет организационих наука;
2. да има организаторске способности и смисао за руководство, односно да има најмање три године радног искуства на

пословима организације и координације рада;

3. да је у свом досадашњем стручном раду показао запажене резултате у привреднају;

4. да није осуђиван за кривична дела предвиђена законом, због којих не може бити постављен за директора;

5. да није под истрагом;

6. да није руководио организацијама које су пословала са губитком или доспеле под стечај;

7. да испуњава све друге законом и самоуправним општим актима предвиђене услове и да не постоје сметње које закон предвиђа.

Зарада према уговору о заради и овлашћењима директора предузећа.

Стан није обезбеђен.

Учесници конкурса обавезни су да уз пријаву поднесу одговарајуће исправе — документа (диплому о завршеној факултету, извод из матичне књиге рођених, доказ о радном искуству), као и доказ о испуњавању услова конкурса са списком кретања у служби и биографске податке.

Рок за подношење пријава је 19 дана од дана објављивања конкурса.

Одлука о избору кандидата биће донета у року од 15 дана од дана истека рока за подношење пријава.

Пријаве са доказима о испуњавању услова конкурса и краћим биографским подацима о кретању у служби, доставити на нареднуту адресу, са назнаком „за Конкурсну комисију“.

Непотпуне и неблаговремено пријаве неће се разматрати.

3255/300

ДЕКАН СТОМАТОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ расписује конкурс за избор:

1. једног редовног професора за предмет Орална хирургија;

2. једног ванредног професора за предмет Неуропсихијатрија;

3. једног ванредног професора за предмет Интерна медицина;

4. једног доцента за предмет Интерна медицина;

5. једног асистента за предмет Патологија;

6. једног асистента за предмет Оториноларингологија;

7. једног асистента за предмет Ортопедија вилица.

Услови конкурса предвиђени су Законом о Универзитету и Статутом факултета.

Уз пријаву на конкурс кандидати подносе: биографију, диплому о стеченој докторату наука, списак научних и стручних радова, радове, уџбеничку литературу и сл. (уколико конкуришу за наставничка звања).

Кандидати који конкуришу за сарадничка звања подносе: биографију, диплому о одобрењеном магистарском раду, диплому о одговарајућој специјализацији, списак научних и стручних радова, разноврсне

Рок за подношење пријава је 15 дана од дана објављивања конкурса. Пријаве се подносе Секретаријату Стоматолошког факултета, Београд, Ул. др Судотића 8. Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се разматрати.

3263/300

САДРЖАЈ

	Страна
2696. Закон о културним добрима — — — — —	2425
2697. Закон о допунти Закона о јавним службама — — — — —	2436
2698. Закон о Републичком сеизмолошком заводу — — — — —	2437
2699. Закон о престанку важења Закона о производњи и промету лекова — — — — —	2437
2700. Закон о изменама Закона о играма на срећу — — — — —	2437
2701. Закон о изменама и допунама Закона о Републичкој агенцији за процену вредности друштвеног капитаља — — — — —	2438
2702. Одлука о народним посланицима на сталном раду у Народној скупштини Републике Србије — — — — —	2439
2703. Одлука о разрешењу и избору чланова одбора Народне Скупштине Републике Србије — — — — —	2439
Акти Уставног суда Републике Србије	2440
2704. до 2712. Одлуке Уставног суда Републике Србије ЈУ број 144/94; 187/93; 218/94; 70/94; 118/94; 81/94; 228/94; 171/94 и 59/94 — — — — —	2446
Акти републичких фондова	2447
Програм обавезних имплементација становништва против одређених заразних болести на територији Републике Србије за 1995. годину — — — — —	2447
Одлука о уплати дела доприноса за здравствено осигурање на подрачуне Републичког завода за здравствено осигурање у филијалама — — — — —	2452
Одлука о утврђивању радних места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем на изради боја и лакова — — — — —	2452
Одлука о радним местима на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем у производњи акумулатора у поступку ревизије — — — — —	2452
Одлука о утврђивању радних места на којима се стаж осигурања рачуна с увећаним трајањем у производњи неметала — — — — —	2453
Одлука о изменама Одлуке о утврђивању радних места на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем у рударском бакру са површинском експлоатацијом у поступку ревизије — — — — —	2453
Акти скупштина општина и њихових органа	2454
ИСТОК	2454
Статут општине Исток — — — — —	2454

	Страна
Статут фонда за грађевинско земљиште и путеве општине Исток — — — — —	2458
Одлука о службеној употреби језика и писма — — — — —	2461
Одлука о припремању генералног урбанистичког плана Истока — — — — —	2461
Одлука о одређивању радног времена трговинске мреже занатских и угоститељских радњи на територији општине Исток — — — — —	2462
Решење о именовању јајног правобранитеља општине Исток — — — — —	2463
МИОНИЦА	2463
Одлука о изменама и допунама Одлуке о буџету општине Мионица за 1994. годину — — — — —	2463
Акти предузећа и осталих организација	2464
Одлука о изменама и допунама Одлуке о утврђивању основице и стопе доприноса (чланарине) Сремској привредној комори за 1994. годину — — — — —	2464
Одлука о издавању деоница ради продаје друштвеног капитала „Архитектура“ Стара Пазова — — — — —	2464
Одлука о организовању Друштвеног предузећа „Ситпро-Рума“ као друштва са ограниченим одговорношћу — — — — —	2465
Одлука о издавању удела ради повећања оснивачког улога — — — — —	2465
Јавни позив за упис и откуп удела — — — — —	2466
Одлука о издавању и продаји удела ради продаје друштвеног капитала „Нови дом експорт импарт“ Београд — — — — —	2466
Јавни позив за упис удела ради продаје друштвеног капитала — — — — —	2467
Одлука о организовању Друштвеног предузећа „Еминент“ Приштина у деоничко друштво у мешовитој својини — — — — —	2467
Одлука о издавању деоница ради повећања капитала — — — — —	2469
Одлука о организовању Предузећа „Римекс“ из Београда као деоничког друштва у мешовитој својини — — — — —	2469
Одлука о издавању деоница ради повећања капитала (докапитализације) — — — — —	2470
Позив за упис деоница I емисије ради повећања капитала (докапитализација) — — — — —	2470

НОВО**ИЗАШЛО ЈЕ ИЗ ШТАМПЕ****ЗБИРКА СУДСКИХ ОДЛУКА – књига једанаеста и дванаеста (за 1986-1987. годину)**

Збирка представља избор најквалитетнијих правних ставова, мишљења, схватања и судских одлука од ширег и трајнијег значаја за развој судске и друге правне праксе.

Цена: 33 динара

ОД ДРЖАВЕ КОЈА ОДУМИРЕ КА ПРАВНОЈ ДРЖАВИ

Аутор: др Љиљана Славнић

Рецензент: проф. др Ратко Марковић

„Студија др Љиљане Славнић писана је с вером у велику мој уставног судства у завођењу владавине објективног права, али она, местимице, садржи сумње и колебања о самодовољности тог инструмента да створи државу засновану искључиво на праву и слободи појединца. Њена научна вредност подједнако је у оним ингениозно написаним страницама о уставном судству, али и у оним на којима се више наслућују, него што се о њима изричito говори, ранијост и границе моћи политичких институција и подстиче уверење да је у људским заједницама једино аутентична она реформа која почиње од човека.“ (из рецензије)

Цена: 35 динара

ПРЕПОРУЧУЈЕМО ВАМ И НАША РАНИЈА ИЗДАЊА:

1. Развој српскога правног стила, аутора мр Милоша Луковића, формат А-5, тврд повез, 164 стране
Цена: 23,00 динара
2. Југословенски процесни закони, аутора проф. др Милутина Срлића, формат Б-5, броширано, 831 страна
Цена: 47,00 динара
3. Закон о облигационим односима са регистром појмова, аутора проф. др Милутина Срлића и Душана Татића, формат А-5, броширано, 648 страна
Цена: 46,00 динара
4. Кривични закон Републике Србије – пречишћен текст, приредило Министарство правде, формат А-5, броширано, 188 страна
Цена: 11,00 динара
5. Систем јавних прихода и јавних расхода у Републици Србији – основне промене у систему и политици јавних прихода – аутора др Божидара Раичевића, др Ђорђа Павловића, мр Бранкице Гагић и Данијела Пантића, формат А-5, броширано, 188 страна
Цена: 12,00 динара
6. Збирка судских одлука из кривично-правне материје, аутора Илије Симића, формат А-5, броширано, 303 стране
Цена: 21,00 динар
7. Збирка прописа о спољнотрговинском и царинском пословању, аутора Душице Милошевић, Дејана Савовића и Будимира Миловановића, формат А-5, тврд повез, 512 страна
Цена: 20,00 динара
8. Пословник Владе Републике Србије, аутора Љубомира Ив. Јовића, формат А-5, броширано, 153 стране
Цена: 9,00 динара
9. Канцеларијско пословање, аутора Јосифа Кукурова и Владана Станојева, формат А-5, броширано, 228 страна
Цена: 15,00 динара
10. Кривични закон Савезне Републике Југославије, аутора проф. др Митра Кокола, формат А-5, броширано, 146 страна
Цена: 8,00 динара
11. Правна заштита пред Уставним судом, аутора проф. др Милутина Срлића, формат А-5, броширано, 189 страна
Цена: 7,20 динара

Књиге се могу купити у Београду на продајним пунктовима „Службеног гласника”, Немањина 22-26 и у Улици српских владара 19 (Књижара СКЗ). Купци који желе да им се књига достави на одговарајућу адресу могу да изврше наруџбину преко Продајне службе „Службеног гласника”, Првомајска 8, Земун, уз доказ да су извршили уплату на жирорачун: 40802-603-1-24118.

Ближа обавештења на телефон: 195-636.

Издавач: Јавно предузеће „Службени гласник“ са потпуном одговорношћу, Београд, Биревладачком б. ф. Директор и чланки и одговорни уредници – Милић Миловановић ф. тел. (Редакција 655-483); (Служба претплате 610-408); (Служба продаје 195-636).

ТЕЛЕФАКС: 197-173

ЖИРО-РАЧУН: 40802-603-1-24118

Издавач: Графичко предузеће „Нитампарија Волитике“, Београд, Јаковљева 28